

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2021. gada 23. septembrī
(OR. en)

11763/21

Starpiestāžu lieta:
2021/0295(COD)

EF 268
ECOFIN 838
CODEC 1210
SURE 32

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2021. gada 23. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2021) 581 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Direktīvu 2009/138/EK attiecībā uz proporcionalitāti, uzraudzības kvalitāti, pārskatu sniegšanu, ilgtermiņa garantiju pasākumiem, makroprudenciālajiem instrumentiem, ilgtspējas riskiem, grupas un pārrobežu līmeņa uzraudzību

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2021) 581 *final*.

Pielikumā: COM(2021) 581 *final*

Briselē, 22.9.2021.
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2009/138/EK attiecībā uz proporcionalitāti, uzraudzības kvalitāti, pārskatu sniegšanu, ilgtermiņa garantiju pasākumiem, makroprudenciālajiem instrumentiem, ilgtspējas riskiem, grupas un pārrobežu līmeņa uzraudzību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Apdrošināšanas¹ ekonomiskā un sociālā nozīme attaisno publisko iestāžu iejaukšanos prudenciālās uzraudzības veidā. Apdrošinātāji nodrošina aizsardzību pret turpmākiem notikumiem, kas var radīt zaudējumus, un novirza mājsaimniecību ietaupījumus uz finanšu tirgiem un reālo ekonomiku. Direktīvā 2009/138/EK² (“Maksātspēja II”) ir noteikti prudenciālie noteikumi attiecībā uz apdrošināšanas nozari, un tās mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas pakalpojumu vienoto tirgu, vienlaikus aizsargājot arī apdrošinājuma ņēmējus.

Eiropas Komisijai ir juridiskas pilnvaras veikt visaptverošu pārskatu par direktīvas “Maksātspēja” galvenajām sastāvdaļām, jo īpaši par tās uz risku balstītām kapitāla prasībām un par ilgtermiņa pasīvu novērtēšanas noteikumiem, kā arī izdarīt secinājumus no pirmo 5 gadu pieredzes saistībā ar šo regulējumu. Šī pieredze ir arī parādījusi, ka “Maksātspēja II” proporcionalitāti varētu uzlabot, un ir norādījusi uz īpašu ES līmeņa noteikumu trūkumu, ar ko novērstu sistēmisku risku veidošanos, nodrošinātu gatavību krīzēm vai vajadzības gadījumā nodrošinātu neregulējuma iespējas apdrošinātājiem.

Turklāt minētajam regulējumam ir jāatbilst ES politiskajām prioritātēm. Jo īpaši apdrošināšanas nozarei būtu jāuzņemas loma, finansējot **ekonomikas atveseļošanu pēc Covid-19 pandēmijas**, pabeidzot **kapitāla tirgu savienības** (KTS)³ izveidi un sasniedzot mērķus saskaņā ar **Eiropas zaļo kursu**⁴. Konkrētāk, nozarei būs būtiska nozīme, lai uzņēmumu sektorā panāktu “līdzsvarošanu” un finansētu pāreju uz ilgtspēju.

Arī citas Eiropas iestādes uzskata, ka pārskatīšana ir būtiska iniciatīva KTS mērķu atbalstam. Eiropas Parlamenta ziņojumā par KTS⁵ turpmāko attīstību Komisijai prasīts novērtēt, vai kapitāla prasības ieguldījumiem uzņēmumos, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos (MVU), attur no ilgtermiņa ieguldījumiem. Padomes secinājumos⁶ par KTS rīcības plānu Komisija tiek aicināta stiprināt apdrošinātāju kā ilgtermiņa ieguldītāju lomu un izvērtēt veidus, kā stimulēt ilgtermiņa ieguldījumus uzņēmumos, jo īpaši MVU, neapdraudot finanšu stabilitāti vai ieguldītāju aizsardzību.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija attiecībā uz pārskatīšanu noteica šādus mērķus:

- nodrošināt stimulus apdrošinātājiem veicināt ekonomikas ilgtermiņa ilgtspējīgu finansēšanu;
- uzlabot riska jutīgumu;
- mazināt pārmērīgu īstermiņa svārstīgumu apdrošinātāju maksātspējas pozīcijās;

¹ Šajā paskaidrojuma rakstā termins “apdrošināšana” attiecas gan uz “apdrošināšanu”, gan “pārāpdrošināšanu”, ja vien nav norādīts citādi.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

³ COM/2020/590.

⁴ COM/2019/640.

⁵ 2020/2036 (INI).

⁶ Padomes secinājumi par Komisijas KTS rīcības plānu (12898/1/20 REV 1).

- uzlabot apdrošināšanas uzraudzības kvalitāti, konsekvensi un koordināciju visā ES un uzlabot apdrošināšanas ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju aizsardzību, tostarp gadījumos, kad apdrošinātājs bankrotē;
- labāk risināt potenciālo sistēmiska riska veidošanos apdrošināšanas nozarē.
- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums balstās uz Direktīvā 2009/138/EK noteikto apdrošināšanas sabiedrību prudenciālo regulējumu un to stiprina, kā sīkāk paskaidrots turpmāk 5. iedaļā. Direktīva “Maksātspēja II” līdztekus Deleģētajai Regulai (ES) 2015/35⁷ ir stūrakmens ES apdrošināšanas prudenciālajā regulējumā. Kopā ar šo priekšlikumu pieņemtajā paziņojumā⁸ ir sīkāk izskaidrota mijiedarbība starp priekšlikumu un turpmākajiem grozījumiem Deleģētajā regulā (ES) 2015/35.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums ir pieņemts kā daļa no vienas paketes kopā ar tiesību akta priekšlikumu par apdrošināšanas sabiedrību noregulējumu; šīs paketes mērķis ir uzlabot apdrošināšanas vienotā tirgus darbību un uzticēšanos tam. Šajā paketē iekļautie priekšlikumi ir savstarpēji saistīti, jo ar šo priekšlikumu tiek grozīti noteikumi par uzraudzību, pirms apdrošināšanas sabiedrība bankrotē, savukārt jaunie standartizēšanas noteikumi par noregulējumu attiecas uz procedūrām un pilnvarām pēc šāda bankrota.

Ar grozījumiem noteikumos par apdrošinātāju pasīvu novērtēšanu šis priekšlikums palīdz pabeigt KTS izveidi. Jo īpaši attiecīgie grozījumi mazina nepamatotas procikliskas rīcības iespējamību un labāk atspoguļo apdrošināšanas uzņēmējdarbības ilgtermiņa raksturu. Šīs izmaiņas tiks papildinātas ar papildu pasākumiem saskaņā ar Deleģēto regulu (ES) 2015/35, lai nodrošinātu riska rezerves aprēķināšanas un atbilstības kritēriju piemērotību ilgtermiņa kapitāla aktīvu klasei.

Šajā posmā Komisija īsteno vairākas iniciatīvas, lai palielinātu privāto finansējumu pārejai uz oglekļa neitrālu ekonomiku un nodrošinātu, ka finanšu sistēma pārvalda klimata un vides riskus. Šajā nolūkā Komisija pieņēma priekšlikumu direktīvai attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņojumu sniegšanu⁹, ar ko precizē nefinanšu ziņojumu sniegšanas prasības ilgtspējai un ar ko cita starpā to attiecina arī uz vidējām apdrošināšanas sabiedrībām. Lai izvairītos no dublēšanās, šis priekšlikums neattiecas uz informācijas atklāšanas prasībām, kas saistītas ar ilgtspēju.

Ieviešot prasību veikt klimata pārmaiņu scenāriju analīzi, šis priekšlikums palīdz īstenot stratēģiju pārejas uz ilgtspējīgu ekonomiku finansēšanai¹⁰, kuras mērķis ir stiprināt ilgtspējīgu ieguldījumu pamatus, pilnībā integrēt ilgtspējas apsvērumus finanšu sistēmā un pārvaldīt tos.

Komisija arī pienācīgi ņems vērā vajadzību novērst neatbilstības starp šo priekšlikumu un gaidāmajiem grozījumiem noteikumos, kas attiecas uz banku nozari.

⁷ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁸ COM(2021) 580 final.

⁹ COM(2021) 189 final.

¹⁰ COM(2021) 390.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Direktīva “Maksābspēja II” paredz visaptverošu tiesisko regulējumu attiecībā uz apdrošināšanas uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu ES. Šīs direktīvas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 53. panta 1. punkts un 62. pants. Savienības rīcība saskaņā ar šiem pantiem ir nepieciešama, lai turpinātu saskaņot pašreizējos noteikumus vai ieviestu jaunus standartizētus noteikumus.

• Subsidiaritāte

Saskaņā ar subsidiaritātes principu Savienības līmeņa rīcību var īstenot tikai tad, ja dalībvalstis vienas pašas nespēj sasniegt paredzētos mērķus. Apdrošināšanas regulējums Eiropas līmenī jau sen ir izveidots, jo tikai ar Savienības rīcību var noteikt kopēju regulējumu apdrošinātājiem, kuri gūst labumu no brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības. Šajā sakarā šis priekšlikums tāpat kā tiesību akti, kurus ar to vēlas grozīt, pilnībā atbilst subsidiaritātes principam.

• Proporcionalitāte

Šā priekšlikuma mērķis ir grozīt dažus direktīvas “Maksābspēja II” noteikumus, jo īpaši noteikumus par kapitāla prasībām, par apdrošināšanas pasīvu pret apdrošinājumaņēmējiem novērtēšanu un pārrobežu uzraudzību. Ar to arī ievieš nepieciešamos precizējumus un izmaiņas noteikumos, ar kuriem īsteno proporcionalitātes principu. Šīs izmaiņas ir nepieciešamas un samērīgas, lai uzlabotu apdrošinātājiem piemērojamā tiesiskā regulējuma darbību un sasniegtu direktīvas “Maksābspēja II” mērķus.

• Juridiskā instrumenta izvēle

Šā priekšlikuma mērķis ir grozīt spēkā esošo direktīvu “Maksābspēja II”, tāpēc izvēlētais instruments ir grozoša direktīva.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• *Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes

Pievienotā ietekmes novērtējuma pielikumā ir iekļauts “Maksābspēja II” regulējuma novērtējums. Galvenie secinājumi ir tādi, ka minētais regulējums kopumā ir efektīvs un saskaņots, turpina risināt vajadzības un problēmas un sniedz paredzēto pievienoto vērtību. Tomēr tas arī uzsver vairākus jautājumus saistībā ar tā principu un prasību īstenošanu, kā arī attiecībā uz uzraudzības konverģences procesu. Turklāt regulējumā nav pilnībā ņemta vērā jaunā finanšu un ekonomikas vide, jo īpaši attiecībā uz zemām procentu likmēm.

Joprojām pastāv pārmērīgs īstermiņa svārstīgums, neraugoties uz esošajiem instrumentiem, ar ko mazina šādu ietekmi. Ir jāuzlabo kapitāla prasības, lai nodrošinātu riska jutīgumu un pienācīgu režīmu ilgtermiņa ieguldījumiem. Turklāt tajās nav ņemts vērā apdrošinātāju turēto aktīvu ilgtspējas raksturs. Dažas pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas noteikumu iezīmes varētu uzlabot, un kopumā proporcionalitātes īstenošana nav bijusi pietiekama, lai efektīvi samazinātu regulatīvo slogu mazākiem apdrošinātājiem.

Novērtējumā arī norādīts uz regulatīviem un uzraudzības trūkumiem apdrošinājumaņēmēju aizsardzībā. Ir iespējas vēl vairāk saskaņot uzraudzības procesus un uzlabot uzraudzītāju sadarbību pārrobežu darbību ietvaros. Turklāt uzraudzības iestādēm ir tikai ierobežoti instrumenti, lai novērstu iespējamo sistēmiskā riska veidošanos apdrošināšanas nozarē un veiktu pienācīgu makroprudenciālo uzraudzību.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija saistībā ar šo pārskatīšanu veica dažādus apspriešanas pasākumus. Tā 2020. gada 29. janvārī rīkoja publisku konferenci par pārskatīšanu, kurā piedalījās apdrošināšanas nozares, apdrošināšanas apvienību, publisko iestāžu, pilsoniskās sabiedrības un Eiropas Parlamenta pārstāvji.

Komisija rīkoja arī sabiedrisko apspriešanu no 2020. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 21. oktobrim, kurā saņēma 73 atbildes no dažādām ieinteresētajām personām, kuras pārstāv apdrošināšanas nozari (56 %), pilsonisko sabiedrību (14 %) un publiskā sektora iestādes (11 %). Komisija 2021. gada 1. februārī publicēja kopsavilkuma ziņojumu par šajā apspriešanā saņemtajām atsauksmēm¹¹. Turklāt vairākās dalībvalstu ekspertu grupas sanāksmēs Komisija apsprieda dažādus pārskatīšanas aspektus.

Šīs apspriešanās darbības papildina trīs apspriešanās, kuras laikposmā no 2019. gada jūlija līdz 2020. gada janvārim rīkoja EAAPI.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Pēc tam, kad Komisija 2019. gada februārī nosūtīja oficiālu lūgumu sniegt konsultāciju¹², EAAPI 2020. gada 17. decembrī sniedza atzinumu¹³ par direktīvas “Maksāspēja II” pārskatīšanu, pievienojot dziļāku analīzi un ietekmes novērtējumu. EAAPI atzinumos tika ņemts vērā Komisijas ietekmes novērtējums un šā priekšlikuma izstrāde. Pievienotā ietekmes novērtējuma 10. pielikumā ir uzskaitīti papildu avoti, kuri ņemti vērā, sagatavojot šo priekšlikumu.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikumu papildina ietekmes novērtējums¹⁴. Regulējuma kontroles padomei (*RSB*) 2021. gada 19. martā iesniedza ietekmes novērtējumu, un tas saņēma pozitīvu atzinumu 2021. gada 23. aprīlī¹⁵. Lai arī *RSB* uzteica ietekmes novērtējuma visaptverošo un labi strukturēto būtību, tā ieteica turpināt izstrādāt problēmu analīzi un vēstījumu, tostarp attiecībā uz proporcionalitāti. Ietekmes novērtējumā ir izdarīti attiecīgi grozījumi.

Ietekmes novērtējumā ir identificēts vēlamais politikas risinājumu kopums, kas risina piecas galvenās problēmas:

- i) atturoši faktori ilgtermiņa ieguldījumiem pašu kapitālā un nepietiekami apsvērumi par ilgspējas riskiem;
- ii) nepietiekami atspoguļota zemo procentu likmju vide un, iespējams, nepamatoti augsts svārstīgums maksāspējas pozīcijās;
- iii) sarežģītība maziem un mazāk riskantiem apdrošinātājiem;
- iv) nesenie pārrobežu apdrošinātāju darbības traucējumi, kas atklāja uzraudzības nepilnības un apdrošinājuma ņēmēju atšķirīgo aizsardzību visā ES pēc šiem bankrotiem;
- v) sistēmisko risku novēršanas instrumenti var izrādīties nepietiekami.

¹¹ Ref. Ares(2021)844869

¹² Ref. Ares(2019)782244

¹³ Ref. EIOPA-BoS-20-749

¹⁴ SWD(2021)260.

¹⁵ SEC(2021) 620.

Galvenais kompromiss šo problēmu risināšanā ir saistīts ar pārskatīšanas vispārējo kvantitatīvo ietekmi. Būtisks kapitāla prasību palielinājums kavētu apdrošinātāju ieguldījumu zaļajā un ilgtspējīgā ekonomikas atveseļošanā. Tajā pašā laikā būtisks samazinājums apdraudētu apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību un finanšu stabilitāti.

Faktiski procentu likmju izmaiņu pakāpeniskas ieviešanas dēļ vēlamie politikas risinājumi radītu būtisku kapitāla atvieglojumu, kas īstermiņā tiek lēsts līdz pat 90 000 000 000 EUR apmērā. Tiek lēsts, ka pārejas perioda beigās vēlamie politikas risinājumi salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju radīs vairāk vai mazāk stabilu vai nedaudz lielāku kapitālu, kas pārsniedz regulatīvās prasības (atkarībā no tirgus apstākļiem).

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Ar ierosināto direktīvu uzlabo normatīvo atbilstību un vienkāršo minēto regulējumu šādi:

- no direktīvas “Maksātspēja II” izslēdzot vairāk mazās sabiedrības;
- padarot samērīgākus noteikumus automātiski pieejamus “sabiedrībām ar zema riska profilu” un – pēc uzraudzības iestāžu apstiprinājuma – citiem apdrošinātājiem;
- vienkāršojot nebūtisku risku kvantificēšanu;
- nodrošinot, ka pieprasītā informācijas atklāšana nepārsniedz to, kas ir nepieciešams saņēmējiem.

Attiecībā uz digitālo gatavību direktīvas “Maksātspēja II” noteikumi jau ir tehnoloģiski neitrāli. Turklāt pašreizējās pilnvaras Komisijai un EAAPI ļautu veikt turpmākus pielāgojumus, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības pārskatiem un informācijas atklāšanu.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteiktās pamattiesības un principi, jo īpaši brīvība veikt darījumdarbību (16. pants) un patērētāju tiesību aizsardzība (38. pants).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums budžetu neietekmē.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija uzraudzīs progresu konkrēto mērķu sasniegšanā, pamatojoties uz papildināmo rādītāju sarakstu, kas iekļauts pievienotā ietekmes novērtējuma 8. iedaļā.

Piecu gadu laikā Komisija veiks nākamo direktīvas “Maksātspēja II” novērtējumu, tostarp šā priekšlikuma grozījumus, saskaņā ar Komisijas Labāka regulējuma pamatnostādņēm.

Šim priekšlikumam nav nepieciešams īstenošanas plāns.

- **Skaidrojošie dokumenti**

Nav nepieciešami nekādi paskaidrojoši dokumenti.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Ar priekšlikuma 1. pantu groza Direktīvu 2009/138/EK.

Proporcionalitāte

Ar 2. punktu groza 4. pantu, lai palielinātu apjoma robežvērtības izņēmumiem no Direktīvas 2009/138/EK darbības jomas, tādējādi ļaujot izslēgt vairāk mazu sabiedrību.

Ar 12. punktu 29. pantā tiek precizēta proporcionalitātes principa piemērojamība attiecībā uz deleģētajiem un īstenošanas aktiem, jo īpaši ieviešot jaunu jēdzienu – sabiedrības ar zema riska profilu.

Ar 13. punktu ievieš jauno 29.a līdz 29.e pantu. 29.a pantā ir noteikti kritēriji sabiedrību ar zema riska profilu noteikšanai, ko var papildināt ar deleģētajiem aktiem. 29.b pantā ir noteikts process, ar kuru klasificē sabiedrības ar zema riska profilu.

29.c pantā ir uzskaitīti proporcionalitātes pasākumi, kas “automātiski” pieejami sabiedrībām ar zema riska profilu, un paredzēti noteikumi riska profila izmaiņu gadījumā. 29.d pantā noteikts, kā sabiedrības, kas nav klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, var saņemt atļauju izmantot proporcionalitātes pasākumus. 29.e pantā ir noteikti pārskatu sniegšanas pienākumi sabiedrībām ar zema riska profilu.

Ar 63. punktu ievieš jauno 213.a pantu, ar ko nosaka kritērijus grupu ar zema riska profilu noteikšanai, kā arī noteikumus par to, kā minētās apdrošināšanas grupas izmanto proporcionalitātes pasākumus.

Ar 21. pantu 41. pantā ievieš jauno 2.a punktu, lai sabiedrības ar zema riska profilu varētu norīkot vienu personu veikt vairākas pamatfunkcijas. Minētajā punktā ir paredzēti arī proporcionalitātes pasākumi attiecībā uz pārvaldības noteikumiem; sabiedrību ar zema riska profilu gadījumā iekšējās politikas, kas uzskaitītas 41. panta 3. punktā, ir jāatjaunina tikai reizi trīs gados, nevis reizi gadā.

45. pantu groza, lai ļautu sabiedrībām ar zema riska profilu, kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas atbilst konkrētiem kritērijiem, veikt pašu riska un maksātspējas novērtējumu ik pēc diviem gadiem, nevis vismaz reizi gadā.

Izmaiņas 77. pantā ļautu izmantot dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgu deterministisku novērtējumu ar iespēju līgumiem un garantijām, kas netiek uzskatītas par būtiskām tā vietā, lai izmantotu stohastiskas vērtēšanas metodes.

Ar jauno 109. pantu ievieš vienkāršojumus standarta formulā, ja riska modulis vai apakšmodulis nav būtisks un ar noteikumu, ka ir izpildīti daži konkrēti kritēriji.

Uzraudzības kvalitāte

Ar grozījumu 25. pantā tiek nodrošināts tas, ka par katru atteikumu piešķirt licenci, arī tā iemeslu, paziņo EAAP un reģistrē to datubāzē, kura ir pieejama uzraudzības iestādēm. Izmaiņas 26. pantā ievieš iespēju kopīgi izvērtēt pieteikumu licences saņemšanai pēc vienas no uzraudzības iestādes pieprasījuma, ar kuru ir jāapspriežas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei.

30., 36. un 42. panta grozījumu mērķis ir uzlabot to, kā tiek uzraudzīta atbilstības un piemērotības prasību ievērošana attiecībā uz pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem vai personām, kurām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībā ir uzticēts veikt citas pamatfunkcijas. Ar 42. panta 4. punktu pilnvaro uzraudzības iestādes pieprasīt pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļa vai galvenās funkcijas turētāja atcelšanu no amata.

Pārskatu sniegšana

Grozījumi 35. pantā un jaunajā 35.a pantā pielāgo pārskatu sniegšanas prasības sabiedrībām ar zema riska profilu, jo īpaši, lai šīm struktūrām atvieglotu piekļuvi atbrīvojumiem un uz tām attiecināmos pārskatu sniegšanas ierobežojumus.

Jaunajā 35. panta 5.a punktā un jaunajā 256.b pantā par sabiedrību un grupu periodisko uzraudzības pārskatu ir noteikti šā aprakstošā pārskata principi un biežums. Jaunajā 35.b pantā ir noteikti pārskatu sniegšanas termiņi un paredzēta iespēja tos mainīt, ja tas pamatojams ar ārkārtējiem apstākļiem.

Ar 26. un 83. punktu groza 51. pantu un attiecīgi 256. pantu, lai grozītu Ziņojumu par maksāspējas un finanšu stāvokli (*SFCR*), ko veic sabiedrības un grupas, sadalot tā saturu daļā, kas adresēta apdrošinājuma ņēmējiem, un daļā, kas paredzēta citām ieinteresētajām personām.

Ar 27. un 84. punktu jaunajā 51.a un 256.c pantā ievieš revīzijas prasību attiecībā uz prudenciālo bilanci, grupas bilanci un/vai vienoto maksāspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu.

Ar 28. punktu 52. pantā ir ieviests uzraudzības iestāžu pienākums iesniegt EAAPI statistikas datus par proporcionalitātes pasākumu un vienkāršošanas pasākumu izmantošanu to tirgū.

Ar 47. punktu groza 112. pantu, lai pieprasītu sabiedrībām, kas izmanto iekšējo modeli, regulāri ziņot uzraudzības iestādēm par maksāspējas kapitāla prasības aplēsēm, kas aprēķinātas, izmantojot standarta formulu.

Ilgtermiņa garantijas pasākumi

Ar 37. punktu aizstāj 77.a pantu par noteikumiem attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācijai. Minētie grozījumi paredz, ka ekstrapolācijā attiecīgā gadījumā ir ņemta vērā informācija no finanšu tirgiem attiecībā uz termiņiem, kur termiņstruktūra ir ekstrapolēta. Izrietošā jaunā ekstrapolācijas metode tiek ieviesta lineāri laikposmā līdz 2032. gadam, kura laikā apdrošinātājiem būs jāatklāj jaunās ekstrapolācijas metodes ietekme bez pakāpeniskas ieviešanas.

Ar 38. punktu groza 77.d pantu par svārstīguma pielāgojumu. Jauniem svārstīguma pielāgojuma izmantošanas gadījumiem būs vajadzīga uzraudzības iestāžu atļauja. Turklāt svārstīguma pielāgojumā ņem vērā augstāku procentuālo attiecību 85 % apmērā no riska koriģētās starpības. Lai mazinātu risku, ka svārstīguma pielāgojums kompensē ne tikai zaudējumus no ieguldījumiem, ko radījis pieaugums kredītriska starpībā, ievieš sabiedrībai specifisku “kredītriska starpības jutīguma rādītāju”. Visbeidzot, svārstīguma pielāgojuma valsts komponents tiek aizstāts ar makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, lai mazinātu kredītriska starpības krīžu ietekmi valsts līmenī, vienlaikus izvairoties no domino efekta ietekmes.

Šīs izmaiņas papildina 48. punkts, ar kuru 122. pantā ievieš aizsardzības pasākumus, ja iekšējā modelī ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu (“dinamiskais svārstīguma pielāgojums”).

Ar 44. pantu groza 106. panta 3. punktu, lai ļautu simetriski koriģēt kapitāla vērtspapīru risku nolūkā palielināt vai samazināt kapitāla prasības par maksimāli 17 %, nevis 10 %.

Ar 51. punktu groza 138. pantu, lai nodrošinātu, ka EAAPI, nevis valstu uzraudzības iestādes, apspriežas ar ESRK, pirms tā paziņo par ārkārtas nelabvēlīgu situāciju.

Ar 90. punktu aizstāj 304. panta 2. punktu par kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kas balstīts uz ilgumu, kura izmantošana vairs nebūtu jāapstiprina, piemērojot tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus.

Ar 95. un 96. punktu groza 308.c pantu par pārejas pasākumu attiecībā uz bezrisku procentu likmēm un attiecīgi 308.d pantu par pārejas pasākumu attiecībā uz tehniskajām rezervēm. Jauni apstiprinājumi par minēto pārejas pasākumu izmantošanu tiek piešķirti tikai uz slēgtu apstākļu sarakstu. Turklāt uzņēmumiem, kas izmanto šos pasākumus, būs jāatklāj izmantošanas iemesli, kā arī novērtējums un mērītāji, lai samazinātu atkarību no šādiem pasākumiem.

Ar 39., 40. un 46. pantu saskaņo 77.e, 86. un attiecīgi 111. pantu ar iepriekš aprakstītajām izmaiņām attiecībā uz pilnvarām pieņemt deleģētos un īstenošanas aktus. Turklāt ar 40. pantu tiek ieviests jauns pilnvarojums attiecībā uz deleģētajiem aktiem par aktīvu atbilstības kritērijiem saistībā ar atbilstības pielāgojumu.

Makroprudenciālie instrumenti

Ar 24. pantu 45. pantā par apdrošinātāju riska un maksāspējas pašu novērtējumu integrē makroekonomiskos apsvērumus un analīzi. Apdrošinātājiem būs jānovērtē iespējamā makroekonomisko un finanšu tirgus norišu ietekme, tostarp nelabvēlīgi ekonomikas scenāriji, uz to konkrēto riska profilu, uzņēmējdarbības lēmumiem un maksāspējas vajadzībām, un otrādi – kā to darbība var ietekmēt tirgus virzītājspēkus. Uzraudzības iestādēm būs jāsniedz informācija konkrētām sabiedrībām, jo īpaši attiecībā uz makroprudenciālajiem riskiem un bažām, kas rodas no to analīzes.

Ar 49. punktu 132. pantā par piesardzības principu attiecībā uz ieguldījumiem iekļauj makroekonomikas apsvērumus. Apdrošinātājiem būs jāņem vērā iespējamās makroekonomikas un finanšu tirgus norises savā ieguldījumu stratēģijā un jānovērtē, cik lielā mērā to ieguldījumi var palielināt sistēmisko risku. Uzraudzības iestādēm būs jāsniedz informācija konkrētām sabiedrībām attiecībā uz īpašām makroprudenciālajām bažām.

Ar 54. punktu ievieš jauno 144.a līdz 144.d pantu. Ar 144.a pantu ievieš likviditātes pārvaldības un plānošanas prasības, lai nodrošinātu spēju nokārtot finanšu saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem. Jo īpaši apdrošinātājiem būs jāizstrādā likviditātes riska rādītāji, lai uzraudzītu likviditātes risku.

144.b pants ļauj uzraudzības iestādēm iejaukties, ja apdrošinātājs pienācīgi nerisina likviditātes nepilnības. Turklāt uzraudzības iestādēm būs iespēja ārkārtas situācijās un kā galējo līdzekli atsevišķām sabiedrībām vai visā tirgū noteikt, ka uz laiku jāiesaldē dzīvības apdrošināšanas polišu izpiršanas iespējas.

Ar 144.c pantu ievieš uzraudzības pilnvaras, kuru mērķis ir saglabāt konkrētu sabiedrību maksāspējas stāvokli ārkārtas situācijās, piemēram, nelabvēlīgos ekonomikas vai tirgus notikumos, kas ietekmē lielu daļu vai visu apdrošināšanas tirgu. Ievērojot uz risku balstītus kritērijus un īpašus aizsardzības pasākumus, peļņas sadali attiecīgās sabiedrības akcionāriem un citiem subordinētajiem aizdevējiem var apturēt vai ierobežot pirms maksāspējas kapitāla prasības faktiska pārkāpuma.

Grozījumi saistībā ar Eiropas zaļo kursu

Ar 25. punktu ievieš jauno 45.a pantu par klimata scenārija analīzi. Apdrošinātājiem būs jāidentificē jebkāda būtiska pakļautība klimata pārmaiņu riskiem un attiecīgā gadījumā jānovērtē ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenāriju ietekme uz to uzņēmējdarbību. Apdrošinātāji, kas klasificēti kā sabiedrības ar zema riska profilu, ir atbrīvoti no scenāriju analīzes.

Ar 91. punktu tiek ieviests jaunais 304.a pants ar divām pilnvarām EAAPI attiecībā uz ilgtspējas riskiem. EAAPI ir pilnvarota līdz 2023. gadam izpētīt īpašu prudenciālu pieeju riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem vai darbībām, kuras būtiski saistītas ar vides un/vai

sociālajiem mērķiem, un regulāri pārskatīt ar dabas katastrofu risku saistītās standarta formulas parametru tvērumu un kalibrēšanu.

Grupu uzraudzība

Direktīvas “Maksāspēja II” 212. pants ir grozīts, lai atvieglotu to sabiedrību identificēšanu, kuras veido grupu, jo īpaši attiecībā uz grupām, uz kurām neattiecas Direktīva 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, un horizontālām grupām. Turklāt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības definīcija ir precizēta līdzīgi kā grozījumi finanšu pārvaldītājsabiedrības definīcijā Direktīvā 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību.

213. pantu groza, lai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības tieši iekļautu ES prudenciālā regulējuma darbības jomā. Jaunais 3.a punkts paredz, ka grupām, kuru mātesuzņēmums ir pārvaldītājsabiedrība, ir vajadzīga atbilstoša iekšējā pārvaldība un korporatīvā struktūra, lai nodrošinātu efektīvu grupas uzraudzību. Iekļauj 3.b un 3.c punktu, lai nodrošinātu atbilstīgas izpildes pilnvaras, tostarp kā galējo līdzekli – pilnvaras pieprasīt grupas pārstrukturēšanu.

Ar 64. punktu groza 214. pantu, lai precizētu, kad sabiedrību var izslēgt no grupas uzraudzības piemērošanas jomas, ja grupas uzraudzību var atcelt vai to var īstenot mātes starpniekuzņēmuma līmenī.

Direktīvas 244., 245. un 265. pantu groza, lai paplašinātu to rādītāju sarakstu, uz kuru pamata grupas uzraudzības iestādes var definēt nozīmīgus grupas iekšējos darījumus un riska koncentrācijas, un lai precizētu ziņošanas apjomu par grupas iekšējiem darījumiem.

Ar 86. punktu 258. pantā ievieš minimālo pilnvaru kopumu, ko var piemērot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām.

Ar 87. punktu groza 262. pantu, precizējot mērķus un vajadzīgās pilnvaras, ja to grupu uzraudzībai, kuru galējo mātesuzņēmumu galvenais birojs atrodas ārpus EEZ, tiek piemērotas “citas metodes”.

Iekļauj jaunu 229.a pantu, lai pēc uzraudzības iestāžu apstiprinājuma dotu iespēju izmantot vienkāršotu pieeju nebūtisku saistītu sabiedrību iekļaušanai grupas maksāspējas aprēķinā. Ir ieviesti būtiskuma sliekšņi.

Groza 220., 222., 228., 230., 233., 234. pantu un 308.b panta 17. punktu un iekļauj jaunu 233.a pantu, lai sniegtu turpmāk minētos precizējumus par noteikumiem, kas reglamentē grupas maksāspējas aprēķināšanu:

- sabiedrību veids, ko var iekļaut, izmantojot 2. metodi;
- kā būtu jāaprēķina konsolidētā grupas maksāspējas kapitāla prasība metožu kombinācijas gadījumā;
- kā grupas maksāspējas aprēķinā iekļaut citu finanšu nozaru sabiedrības, piemēram, kredītiestādes;
- kā novērtēt grupas pašu kapitālu, jo īpaši jēdzienu “nav apgrūtinājumu”, pieeju pārejas pasākumiem attiecībā uz tehniskajām rezervēm un bezriskā likmi un režīmu pašu kapitāla posteņiem, kurus nevar efektīvi darīt pieejamus maksāspējas kapitāla prasības segšanai;
- ja izmanto 1. metodi vai metožu kombināciju, kā aprēķināt konsolidētās grupas maksāspējas kapitāla prasības minimālo vērtību.

Turklāt ir ieviesta pārskatīta “minimālā konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība”, kas atspoguļo noteikumus par minimālā kapitāla prasību individuālā līmenī.

Direktīvas 246. un 257. pantu groza, lai pēc analogijas precizētu atsevišķiem uzņēmumiem piemērojamo pārvaldības noteikumu piemērošanu grupas līmenī. Minētie grozījumi ietver mātesuzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras lomu un prasa, lai grupas nodrošinātu grupas rakstisko politiku konsekvenci ar saistīto sabiedrību pieņemto politiku. Visbeidzot, tajos ir precizēts, ka personām, kas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībās un jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrībās ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, vajadzētu būt atbilstīgām un piemērotām.

Turklāt iekļauj 246.a un 246.b pantu, lai precizētu, kā jaunos makroprudenciālos noteikumus piemēro apdrošināšanas grupu līmenī.

Pārrobežu apdrošināšanas darbības uzraudzība

Noteikumi par licenci 18. pantā ir grozīti ar prasību pieteikuma iesniedzējiem sniegt informāciju par iepriekšējiem licences atteikumiem vai atsaukumiem citās dalībvalstīs un par uzraudzības iestādēm, lai to ņemtu vērā pieteikumu novērtēšanā. Saistībā ar licences piešķiršanas procesu izmaiņas 23. pantā nodrošina, ka uzraudzības iestādes tiks informētas arī par plānoto pārrobežu darbībām.

Ar 15. punktu 33.a pantā ievieš minimālās prasības attiecībā uz informācijas apmaiņu starp piederības un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm par apdrošinātājiem un to darbību uzņēmējā dalībvalstī.

Ar grozījumiem 149. un 152. pantā precizē, ka apdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpaziņo par būtiskām izmaiņām un jauniem riskiem, kas saistīti ar notiekošām pārrobežu apdrošināšanas darbībām. Uzraudzības iestādēm būtu jāapmainās ar šādu informāciju.

Ar 58. punktu 152.b pantā pastiprina EAAPI lomu sarežģītos pārrobežu gadījumos, kad iesaistītās uzraudzības iestādes nav varējušas vienoties par kopīgu viedokli sadarbības platformā.

Grozījums 153. pantā nodrošina uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes savlaicīgu piekļuvi informācijai.

Ar 159.a pantu uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde tiek pilnvarota pieprasīt piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei informāciju par sabiedrības maksātspējas stāvokli un nopietnu bažu gadījumā pieprasīt veikt kopīgu pārbaudi uz vietas. EAAPI ir piešķirta loma domstarpību risināšanā starp uzraudzības iestādēm.

Pārejas pasākumi, kas ieviesti ar Direktīvu 2014/51/ES

94. punkta b) apakšpunkts aizstāj pārejas pasākumu, kam beidzies termiņš, saistībā ar riska darbībām ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti citās dalībvalstīs valūtā. Saskaņā ar jauno noteikumu par tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus šāda veida riska darbībām, kas radušies pirms 2020. gada, var piemērot tādu pašu režīmu kā riska darbībām ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti to vietējā valūtā. Atšķirībā no iepriekšējā pārejas pasākuma attiecībā uz jauno noteikumu par tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus termiņš nav noteikts.

Nelieli atjauninājumi un labojumi

Ar vairākiem punktiem groza Direktīvu 2009/138/EK attiecībā uz nelieliem atjauninājumiem un labojumiem, jo īpaši, lai saskaņotu definīcijas, atsaucēs uz tiesību aktiem un ārpustiesiskas

atsauces ar citos punktos ieviestajām izmaiņām un svītrotu novecojušas atsauces uz Apvienoto Karalisti.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2009/138/EK attiecībā uz proporcionalitāti, uzraudzības kvalitāti, pārskatu sniegšanu, ilgtermiņa garantiju pasākumiem, makroprudenciālajiem instrumentiem, ilgtspējas riskiem, grupas un pārrobežu līmeņa uzraudzību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu, 62. pantu un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁶,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK¹⁷ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozarei ir izveidoti vairāk uz risku balstīti un saskaņotāki prudenciālie noteikumi. Uz dažiem minētās direktīvas noteikumiem attiecas pārskatīšanas klauzulas. Minētās direktīvas piemērošana ir būtiski veicinājusi finanšu sistēmas stiprināšanu Savienībā un padarījusi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības noturīgākas pret dažādiem riskiem. Lai gan minētā direktīva ir ļoti visaptveroša, tā nerisina visas konstatētās nepilnības, kas ietekmē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības.
- (2) Covid-19 pandēmija ir radījusi milzīgu sociālekonomisko kaitējumu, kā rezultātā ES ekonomikai ir nepieciešama ilgtspējīga, iekļaujoša un taisnīga atveseļošana. Tāpēc darbs pie Savienības politiskajām prioritātēm ir kļuvis vēl steidzamāks, jo īpaši nodrošinot, ka ekonomika darbojas cilvēku labā, un sasniedzot Eiropas zaļā kursa mērķus. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozare var nodrošināt privātus finansējuma avotus Eiropas uzņēmumiem un padarīt ekonomiku noturīgāku, nodrošinot aizsardzību pret visdažādākajiem riskiem. Ņemot vērā šo divējādo lomu, nozarei ir liels potenciāls dot ieguldījumu Savienības prioritāšu sasniegšanā.
- (3) Kā uzsvērts Komisijas 2020. gada 24. septembra paziņojumā “Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā”¹⁸, institucionālo ieguldītāju, jo īpaši apdrošinātāju,

¹⁶ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

¹⁸ COM(2020) 590 final

stimulēšana veikt vairāk ilgtermiņa ieguldījumu būs svarīga, lai atbalstītu pārorientēšanos uz pašu kapitāla finansēšanu korporatīvajā sektorā. Lai atvieglotu apdrošinātāju ieguldījumu Savienības ekonomikas atveseļošanas finansēšanā, prudenālais regulējums būtu jāpielāgo, lai labāk ņemtu vērā apdrošināšanas uzņēmējdarbības ilgtermiņa raksturu. Jo īpaši, aprēķinot maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar standarta formulu, būtu jāatvieglo iespēja izmantot labvēlīgāku standarta parametru kapitālieguldījumiem, kas tiek turēti ilgtermiņa perspektīvā, ar noteikumu, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības atbilst stabiliem un noturīgiem kritērijiem, kas saglabā apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību un finanšu stabilitāti. Šādiem kritērijiem vajadzētu būt vērstiem uz to, lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības spēj izvairīties no tādu kapitāla vērtspapīru piespiedu pārdošanas, kurus paredzēts turēt ilgtermiņā, tostarp saspringtos tirgus apstākļos.

- (4) Komisija 2019. gada 11. decembra paziņojumā par Eiropas zaļo kursu¹⁹ apņēma Savienības prudenālais regulējums labāk integrēt klimata un vides risku pārvaldību. Eiropas zaļais kurss ir Savienības jaunā izaugsmes stratēģija, kuras mērķis ir līdz 2050. gadam Savienību pārveidot par mūsdienīgu, resursefektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām. Tas sekmēs mērķi izveidot tādu ekonomiku, kas strādā cilvēku labā, nostiprinot Savienības sociālo tirgus ekonomiku, palīdzot nodrošināt tās gatavību nākotnei un to, ka šī ekonomika veicina stabilitāti, darbvieta, izaugsmi un ieguldījumus. Eiropas Komisija 2020. gada 4. marta priekšlikumā par Eiropas Klimata aktu ierosināja mērķi sasniegt klimatneitralitāti un klimatnoturību līdz 2050. gadam noteikt par Savienībā saistošu. Šo priekšlikumu pieņēma Eiropas Parlaments un Padome, un tas stājās spēkā 2021. gada 29. jūlijā²⁰. Komisijas mērķis nodrošināt ES vadošo lomu pasaulē virzībā uz 2050. gadu tika atkārtoti uzsvērts 2021. gada stratēģiskās prognozēšanas ziņojumā²¹, kurā noteikts, ka noturīgu un nākotnes prasībām atbilstošu ekonomikas un finanšu sistēmu izveide ir stratēģiska rīcības joma.
- (5) ES ilgtspējīga finansējuma satvaram būs būtiska nozīme Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanā, un vides regulējums būtu jāpapildina ar ilgtspējīgu finanšu regulējumu, kas novirza finansējumu ieguldījumiem, kuri samazina pakļautību šiem klimata un vides riskiem. Savā 2021. gada 6. jūlija paziņojumā "Pārejas uz ilgtspējīgu ekonomiku finansēšanas stratēģija"²² Komisija apņēma ierosināt grozījumus Direktīvā 2009/138/EK, lai konsekvēnti integrētu ilgtspējas riskus apdrošinātāju riska pārvaldībā, pieprasot apdrošinātājiem veikt klimata pārmaiņu scenārija analīzi.
- (6) Direktīva 2009/138/EK no tās darbības jomas izslēdz konkrētas sabiedrības to lieluma dēļ. Pēc pirmajiem Direktīvas 2009/138/EK piemērošanas gadiem un lai nodrošinātu, ka tā netiek nepamatoti piemērota mazāka lieluma sabiedrībām, ir lietderīgi pārskatīt minētos izņēmumus, palielinot minētās robežvērtības, lai minētā direktīva netiktu piemērota vairāk mazām apdrošināšanas sabiedrībām, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem. Tomēr sabiedrībām, kas gūst labumu no šādām paaugstinātām robežvērtībām, vajadzētu būt iespējai saglabāt atļauju vai to lūgt saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, lai gūtu labumu no tajā paredzētās vienotās licences.

¹⁹ COM(2019) 640 final

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

²¹ COM(2021) 750 galīgā redakcija

²² COM(2021) 390 final.

- (7) Direktīvu 2009/138/EK nepiemēro palīdzības darbībai, ja ir izpildīti minētās direktīvas 6. panta 1. punkta nosacījumi. Pirmajā nosacījumā ir precizēts, ka palīdzība ir saistīta ar ceļu transportlīdzekli saistītu negadījumu vai avāriju, ja negadījums vai avārija notiek sabiedrības, kura veic apdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā. Šis nosacījums varētu nozīmēt prasību, ka autotransporta līdzekļu palīdzības sniedzējiem ir jāsaņem apdrošinātāja licence, ja noticis negadījums vai avārija, kas notiek pāri robežai un var nepamatoti traucēt palīdzības sniegšanu. Šā iemesla dēļ ir lietderīgi pārskatīt šo nosacījumu. Tāpēc Direktīvas 2009/138/EK 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījums būtu jāattiecinā arī uz negadījumiem vai avārijām, kurās iesaistīts ceļu transportlīdzeklis, kura apdrošināšanu sedz šī sabiedrība, un kas dažkārt notiek kaimiņvalstī.
- (8) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var iesniegt licences pieteikumu jebkurā dalībvalstī. Informācija par iepriekšējiem pieteikumiem un šādu pieteikumu novērtēšanas rezultātiem varētu sniegt būtisku informāciju to pieteikumu novērtēšanai. Tāpēc apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas iesniedz pieteikumu, būtu jāinformē uzraudzības iestāde par iepriekšējiem atļaujas atteikumiem vai anulēšanu citā dalībvalstī.
- (9) Pirms atļaujas piešķiršanas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei būtu jāapspriežas ar jebkuras attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādēm. Ņemot vērā pārrobežu apdrošināšanas darbību pieaugumu, ir jāuzlabo Savienības tiesību aktu saskaņota piemērošana pārrobežu apdrošināšanas darbības gadījumos un informācijas apmaiņa starp uzraudzības iestādēm, jo īpaši pirms licenču piešķiršanas. Tādēļ, ja ir jāapspriežas ar vairākām uzraudzības iestādēm, jebkurai attiecīgajai uzraudzības iestādei būtu jāļauj pieprasīt, lai tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā notiek licences piešķiršanas process, kopīgi izvērtētu pieteikumu licences saņemšanai.
- (10) Direktīva 2009/138/EK būtu jāpiemēro saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lai atvieglotu direktīvas samērīgu piemērošanu sabiedrībām, kuru riska profils ir zemāks nekā vidējai sabiedrībai, un lai nodrošinātu, ka uz tām neattiecas nesamērīgi apgrūtināšanas prasības, ir jāparedz uz risku balstīti kritēriji, kas ļauj tās identificēt.
- (11) Sabiedrības, kas atbilst uz risku balstītajiem kritērijiem, būtu jāspēj klasificēt kā sabiedrības ar zema riska profilu saskaņā ar vienkāršu paziņošanas procesu. Ja viena mēneša laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas uzraudzības iestāde neiebilst pret klasifikāciju pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ, kas saistīti ar attiecīgo kritēriju novērtēšanu, minētā sabiedrība būtu jāuzskata par sabiedrību ar zema riska profilu. Pēc tam, kad tā ir klasificēta kā sabiedrība ar zema riska profilu, tai automātiski būtu jāgūst labums no apzinātajiem proporcionalitātes pasākumiem attiecībā uz pārskatu sniegšanu, pārvaldību, rakstisku politikas nostādņu pārskatīšanu, pašu riska maksātspējas novērtējumu un informācijas atklāšanas prasībām.
- (12) Ir lietderīgi, ka proporcionalitātes pasākumi ir pieejami arī sabiedrībām, kuras nav klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, bet kurām dažas no Direktīvas 2009/138/EK prasībām ir pārāk dārgas un sarežģītas, ņemot vērā riskus, kas saistīti ar šādu sabiedrību veikto uzņēmējdarbību. Minētajām sabiedrībām būtu jāļauj izmantot proporcionalitātes pasākumus, pamatojoties uz katra gadījuma analīzi un pēc to uzraudzības iestāžu iepriekšēja apstiprinājuma.
- (13) Proporcionalitātes principa pienācīga īstenošana ir būtiska, lai izvairītos no pārmērīga sloga apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Uzraudzības iestādes regulāri jāinformē par proporcionalitātes pasākumu izmantošanu. Šā iemesla dēļ

apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām katru gadu būtu jāziņo savām uzraudzības iestādēm informācija par proporcionalitātes pasākumiem, ko tās izmanto.

- (14) Kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras sedz tikai riskus, kas saistīti ar rūpniecisko vai komerciālo grupu, kurai tās pieder, ir īpašs riska profils, kas būtu jāņem vērā, nosakot dažas prasības, jo īpaši attiecībā uz pašu riska un maksātspējas novērtējumu, informācijas atklāšanu un saistītajiem pilnvarojumiem Komisijai sīkāk precizēt noteikumus par šādiem pilnvarojumiem. Turklāt kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām arī vajadzētu būt iespējai gūt labumu no proporcionalitātes pasākumiem, ja tās klasificē kā sabiedrības ar zema riska profilu.
- (15) Ir svarīgi, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības saglabātu stabilu finansiālo stāvokli. Šajā nolūkā Direktīva 2009/138/EK paredz finanšu uzraudzību attiecībā uz sabiedrības maksātspējas stāvokli, tehnisko rezervju izveidi, aktīviem un izmantojamo pašu kapitālu. Tomēr sabiedrības pārvaldības sistēma ir arī svarīgs faktors, lai nodrošinātu, ka sabiedrība saglabā savu finanšu stabilitāti. Šajā nolūkā būtu jāprasa, lai uzraudzības iestādes regulāri pārskatītu un novērtētu pārvaldības sistēmu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību finanšu uzraudzības ietvaros.
- (16) Būtu jāstiprina sadarbība starp piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi, kas piešķirusi licenci apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un to dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kurās minētā sabiedrība veic darbību, dibinot filiāles vai sniedzot pakalpojumus, lai labāk novērstu iespējamās problēmas un uzlabotu apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību visā Savienībā. Šajā sadarbībā būtu jāiekļauj plašāka informācija, ko sniedz piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības pārbaudes procesa rezultātiem saistībā ar pārrobežu darbību.
- (17) Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgām vismaz reizi trijos gados no katras uzraudzītās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un to grupām saņemt periodisku aprakstošu ziņojumu ar informāciju par uzņēmējdarbību un darbības rezultātiem, pārvaldības sistēmu, riska profilu, kapitāla pārvaldību un citu būtisku informāciju maksātspējas vajadzībām. Lai vienkāršotu šo pārskatu sniegšanas prasību apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupām, vajadzētu būt iespējai, ievērojot konkrētus nosacījumus, informāciju, kas iekļauta periodiskajā uzraudzības pārskatā par grupu un tās meitasuzņēmumiem, iesniegt apkopotā veidā par visu grupu.
- (18) Būtu jānodrošina, ka sabiedrības ar zema riska profilu tiek uzskatītas par prioritārām gadījumos, kad uzraudzības iestādes piešķir atbrīvojumus un ierobežojumus attiecībā uz pārskatu sniegšanu. Attiecībā uz šāda veida struktūrām paziņošanas procesam, kas attiecas uz klasificēšanu par sabiedrībām ar zema riska profilu, būtu jānodrošina pietiekama noteiktība attiecībā uz atbrīvojumu un ierobežojumu izmantošanu pārskatu sniegšanas ietvaros.
- (19) Direktīvā 2009/138/EK būtu skaidri jānosaka pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas termiņi. Tomēr būtu jāatzīst, ka ārkārtas apstākļi, piemēram, sanitārās ārkārtas situācijas, dabas katastrofas un citi ārkārtēji notikumi, varētu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām liegt iespēju noteiktajā termiņā iesniegt šādus pārskatus un informāciju. Šajā nolūkā Komisija būtu jāpilnvaro šādos apstākļos pagarināt termiņus.
- (20) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikts, ka uzraudzības iestādēm jānovērtē, vai jebkura jauna persona, kas iecelta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldīšanai vai pamatfunkcijas veikšanai, ir atbilstīga un piemērota. Tomēr tiem, kas

vada sabiedrību vai pilda pamatfunkciju, vajadzētu būt pastāvīgi piemērotiem un atbilstīgiem. Tādēļ uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām reaģēt un vajadzības gadījumā atbrīvot attiecīgo personu no attiecīgā amata, ja netiek ievērotas atbilstības un piemērotības prasības.

- (21) Tā kā apdrošināšanas darbības var izraisīt vai palielināt riskus finanšu stabilitātei, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām savās ieguldījumu un riska pārvaldības darbībās būtu jāiekļauj makroprudenciālie apsvērumi un analīze. Tas varētu ietvert to, ka tiek ņemta vērā citu tirgus dalībnieku iespējamā rīcība, makroekonomiskie riski, piemēram, kredītu cikla lejupslīde vai samazināta tirgus likviditāte, vai pārmērīga koncentrācija tirgus līmenī attiecībā uz dažiem aktīvu veidiem, darījumu partneriem vai nozarēm.
- (22) Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām savā riska un maksātspējas novērtējumā būtu jāņem vērā visa attiecīgā makroprudenciālā informācija, ko sniegušas uzraudzības iestādes. Uzraudzības iestādēm būtu jāanalizē to jurisdikcijā esošo sabiedrību pašu riska un maksātspējas novērtējuma uzraudzības ziņojumi, tie jāapvieno un jāsniedz informācija sabiedrībām par elementiem, kas būtu jāņem vērā to turpmākajos riska un maksātspējas novērtējumos, jo īpaši attiecībā uz makroprudenciālajiem riskiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gadījumos, kad tās uztic iestādei makroprudenciālās uzraudzības pilnvaras, uzraudzības iestāžu veikto makroprudenciālo novērtējumu rezultāti un konstatējumi tiek darīti zināmi minētajai makroprudenciālās uzraudzības iestādei.
- (23) Saskaņā ar Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācijas pieņemtajiem Apdrošināšanas galvenajiem principiem valstu uzraudzības iestādēm būtu jāspēj noteikt, uzraudzīt un analizēt tirgus un finanšu norises, kas var ietekmēt apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības un apdrošināšanas un pārapirošināšanas tirgus, un izmantot šo informāciju atsevišķu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzībā. Minētajos uzdevumos attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto citu uzraudzības iestāžu sniegtā informācija un gūtās atziņas.
- (24) Iestādes, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, ir atbildīgas par savu valsts apdrošināšanas un pārapirošināšanas tirgus makroprudenciālo politiku. Makroprudenciālo politiku var īstenot uzraudzības iestāde vai cita iestāde, vai struktūra, kurai uzticēts šāds mērķis.
- (25) Laba koordinācija starp uzraudzības iestādēm un attiecīgajām struktūrām un iestādēm, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, ir svarīga, lai identificētu, uzraudzītu un analizētu iespējamos riskus finanšu sistēmas stabilitātei, kas var ietekmēt apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības, un lai veiktu pasākumus šo risku efektīvai un pienācīgai novēršanai. Iestāžu sadarbības mērķim vajadzētu būt arī izvairīties no jebkāda veida dubultām vai nekonsekventām darbībām.
- (26) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikts, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām kā to uzņēmējdarbības stratēģijas neatņemama sastāvdaļa ir jāveic periodisks pašu riska un maksātspējas novērtējums. Dažus riskus, piemēram, klimata pārmaiņu riskus, ir grūti aprēķināt vai tie materializējas laikposmā, kas ir ilgāks nekā maksātspējas kapitāla prasības kalibrēšanai izmantotais laikposms. Šos riskus var labāk ņemt vērā pašu riska un maksātspējas novērtējumā. Ja apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības ir būtiski pakļautas klimata riskiem, tām attiecīgos intervālos un pašu riska un maksātspējas novērtējuma ietvaros būtu jāveic analīze par ilgtermiņa klimata pārmaiņu riska scenāriju ietekmi uz to uzņēmējdarbību. Šādai analīzei vajadzētu būt samērīgai ar attiecīgo sabiedrību uzņēmējdarbībai raksturīga

riska veidu, apmēru un sarežģītību. Jo īpaši, lai gan klimata risku būtiskuma novērtējums būtu jāprasa no visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, nebūtu jāpieprasa ilgtermiņa klimata scenāriju analīze sabiedrībām ar zema riska profilu.

- (27) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikta prasība vismaz reizi gadā atklāt būtisku informāciju maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumā. Šim ziņojumam ir divi galvenie adresātu veidi: apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, no vienas puses, un analītiķi un citi tirgus dalībnieki, no otras puses. Lai ņemtu vērā abu dažādo grupu vajadzības un vēlmes, ziņojuma saturs būtu jāsadala divās daļās. Pirmajā daļā, kas paredzēta galvenokārt apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, būtu jāietver pamatinformācija par uzņēmējdarbību, darbības rezultātiem, kapitāla pārvaldību un riska profilu. Otrajā daļā, kas adresēta analītiķiem un citiem tirgus dalībniekiem, būtu jāietver sīka informācija par pārvaldības sistēmu, konkrēta informācija par tehniskajām rezervēm un citiem pasīviem, maksātspējas stāvoklis, kā arī citi dati, kas ir būtiski specializētiem analītiķiem.
- (28) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var koriģēt attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi atbilstoši savu aktīvu starptības izmaiņām pēc uzraudzības iestāžu apstiprinājuma (“atbilstības pielāgojums”) vai saskaņā ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību turēto aktīvu vidējo starptību attiecīgajā valūtā vai valstī (“svārstīguma pielāgojums”). Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kas adresēta apdrošinājuma ņēmējiem, būtu jāietver tikai tā informācija, kas varētu būt būtiska vidusmēra apdrošinājuma ņēmēja lēmumu pieņemšanai. Lai gan apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu publiski jāatklāj atbilstības pielāgojuma, svārstīguma pielāgojuma un pārejas pasākumu nepiemērošanas ietekme uz bezriskā procentu likmēm un tehniskajām rezervēm to finanšu stāvoklī, šāda informācijas atklāšana nebūtu jāuzskata par būtisku vidēja apdrošinājuma ņēmēja lēmumu pieņemšanā. Tāpēc šādu pasākumu ietekme būtu jāatklāj maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kas adresēta tirgus dalībniekiem, nevis tajā daļā, kas adresēta apdrošinājuma ņēmējiem.
- (29) Informācijas atklāšanas prasībām nevajadzētu būt pārmērīgi apgrūtinošām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Šajā nolūkā Direktīvā 2009/138/EK būtu jāiekļauj daži vienkāršojumi un proporcionalitātes pasākumi, jo īpaši, ja tie neapdraud apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību sniegto datu lasāmību.
- (30) Lai nodrošinātu to, ka sabiedrībai tiek atklāta visprecīzākā informācija, maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma būtiskai daļai būtu jāpiemēro revīzija. Šādai revīzijas prasībai būtu jāaptver bilance, kas novērtēta saskaņā ar Direktīvā 2009/138/EK noteiktajiem vērtēšanas kritērijiem.
- (31) Revīzijas prasības slogs nešķiet pamatots sabiedrībām ar zema riska profilu, kuras domājams, nebūs būtiskas Savienības finanšu stabilitātei un kuru apdrošinājuma ņēmēju skaits nav liels. Viens no kritērijiem, kas jāievēro sabiedrībām ar zema riska profilu, ir tas, ka tām jābūt mazām. Lai mazinātu šo slogu, būtu jāpiešķir atbrīvojums no šīs prasības.
- (32) Jāatzīst, ka, lai gan revīzijas prasība ir lietderīga, tā radītu papildu slogu katrai sabiedrībai. Tāpēc gada pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas termiņi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupām būtu jāpagarina, lai šīm sabiedrībām būtu pietiekami daudz laika sagatavot revidētus ziņojumus.

- (33) Būtu jānodrošina, ka tehnisko rezervju aprēķināšanas metodes līgumos ar garantijas iespējām ir proporcionālas apdrošinātāja risku būtībai, apjomam un sarežģītībai. Šajā sakarā būtu jāparedz daži vienkāršojumi.
- (34) Attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras noteikšanai būtu jālīdzsvaro no attiecīgajiem finanšu instrumentiem iegūtās informācijas izmantošana ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību spēju ierobežot to procentu likmju risku, kas izriet no finanšu instrumentiem. Jo īpaši var gadīties, ka mazākām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nav iespēju ierobežot procentu likmju risku ar instrumentiem, kas nav obligācijas, aizdevumi vai līdzīgi aktīvi ar fiksētām naudas plūsmām. Tāpēc attiecīgā bezriskā procentu likmju termiņstruktūra būtu jāekstrapolē attiecībā uz termiņiem, kad obligāciju tirgi vairs nav dziļi, likvīdi un pārredzami. Tomēr ekstrapolācijas metodē būtu jāizmanto informācija, kas iegūta no attiecīgajiem finanšu instrumentiem, kas nav obligācijas, ja šāda informācija ir pieejama no dziļiem, likvīdiem un pārredzamiem termiņu tirgiem, kuros obligāciju tirgi vairs nav dziļi, likvīdi un pārredzami. Lai nodrošinātu noteiktību un saskaņotu piemērošanu, vienlaikus ļaujot laikus reaģēt uz tirgus apstākļu izmaiņām, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, lai precizētu, kā būtu jāpiemēro jaunā ekstrapolācijas metode.
- (35) Attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras noteikšanai ir būtiska ietekme uz maksāspējas pozīciju, jo īpaši dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām ar ilgtermiņa pasīviem. Lai izvairītos no pašreizējās apdrošināšanas uzņēmējdarbības traucējumiem un nodrošinātu vienmērīgu pāreju uz jauno ekstrapolācijas metodi, ir jāparedz pakāpeniskas ieviešanas pasākums un pārejas pasākums. Pārejas pasākumiem vajadzētu būt vēršoties uz to, lai izvairītos no tirgus traucējumiem un nodrošinātu pārredzamu ceļu uz galīgo ekstrapolācijas metodi.
- (36) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēts svārstīguma pielāgojums, kura mērķis ir mazināt obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgo ietekmi un kura pamatā ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību attiecīgo valūtu atsauces portfeļi un euro gadījumā – atsauces portfeļi valstu apdrošināšanas tirgos. Vienota svārstīguma pielāgojuma izmantošana attiecībā uz visām valūtām vai valstīm var radīt ieguvumus, kas pārsniedz obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgās ietekmes mazināšanu, jo īpaši, ja šo sabiedrību attiecīgo aktīvu jutīgums pret kredītriska starpību izmaiņām ir zemāks nekā attiecīgās vislabākās aplēses jutīgums pret procentu likmju izmaiņām. Lai izvairītos no šādiem pārmērīgiem ieguvumiem no svārstīguma pielāgojuma, svārstīguma pielāgojums būtu jāapstiprina uzraudzības iestādēm, un tā aprēķināšanā būtu jāņem vērā sabiedrībai raksturīgās iezīmes, kas saistītas ar aktīvu kredītriska starpības jutīgumu un tehnisko rezervju vislabākās aplēses procentu likmju jutīgumu. Ņemot vērā papildu aizsardzības pasākumus, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāļauj pamata bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai pieskaitīt līdz pat 85 % no riska koriģētās starpības, kas iegūta no reprezentatīvajiem portfeļiem.
- (37) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēta valsts komponente svārstīguma pielāgojumā, kuras mērķis ir nodrošināt, ka tiek mazinātas pārmērīgas obligāciju ienesīguma likmju starpības konkrētā valstī. Tomēr valsts komponentes aktivizēšanas pamatā ir absolūta robežvērtība un relatīva robežvērtība attiecībā uz valsts riska koriģēto starpību, kas var izraisīt domino efektu un tādējādi palielināt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pašu kapitāla svārstīgumu. Lai nodrošinātu, ka pārmērīga obligāciju ienesīguma likmju starpība konkrētā dalībvalstī, kuras valūta ir euro, tiek efektīvi mazināta, valsts komponente būtu jāaizstāj ar makroekonomikas komponenti, kas jāaprēķina, pamatojoties uz atšķirībām starp riska koriģēto starpību euro un riska

koriģēto starpību valstij. Lai izvairītos no domino efekta, aprēķinos būtu jāizvairās no pārtraukumiem attiecībā uz ievades parametriem.

- (38) Lai ņemtu vērā izmaiņas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ieguldījumu praksē, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu kritērijus to aktīvu atbilstībai, kas iekļaujami piešķirtajā aktīvu portfelī, ja aktīvu raksturs varētu radīt atšķirīgu praksi attiecībā uz atbilstības pielāgojuma piemērošanas un aprēķināšanas kritērijiem.
- (39) Lai nodrošinātu, ka visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas aprēķina svārstīguma pielāgojumu, piemēro vienādu režīmu, vai lai ņemtu vērā tirgus attīstību, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, kuros precizē svārstīguma pielāgojuma sabiedrībai raksturīgo elementu aprēķinu.
- (40) Lai aprēķinātu pašu kapitālu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013²³, iestādēm, kas pieder pie finanšu konglomerātiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK²⁴, var atļaut neatskaitīt savus nozīmīgos ieguldījumus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās, ja ir izpildīti konkrēti kritēriji. Ir jānodrošina, ka prudenciālie noteikumi, kas piemērojami apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām un kredītiestādēm, nodrošina pienācīgus vienlīdzīgus konkurences apstākļus finanšu grupām, kurās dominē banku un apdrošināšanas sektors. Tādēļ būtu arī jāļauj apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām neatskaitīt no izmantojamā pašu kapitāla līdzdalības kredītiestādēs un finanšu iestādēs, kam piemēro līdzīgus nosacījumus. Jo īpaši grupas uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK vai papildu uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK būtu jāpiemēro grupai, kas ietver gan apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, gan saistīto iestādi. Turklāt iestādei vajadzētu būt stratēģiskam kapitāla ieguldījumam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un uzraudzības iestādēm būtu jāpārliedz par integrētās pārvaldības, riska pārvaldības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz struktūrvienībām, uz kurām attiecas grupas uzraudzība vai papildu uzraudzība.
- (41) Pašreizējie ierobežojumi, kas noteikti simetriskā pielāgojuma līmenim, ierobežo šī pielāgojuma spēju mazināt finanšu sistēmas iespējamo prociklisko ietekmi un izvairīties no situācijas, kad apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ir nepamatoti spiestas piesaistīt papildu kapitālu vai pārdot savus ieguldījumus neilgtspējīgu negatīvu pārmaiņu rezultātā finanšu tirgos, piemēram, tādu, ko izraisījusi Covid-19 pandēmija. Tāpēc simetriskais pielāgojums būtu jāgroza tā, lai tas ļautu veikt lielākas izmaiņas standarta kapitāla vērtspapīru kapitāla prasībās un vēl vairāk mazinātu akciju tirgu krasa pieauguma vai samazinājuma ietekmi.
- (42) Lai palielinātu proporcionalitāti kvantitatīvo prasību ietvaros, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodod iespēja aprēķināt kapitāla prasību nebūtiskiem riskiem standarta formulā ar vienkāršotu pieeju laikposmam, kas nepārsniedz trīs gadus. Šādai vienkāršotai pieejai būtu jāļauj sabiedrībām aplēst

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

kapitāla prasību nebūtiskam riskam, pamatojoties uz piemērotu apjoma mēru, kas laika gaitā mainās. Šīs pieejas pamatā vajadzētu būt kopīgiem noteikumiem, un tai būtu jāpiemēro kopīgi kritēriji nebūtisku risku noteikšanai.

- (43) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto atbilstības pielāgojumu, piešķirtais aktīvu un saistību portfelis ir jāidentificē, jāorganizē un jāpārvalda atsevišķi no citām uzņēmējdarbības daļām un tāpēc tās nedrīkstētu uzņemties citās uzņēmējdarbības jomās radušos risku, izmantojot piešķirto aktīvu portfeli. Tomēr portfeļa atsevišķa pārvaldība nepalielina korelāciju starp riskiem šajā portfeli un riskiem pārējā sabiedrībā. Tāpēc apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto atbilstības pielāgojumu, būtu jāļauj aprēķināt savu maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz pieņēmumu par portfeļa aktīvu un pasīvu pilnīgu diversifikāciju ar pārējo sabiedrības daļu, ja vien aktīvu portfeli, kas sedz atbilstošu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, neveido norobežotu fondu.
- (44) Uzraudzības pārbaudes procesā ir svarīgi, lai uzraudzības iestādes varētu salīdzināt informāciju par visām sabiedrībām, kuras tās uzrauga. Daļēji un pilnīgi iekšējie modeļi ļauj labāk aptvert sabiedrības individuālo risku, un Direktīva 2009/138/EK ļauj apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām tos izmantot kapitāla prasību noteikšanai bez ierobežojumiem, kas izriet no standarta formulas. Tomēr daļēji un pilnīgi iekšējie modeļi apgrūtina salīdzināšanu starp sabiedrībām, un tāpēc uzraudzības iestādes gūtu labumu no piekļuves standarta formulas kapitāla prasību aprēķina rezultātam. Tādēļ visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu regulāri jāsniedz šāda informācija savām uzraudzības iestādēm.
- (45) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēta iespēja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām aprēķināt savu maksātspējas kapitāla prasību, izmantojot iekšējo modeli, ko apstiprina uzraudzības iestāde. Ja tiek piemērots iekšējais modelis, minētā direktīva neliedz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai savā iekšējā modelī ņemt vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu. Tā kā svārstīguma pielāgojuma izmantošana var radīt ieguvumus, kas pārsniedz obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgās ietekmes mazināšanas vislabākās aplēses aprēķinā, šādi pārmērīgi ieguvumi var arī izkropļot maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu, ja iekšējā modelī ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu. Lai izvairītos no šādiem izkropļojumiem, maksātspējas kapitāla prasība būtu jāsamazina, ja uzraudzības iestādes ļauj apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ņemt vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu savā iekšējā modelī tādā līmenī, zem kura paredzams, ka radīsies ieguvumi no maksātspējas kapitāla prasības, kuri pārsniedz obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgās ietekmes mazināšanu.
- (46) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības būtu jāstimulē veidot noturību krīzes situācijās. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības savā iekšējā modelī ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu, vienlaikus ņemot vērā arī kredītriska starpības svārstību izmaiņu ietekmi uz svārstīguma makropielāgojumu, tas varētu nopietni apdraudēt jebkādos stimulus palielināt noturību krīzes situācijās. Tāpēc būtu jānovērš tas, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības savā iekšējā modelī ņem vērā svārstīguma makropielāgojumu.
- (47) Valstu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai vākt attiecīgo makroprudenciālo informāciju par sabiedrību ieguldījumu stratēģiju, analizēt to kopā ar citu būtisku

informāciju, kas varētu būt pieejama no citiem tirgus avotiem, un iekļaut makroprudenciālo perspektīvu sabiedrību uzraudzībā. Tas varētu ietvert tādu risku uzraudzību, kas saistīti ar konkrētiem kredītiestādēm, ekonomikas lejupslīdi un kolektīvu ieguldītāju rīcību vai rīcību vairākuma ietekmē.

- (48) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēts pagarināt atveseļošanās laikposmu gadījumos, kad ir pārkāpta maksātspējas kapitāla prasība, ja Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (EAAPI) ir paziņojusi, ka pastāv ārkārtas nelabvēlīgas situācijas. Deklarācijas var sniegt pēc valstu uzraudzības iestāžu pieprasījuma, kurām vajadzības gadījumā pirms pieprasījuma iesniegšanas ir jāapspriežas ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK). Decentralizēta apspriešanās ar ESRK, ko veic valstu uzraudzības iestādes, ir mazāk efektīva nekā EAAPI centralizēta apspriešanās ar ESRK. Lai nodrošinātu efektīvu procesu, EAAPI, nevis valstu uzraudzības iestādēm, būtu jāapspriežas ar ESRK, pirms tiek paziņots, ka pastāv ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi, ja situācijas raksturs pieļauj šādu iepriekšēju apspriešanos.
- (49) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikts, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nekavējoties jāinformē attiecīgā uzraudzības iestāde, ja tās konstatē minimālā kapitāla prasības neizpildi vai ja turpmākajos trīs mēnešos sagaidāms neatbilstības risks. Tomēr minētajā direktīvā nav precizēts, kad var novērot neatbilstību minimālā kapitāla prasībai vai neatbilstības risku turpmākajos trīs mēnešos, un sabiedrības varētu atlikt uzraudzības iestāžu informēšanu līdz tā attiecīgā ceturkšņa beigām, kad tiek aprēķināta minimālā kapitāla prasība, par kuru oficiāli jāziņo uzraudzības iestādei. Lai nodrošinātu, ka uzraudzības iestādes saņem savlaicīgu informāciju un spēj veikt vajadzīgos pasākumus, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu nekavējoties jāinformē uzraudzības iestādes par minimālā kapitāla prasības neievērošanu vai neatbilstības risku arī tad, ja tas ir konstatēts, pamatojoties uz aplēsēm vai aprēķiniem starp diviem minimālā kapitāla prasības oficiālo aprēķinu datumiem attiecīgajā ceturksnī.
- (50) Apdrošināto personu interešu aizsardzība ir prudenciālā regulējuma vispārējs mērķis, kas būtu jāīsteno kompetentajām uzraudzības iestādēm visos uzraudzības procesa posmos, tostarp gadījumos, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārkāpj vai, iespējams, pārkāpj prasības, kas var būt par pamatu licences anulēšanai. Šis mērķis būtu jāsasniedz pirms licences anulēšanas un ņemot vērā visas juridiskās sekas, kas no tās izriet attiecībā uz apdrošinātajām personām arī pēc licences anulēšanas.
- (51) Valstu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt apgādātām ar instrumentiem, lai novērstu finanšu stabilitātes risku materializēšanos apdrošināšanas tirgos, ierobežotu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību prociklisku rīcību un mazinātu negatīvo blakusietekmi finanšu sistēmā un reālajā ekonomikā.
- (52) Nesenā ekonomikas un finanšu krīze, jo īpaši Covid-19 pandēmijas izraisītā krīze, ir parādījusi, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pareiza likviditātes pārvaldība var novērst riskus finanšu sistēmas stabilitātei. Šā iemesla dēļ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vajadzētu būt pienākamam stiprināt likviditātes pārvaldību un plānošanu, jo īpaši tādu nelabvēlīgu situāciju kontekstā, kas ietekmē lielu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļu vai visu tā daļu.
- (53) Ja sabiedrības ar īpaši neaizsargātiem profiliem, piemēram, sabiedrības ar likvīdiem pasīviem vai nelikvīdiem aktīviem, vai kurām ir likviditātes neaizsargātība, kas var ietekmēt vispārējo finanšu stabilitāti, pienācīgi nenovērs situāciju, valstu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai iejaukties, lai stiprinātu to likviditātes stāvokli.

- (54) Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas, lai saglabātu konkrētu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību maksāspējas stāvokli ārkārtas situācijās, piemēram, nelabvēlīgos ekonomikas vai tirgus notikumos, kas ietekmē lielu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļu vai visu tā daļu, lai aizsargātu apdrošinājuma ņēmējus un saglabātu finanšu stabilitāti. Šīm pilnvarām būtu jāietver iespēja ierobežot vai apturēt peļņas sadali konkrētas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcionāriem un citiem subordinētiem aizdevējiem, pirms notiek faktiskas maksāspējas kapitāla prasības pārkāpums. Minētās pilnvaras būtu jāpiemēro katrā gadījumā atsevišķi, ievērojot kopējus uz risku balstītus kritērijus, un tās nedrīkstētu apdraudēt iekšējā tirgus darbību.
- (55) Tā kā dividenžu un citu prēmiju sadales ierobežošana vai apturēšana kaut uz laiku ietekmētu akcionāru un citu subordinēto kreditoru tiesības, uzraudzības iestādēm, veicot šādus pasākumus, būtu pienācīgi jāņem vērā proporcionalitātes un nepieciešamības princips. Uzraudzības iestādēm būtu arī jānodrošina, ka neviens no pieņemtajiem pasākumiem nerada nesamērīgu negatīvu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai Savienībā kopumā. Jo īpaši uzraudzības iestādēm kapitāla sadale apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupā būtu jāierobežo tikai ārkārtas apstākļos un tad, ja tas ir pienācīgi pamatoti, lai saglabātu apdrošināšanas tirgus un visas finanšu sistēmas stabilitāti.
- (56) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību, kas darbojas pāri robežām, nesenie darbības traucējumi ir skaidri parādījuši, ka uzraudzības iestādēm ir jābūt labāk informētām par sabiedrību veiktajām darbībām. Tādēļ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpaziņo savas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei par jebkādām būtiskām izmaiņām, kas ietekmē to riska profilu saistībā ar to notiekošajām pārrobežu apdrošināšanas darbībām, un minētā informācija būtu jādara zināma attiecīgo uzņēmēju dalībvalstu uzraudzības iestādēm.
- (57) Saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/2177²⁵, EAAPI ir pilnvaras izveidot un koordinēt sadarbības platformas, lai uzlabotu sadarbību starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic vai plāno veikt darbības, kuru pamatā ir pakalpojumu sniegšanas brīvība vai brīvība veikt uzņēmējdarbību. Tomēr, ņemot vērā šajās platformās risināto uzraudzības jautājumu sarežģītību, vairākos gadījumos valstu uzraudzības iestādes nespēj vienoties par to, kā risināt jautājumus, kas saistīti ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kura darbojas pārrobežu mērogā. Ja sadarbības platformās iesaistītās uzraudzības iestādes nevar vienoties par jautājumiem, kas saistīti ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kura darbojas pārrobežu mērogā, EAAPI vajadzētu būt pilnvarām izšķirt domstarpības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu.
- (58) Saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām netiek prasīts laikus sniegt informāciju par savu uzņēmējdarbību uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm. Šādu informāciju var iegūt, tikai pieprasot to piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei. Tomēr šāda pieeja nenodrošina piekļuvi informācijai saprātīgā termiņā. Tādēļ uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm, tāpat kā

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2177 (2019. gada 18. decembris), ar ko groza Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II), Direktīvu 2014/65/ES par finanšu instrumentu tirgiem un Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai (OV L 334, 27.12.2019., 155. lpp.).

piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei, vajadzētu būt arī pilnvarām laikus tieši pieprasīt informāciju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām.

- (59) Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic būtiskas pārrobežu darbības uzņēmējā dalībvalstī, minētās dalībvalsts uzraudzības iestādei vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt no piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes pamatinformāciju par minētās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksāspējas stāvokli. Ja uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei ir nopietnas bažas par minēto maksāspējas stāvokli, tai vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt kopā ar piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, ja ir būtiska neatbilstība maksāspējas kapitāla prasībai. Būtu jāauzicina piedalīties EAAPI. Šajā sakarā EAAPI pēc iespējas ātrāk būtu jānorāda, vai tā plāno piedalīties. Ja uzraudzības iestādes nepiekrīt iespējai veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, EAAPI vajadzētu būt pilnvarām izšķirt domstarpības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu.
- (60) Lai mātesuzņēmumu varētu identificēt kā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, tā pamatdarbībai jo īpaši vajadzētu būt līdzdalības iegūšanai un turēšanai meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības. Pašlaik uzraudzības iestādēm šajā kontekstā ir atšķirīgas interpretācijas attiecībā uz jēdziena “tikai vai galvenokārt” nozīmi. Tāpēc būtu jāsniedz minētā jēdziena skaidrojums, līdzīgi kā precizējums, kas sniegts Regulā (ES) Nr. 575/2013, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/876²⁶, attiecībā uz banku nozari. Meitasuzņēmumi būtu jāuzskata par “galvenokārt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām”, ja šādas sabiedrības veido vairāk nekā 50 % no apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības pašu kapitāla, konsolidētajiem aktīviem, ieņēmumiem, darbiniekiem vai citiem rādītājiem, ko uzraudzības iestāde uzskata par būtiskiem.
- (61) Dažos gadījumos vairākas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības veido *de facto* grupu un rīkojas kā tādas, lai gan tās neatbilst grupas definīcijai, kā noteikts Direktīvā 2009/138/EK. Tāpēc minētās direktīvas III sadaļu nepiemēro šādām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Šādos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz horizontālām grupām, kurām nav kapitāla saikņu starp dažādām sabiedrībām, grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām noteikt grupas pastāvēšanu. Lai veiktu šādu identificēšanu, būtu jāparedz arī objektīvi kritēriji.
- (62) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupas var brīvi lemt par konkrētiem iekšējiem pasākumiem, uzdevumu sadali un organizatorisko struktūru grupā pēc saviem ieskatiem, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 2009/138/EK. Tomēr dažos gadījumos šādi pasākumi un organizatoriskās struktūras var apdraudēt efektīvu grupas uzraudzību. Tāpēc grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām – ārkārtas apstākļos un pēc apspriešanās ar EAAPI un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm – pieprasīt izmaiņas minētajos pasākumos vai organizatoriskajās struktūrās. Grupas

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp.).

uzraudzības iestādēm būtu pienācīgi jāpamato savs lēmums un jāpaskaidro, kāpēc pastāvošā kārtība vai struktūras traucē un apdraud efektīvu grupas uzraudzību.

- (63) Grupas uzraudzības iestādes var nolemt izslēgt sabiedrību no grupas uzraudzības, jo īpaši, ja šāda sabiedrība tiek uzskatīta par nebūtisku attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem. EAAPI ir konstatējusi atšķirīgas interpretācijas attiecībā uz nenozīmīgu interešu kritēriju un ir konstatējusi, ka dažos gadījumos šāda izslēgšana rada pilnīgu atbrīvojumu no grupas uzraudzības vai uzraudzību mātes starpniekuzņēmuma līmenī. Tādēļ ir jāprecizē, ka šādiem gadījumiem būtu jānotiek tikai ārkārtējos apstākļos un ka grupas uzraudzības iestādēm pirms šādu lēmumu pieņemšanas būtu jāapspriežas ar EAAPI. Būtu jāievieš arī kritēriji, lai būtu lielāka skaidrība par to, kas būtu jāuzskata par nenozīmīgu interesi attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem.
- (64) Trūkst skaidrības par to sabiedrību veidiem, kurām, aprēķinot grupas maksātpēju, var piemērot 2. metodi, proti, atskaitīšanas un summēšanas metodi, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 233. pantā, kas kaitē vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem Savienībā. Tāpēc skaidri jānosaka, kuras sabiedrības var iekļaut grupas maksātpējas aprēķinā, izmantojot 2. metodi. Šāda metode būtu jāpiemēro tikai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, citu finanšu nozaru sabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un citiem mātesuzņēmumiem, kuru galvenā uzņēmējdarbība ir iegūt un turēt līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības.
- (65) Dažās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupās mātes starpniekuzņēmums, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, iegūst un tur līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētās sabiedrības ir tikai vai galvenokārt trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem, ja šiem mātes starpniekuzņēmumiem nav līdzdalības vismaz vienā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumā, kura galvenais birojs atrodas Savienībā, grupas maksātpējas aprēķina vajadzībām tos neuzskata par apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, lai gan to risku raksturs ir ļoti līdzīgs. Tāpēc noteikumi būtu jāgroza tā, lai grupas maksātpējas aprēķināšanas nolūkā šādas trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrības tiktu pielīdzinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām.
- (66) Direktīvā 2009/138/EK un Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/35²⁷ ir paredzētas četras metodes, kā grupas maksātpējas aprēķinā iekļauj sabiedrības, kas pieder pie citiem finanšu sektoriem, tostarp Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā izklāstītā 1. un 2. metode. Tas noved pie nekonsekventām uzraudzības pieejām un nevienlīdzīgiem konkurences apstākļiem un rada nepamatotu sarežģītību. Tādēļ būtu jāvienkāršo noteikumi, lai sabiedrības, kas pieder pie citiem finanšu sektoriem, vienmēr sniegtu ieguldījumu grupas maksātpējā, izmantojot attiecīgos nozaru noteikumus par pašu kapitāla un kapitāla prasību aprēķināšanu. Minētās pašu kapitāla un kapitāla prasības būtu vienkārši jāsummē ar grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas daļas pašu kapitālu un kapitāla prasībām.

²⁷

Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātpēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

- (67) Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas dalības sabiedrībām tiek piešķirtas ierobežotas iespējas izmantot vienkāršotus aprēķinus, lai noteiktu savu grupas maksātspēju, ja izmanto 1. metodi, proti, konsolidēto finanšu pārskata metodi. Tas rada nesamērīgu slogu, jo īpaši tad, ja grupām pieder ļoti mazas līdzdalības saistītās sabiedrībās. Tāpēc, saņemot iepriekšēju uzraudzības iestāžu apstiprinājumu, iesaistītajām sabiedrībām būtu jāļauj integrēt saistītās sabiedrības, kuru lielums nav būtisks to grupas maksātspējā, izmantojot vienkāršotas pieejas.
- (68) Nav precizēts apgrūtinājuma jēdziens, kas būtu jāņem vērā, klasificējot pašu kapitāla posteņus līmeņos. It īpaši nav skaidrs, kā šis jēdziens attiecas uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām nav apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju kā tiešo klientu. Tādēļ būtu jāievieš minimālie kritēriji, lai varētu noteikt gadījumus, kad pašu kapitāla postenis, ko emitējusi apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ir atbrīvots no apgrūtinājumiem.
- (69) Sabiedrību darbības jomai, kas būtu jāņem vērā, aprēķinot grupas maksātspējas kapitāla prasības minimālo vērtību, būtu jāatbilst to sabiedrību darbības jomai, kuras iegulda izmantojamajā pašu kapitālā, kas ir pieejams, lai segtu konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību. Tāpēc, aprēķinot minimālo vērtību, būtu jāņem vērā trešo valstu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības.
- (70) Formula minimālās konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai var radīt situācijas, kad šis minimums ir tuvs vai pat vienāds ar konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību. Šādos gadījumos var rasties neatbilstība minētajam minimumam, lai gan ir nodrošināta atbilstība konsolidētajai grupas maksātspējas kapitāla prasībai. No šādām neparedzētām sekām būtu jāizvairās. Tāpēc aprēķina formula būtu jāgroza tā, lai līdzīgi kā atsevišķām apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām minimālā konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība nekad nepārsniegtu 45 % no konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības.
- (71) Grupas maksātspējas aprēķināšanas nolūkā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības būtu jāuzskata par apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām. Tas nozīmē aprēķināt nosacītās kapitāla prasības šādām sabiedrībām. Tomēr šādiem aprēķiniem nekādā gadījumā nebūtu jānozīmē, ka apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ir jāievēro šis nosacītās kapitāla prasības individuālā līmenī.
- (72) Nav tiesību normu, kas precizētu, kā aprēķināt grupas maksātspēju, ja izmanto 1. un 2. metodes kombināciju. Tas rada nekonsekventu praksi un neskaidrības, jo īpaši attiecībā uz veidu, kādā aprēķina apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībā, kas iekļauts, izmantojot 2. metodi. Tādēļ būtu jāprecizē, kā grupas maksātspēja jāaprēķina, ja izmanto metožu kombināciju. Lai izvairītos no kapitāla prasību būtiska pieauguma, būtu jāprecizē, ka konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas nolūkā šādām līdzdalībām nepiemēro kapitāla vērtspapīru riska kapitāla prasību. Tā paša iemesla dēļ valūtas riska prasība būtu jāpiemēro tikai tās līdzdalības vērtībai, kas pārsniedz minēto saistīto sabiedrību maksātspējas kapitāla prasības. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrībām būtu jāļauj ņemt vērā diversifikāciju starp minētās valūtas riskiem un citiem riskiem, kas ir konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķina pamatā.

- (73) Pašlaik grupas uzraudzības iestādes var noteikt robežvērtības, virs kurām grupas iekšējā un riska koncentrācija tiek uzskatīta par nozīmīgu, pamatojoties uz maksātspējas kapitāla prasībām, tehniskajām rezervēm vai abiem. Tomēr robežvērtību noteikšanai var būt piemēroti arī citi uz risku balstīti kvantitatīvi vai kvalitatīvi kritēriji, piemēram, izmantojamais pašu kapitāls. Tāpēc grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt elastīgākām, definējot nozīmīgu grupas iekšējo darījumu vai būtisku riska koncentrāciju.
- (74) Grupas uzraudzības iestādēm var trūkt svarīgas informācijas par grupas iekšējiem darījumiem, par kuriem nav jāziņo saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem, jo īpaši par tiem darījumiem, kuros iesaistītas trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības. Tāpēc būtu jāpārskata definīcija “grupas iekšējie darījumi, par kuriem jāziņo”. Turklāt grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām pielāgot “grupas iekšējo darījumu, kas jāpaziņo” definīciju, lai tā labāk atbilstu katras grupas specifikai.
- (75) Apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības var būt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupu mātesuzņēmumi. Šādā gadījumā grupas uzraudzība ir jāpiemēro, pamatojoties uz šādu pārvaldītājsabiedrību konsolidēto finanšu stāvokli. Tā kā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras kontrolē šādas pārvaldītājsabiedrības, ne vienmēr spēj nodrošināt atbilstību prasībām par grupas uzraudzību, ir jānodrošina, ka grupas uzraudzības iestādēm ir pienācīgas uzraudzības un izpildes pilnvaras, lai nodrošinātu, ka grupas ievēro Direktīvu 2009/138/EK. Tāpēc, līdzīgi grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES²⁸, kas attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/878²⁹, grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt minimālajam pilnvaru kopumam attiecībā uz pārvaldītājsabiedrībām, tostarp vispārējām uzraudzības pilnvarām, kas ir piemērojamas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām grupas uzraudzības nolūkā.
- (76) Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ietilpst grupā, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, kas nav uzskatāma par līdzvērtīgu vai pagaidām līdzvērtīgu saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 260. pantu, grupas uzraudzības īstenošana ir sarežģītāka. Grupas uzraudzības iestādes var nolemt piemērot tā sauktās “citas metodes” saskaņā ar minētās direktīvas 262. pantu. Tomēr šīs metodes nav skaidri definētas, un mērķi, kas būtu jāsasniedz ar šīm citām metodēm, ir neskaidri. Tādēļ būtu sīkāk jāprecizē pārējo metožu mērķis, tostarp minimālais pasākumu kopums, kas grupas uzraudzības iestādēm būtu jāapsver.

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.)

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/878 (2019. gada 20. maijs), ar ko Direktīvu 2013/36/ES groza attiecībā uz atbrīvotajām sabiedrībām, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, atalgojumu, uzraudzības pasākumiem un pilnvarām, kā arī kapitāla saglabāšanas pasākumiem (OV L 150, 7.6.2019., 253. lpp.).

- (77) Ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2019/981³⁰ tika ieviests preferenciāls režīms ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros. Uz ilgumu balstītajam kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulim, kura mērķis ir arī atspoguļot zemāku ieguldījumu risku ilgākā laikposmā, bet kura izmantošana Savienībā ir ļoti ierobežota, piemēro kritērijus, kas ir stingrāki nekā tie, kurus piemēro ilgtermiņa kapitāla vērtspapīru ieguldījumiem. Tāpēc šķiet, ka jaunā prudenciālā kategorija “ilgtermiņa kapitāla vērtspapīru ieguldījumi” novērš nepieciešamību pēc esošā uz ilgumu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa. Tā kā nav nepieciešams saglabāt divus atšķirīgus preferenciālus režīmus ar vienu un to pašu mērķi atlīdzināt ilgtermiņa ieguldījumus, uz ilgumu balstītais kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulis būtu jāsvītro. Tomēr, lai izvairītos no situācijas, kad minētie grozījumi rada nelabvēlīgu ietekmi, būtu jāparedz klauzula par tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz apdrošinātājiem, kuri pašlaik piemēro uz ilgumu balstītu kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli.
- (78) Lai sasniegtu zaļā kursa vidiskos un klimatiskos mērķus, liela apjoma investīcijas no privātā sektora, tostarp no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, jānovirza ilgtspējīgām investīcijām. Direktīvas 2009/138/EK noteikumiem par kapitāla prasībām nebūtu jā kavē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ilgtspējīgi ieguldījumi, bet tiem būtu jāatspoguļo viss risks, ko rada ieguldījumi videi kaitīgās darbībās. Lai gan pašlaik nav pietiekamu pierādījumu par riska atšķirībām starp videi vai sociāli kaitīgām investīcijām un citiem ieguldījumiem, šādi pierādījumi var kļūt pieejami nākamo gadu laikā. Lai nodrošinātu attiecīgo pierādījumu pienācīgu novērtējumu, EAAPI būtu jāuzrauga un līdz 2023. gadam jāziņo par pierādījumiem par videi vai sabiedrībai kaitīgu ieguldījumu riska profilu. Attiecīgā gadījumā EAAPI ziņojumā būtu jāsniedz ieteikumi par izmaiņām Direktīvā 2009/138/EK un deleģētajos un īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar minēto direktīvu. EAAPI var arī noskaidrot, vai būtu lietderīgi ņemt vērā noteiktus vides riskus, kas nav saistīti ar klimata pārmaiņām, un kādā veidā. Piemēram, ja par to liecina pierādījumi, EAAPI varētu analizēt vajadzību paplašināt ar šo direktīvu ieviesto scenāriju analīzi saistībā ar riskiem, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, attiecībā uz citiem vides riskiem.
- (79) Klimata pārmaiņas ietekmē un vismaz nākamajās desmitgadēs ietekmēs dabas katastrofu biežumu un smagumu, kas, visticamāk, vēl vairāk saasināsies vides degradācijas un piesārņojuma dēļ. Tas var arī mainīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pakļautību dabas katastrofu riskam un padarīt par nederīgiem Deleģētajā regulā (ES) 2015/35 noteiktos dabas katastrofu riska standarta parametrus. Lai nodrošinātu, ka nav pastāvīgas neatbilstības starp dabas katastrofu riska standarta parametriem un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību faktisko pakļautību šādiem riskiem, EAAPI būtu regulāri jāpārskata dabas katastrofu riska moduļa darbības joma un tā standarta parametru kalibrēšana. Šajā nolūkā EAAPI būtu jāņem vērā jaunākie pieejamie pierādījumi no klimata zinātnes ekspertiem, un, ja tiek konstatētas neatbilstības, tai attiecīgi būtu jāiesniedz Komisijai atzinums.
- (80) Direktīvas 2009/138/EK 308.b panta 12. punktā noteiktās prasības būtu jāgroza, lai nodrošinātu konsekvenci ar banku regulējumu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām

³⁰ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/981 (2019. gada 8. marts), ar kuru groza Deleģēto regulu (ES) 2015/35, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 161, 18.6.2019., 1. lpp.)

bankām, kas denominēti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā. Šajā nolūkā attiecībā uz šādiem riska darījumiem būtu jāievieš iepriekš spēkā esošie nosacījumi, lai atbrīvotu attiecīgos riska darījumus no likmju starpības un tirgus koncentrācijas riska kapitāla prasībām, ar noteikumu, ka riska darījumi ir notikuši pirms 2020. gada 1. janvāra.

- (81) Dažos gadījumos apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupas lielā mērā paļaujas uz to, ka tiek izmantots pārejas pasākums par bezrisku procentu likmēm un pārejas pasākums par tehniskajām rezervēm. Tas var nepareizi atspoguļot grupas faktisko maksātspejas stāvokli. Tādēļ apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupām būtu jāatklāj informācija par ietekmi uz to maksātspejas stāvokli, pieņemot, ka pašu kapitāls, kas izriet no minētajiem pārejas pasākumiem, nav pieejams grupas maksātspejas kapitāla prasības segšanai. Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarotām veikt atbilstošus pasākumus, lai pasākumu izmantošana pienācīgi atspoguļotu grupas finansiālo stāvokli. Tomēr šiem pasākumiem nebūtu jāietekmē tas, kā saistītās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības izmanto minētos pārejas pasākumus, aprēķinot to individuālo maksātspejas kapitāla prasību.
- (82) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēti pārejas pasākumi attiecībā uz bezrisku procentu likmēm un tehniskajām rezervēm, uz kurām attiecas uzraudzības iestāžu apstiprinājums un kurus piemēro līgumiem, kas rada apdrošināšanas un pārapirošināšanas saistības, kuras noslēgtas pirms 2016. gada. Pārejas pasākumiem būtu jānodrošina sabiedrības pēc iespējas ātrāk panākt atbilstību minētajai direktīvai, tomēr pārejas pasākumu piemērošana, kas pirmo reizi apstiprināti krietni pēc 2016. gada, varētu palēnināt virzību uz atbilstību minētajai direktīvai. Tāpēc šāds apstiprinājums par minēto pārejas pasākumu izmantošanu būtu jāattiecina tikai uz gadījumiem, kad apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai pirmo reizi pirms nodošanas piemēro Direktīvas 2009/138/EK noteikumus un ja sabiedrība ir pieņēmusi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumu portfeli un pārvedošā sabiedrība ir piemērojusi pārejas pasākumu attiecībā uz saistībām, kas attiecas uz minēto portfeli.
- (83) Apvienotā Karaliste 2020. gada 1. februārī kļuva par trešo valsti, un no 2020. gada 31. decembra Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā vairs nav piemērojami. Ņemot vērā to, ka Direktīvā 2009/138/EK ir vairāki noteikumi, kas attiecas uz konkrētu dalībvalstu īpatnībām, ja šādi noteikumi īpaši attiecas uz Apvienoto Karalisti, tie ir novecojuši un tāpēc būtu jāsvīturo.
- (84) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2009/138/EK,
- IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/138/EK

Direktīvu 2009/138/EK groza šādi:

- (1) direktīvas 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta iv) punktu aizstāj ar šādu:
- “iv) tāda veida neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana, kādu pašlaik piedāvā Īrijā, kas ir pazīstama kā neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana;”;
- (2) direktīvas 4. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:
- “a) sabiedrības gada bruto parakstītā prēmija nepārsniedz 15 000 000 miljonus EUR;

b) sabiedrības tehnisko rezervju kopapjoms, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārāpdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā noteikts 76. pantā, nepārsniedz 50 000 000 miljonus EUR;”;

(3) direktīvas 6. pantu groza šādi:

(a) 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) palīdzību sniedz ar ceļu transportlīdzekli saistītā negadījumā vai avārijā, ja negadījums vai avārija notiek sabiedrības, kura veic āpdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā vai kaimiņvalstīs;”;

(b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajos gadījumos nosacījums, ka negadījumam vai avārijai jābūt notikušai sabiedrības, kas veic āpdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā, nav piemērojams, ja āpdrošināšanas atlīdzības saņēmējs ir sabiedrības, kas veic āpdrošināšanu, dalībnieks un avārijas seku novēršanu vai transportlīdzekļa pārvešanu, pamatojoties uz savstarpēju nolīgumu, veic līdzīga struktūra attiecīgajā valstī, turklāt palīdzību sniedz, pamatojoties tikai uz dalībnieka kartes uzrādīšanu un nepieprasot papildu prēmiju.”;

(c) panta 3. punktu svīturo;

(4) direktīvas 8. panta 3) punktu svīturo;

(5) direktīvas 13. pantu groza šādi:

(a) panta 7) punkta b) apakšpunktu svīturo;

(b) pantā iekļauj šādu 10.a), 10.b) un 10.c) un 10.d) punktu:

“10a) “sabiedrība ar zema riska profilu” ir āpdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrība, kas atbilst 29.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem un kā tāda ir klasificēta saskaņā ar 29.b pantu;

10b) “revīzijas uzņēmums” ir revīzijas uzņēmums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK* 2. panta 3) punkta nozīmē;

10c) “obligātais revidents” ir obligātais revidents Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK* 2. panta 2) punkta nozīmē;

10d) “grupa ar zema riska profilu” ir grupa, kas atbilst 213.a panta nosacījumiem un ko grupas uzraudzības iestāde ir klasificējusi kā tādu saskaņā ar minētā panta 2. punktu;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).”;

(c) panta 15) un 16) punktu aizstāj ar šādiem:

“15) “mātesuzņēmums” ir mātesuzņēmums, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES* 22. panta 1. un 2. punktā, kā arī uzņēmums, kuru uzraudzības iestādes uzskata par mātesuzņēmumu saskaņā ar šīs direktīvas 212. pantu;

“16) “meitasuzņēmums” ir jebkurš meitasuzņēmums, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 1. un 2. punktā, tostarp tā meitasuzņēmumi, kā arī

uzņēmums, kuru uzraudzības iestādēm jāuzskata par meitasuzņēmumu saskaņā ar šīs direktīvas 212. pantu;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).”;

(d) panta 18) punktā vārdus “Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 1. un 2. punktā”;

(e) panta 19) punktu aizstāj ar šādu:

“19) “grupas iekšējie darījumi” ir visi darījumi, ar kuriem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība tieši vai netieši paļaujas, ka citas šīs pašas grupas sabiedrības vai jebkura fiziska vai juridiska persona, kas cieši saistīta ar šīs grupas sabiedrībām, izpildīs saistības, neatkarīgi no tā, vai tās ir noteiktas līgumā un vai tas notiek par samaksu vai nē.”;

(f) panta 22) punktu groza šādi:

i) a) apakšpunktā vārdus “Direktīvas 2004/39/EEK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā” aizstāj ar vārdiem “Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā”^{*};

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).”;

ii) b) apakšpunkta i) punktā vārdus “Direktīvā 2004/39/EK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2014/65/ES”;

(g) panta 25) punktu groza šādi:

i) a) apakšpunktā vārdus “Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta 5. un 21. punkta” aizstāj ar vārdiem “Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) 18) un 26) apakšpunkta”^{*};

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).”;

ii) c) apakšpunktā vārdus “Direktīvas 2004/39/EK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2014/65/ES”;

(h) panta 27) punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) neto apgrozījums Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 5) punkta nozīmē ir 13 600 000 EUR;”;

ii) vārdus “Direktīvas 83/349/EEK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2013/34/ES”;

(i) pievieno šādu 41) punktu:

“41) “regulēta sabiedrība” ir “regulēta vienība” Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 4) punkta nozīmē vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija Direktīvas (ES) 2016/2341 6. panta 1. punkta nozīmē.”;

- (6) direktīvas 18. panta 1. punktam pievieno šādu i) apakšpunktu:

“i) norādīt, vai citā dalībvalstī ir noraidīts vai atsaukts pieteikums licencei sākt tiešās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmējdarbību vai uzsākt uzņēmējdarbību citā regulētā sabiedrībā vai apdrošināšanas izplatītājā, un atteikuma vai atsaukšanas iemeslus.”;

- (7) direktīvas 23. panta 1. punktā pievieno šādu f) apakšpunktu:

“f) tirgus, kurā attiecīgā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība plāno darboties”;

- (8) direktīvas 24. panta 2. punktā vārdus “Direktīvas 2004/39/EK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2014/65/ES”;

- (9) direktīvas 25. pantam pievieno šādu daļu:

“Par katru licences atteikumu, tostarp pieteikuma iesniedzēja sabiedrības identifikāciju un atteikuma iemesliem, paziņo Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (“EAAPI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010*. EAAPI uztur atjauninātu datubāzi ar šādu informāciju un piešķir uzraudzības iestādēm piekļuvi datubāzei.

*Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).”;

- (10) direktīvas 25.a pantā vārdus “Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (turpmāk “EAFPI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010⁶” aizstāj ar vārdiem “EAAPI”;

- (11) direktīvas 26. pantam pievieno šādu 4. punktu:

“4. Ja saskaņā ar 1. punktu ir jāapspriežas ar vairākām uzraudzības iestādēm, jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde var pieprasīt piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei kopīgi izvērtēt pieteikumu licences saņemšanai. Pieņemot galīgo lēmumu, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde ņem vērā kopīgā novērtējuma secinājumus.”;

- (12) direktīvas 29. pantu groza šādi:

- (a) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā direktīvā izklāstītās prasības piemēro proporcionāli apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības, jo īpaši to sabiedrību, kas klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidam, pakāpei un sarežģītībai.

4. Komisijas pieņemtajos deleģētajos aktos un regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos ņem vērā proporcionalitātes principu, tādējādi garantējot šīs direktīvas proporcionālu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz sabiedrībām ar zema riska profilu.

Regulatīvo tehnisko standartu projektos, kurus EAAPI ir iesniegusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu, īstenošanas tehnisko standartu

projektos, kas iesniegti saskaņā ar minētās regulas 15. pantu, un pamatnostādnēs un ieteikumos, kas sniegti saskaņā ar minētās regulas 16. pantu, garantē šīs direktīvas proporcionālu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz sabiedrībām ar zema riska profilu.”;

(b) pievieno šādu 5. un 6. punktu:

“5. Komisija var pieņemt deleģētos aktus, ar ko precizē vai pielāgo 29.a panta 1. punkta e), f) un h) apakšpunktā noteiktos kritērijus.

6. Lai nodrošinātu konsekventu uzraudzības praksi proporcionalitātes piemērošanā, EAAPI izstrādā pamatnostādnes, lai atvieglotu kopīgus uzraudzības instrumentus un sīkāk precizētu metodiku, kas jāizmanto, klasificējot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības kā sabiedrības ar zema riska profilu.”;

(13) direktīvā iekļauj šādu 29.a līdz 29.e pantu:

“29 a. pants

Kritēriji sabiedrību ar zema riska profilu identificēšanai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības saskaņā ar 29.b pantā izklāstīto procesu tiek klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, ja divus secīgus finanšu gadus pirms šādas klasifikācijas tās atbilst šādiem kritērijiem:

- (a) Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām un apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības saskaņā ar 73. pantu un kuru tehniskās rezerves, kas saistītas ar dzīvības apdrošināšanas darbībām veido 20 % vai vairāk no kopējām tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, un kuru gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām saistībā ar nedzīvības apdrošināšanas darbībām ir mazāk nekā 40 % no to kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītām prēmijām, ievēro visus šādus kritērijus:
 - i) procentu likmju riska apakšmodulis, kas minēts 105. panta 5. punkta a) apakšpunktā, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā;
 - ii) darījumi, kas noslēgti dalībvalstīs, kuras nav piederības dalībvalsts, kurā sabiedrība ir saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu, nepārsniedz 5 % no tās gada bruto parakstītās prēmijas kopsummas;
 - iii) tehniskās rezerves, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā noteikts 76. pantā, nepārsniedz 1 000 000 000 EUR;
 - iv) ieguldījumi netradicionālos ieguldījumos neveido vairāk kā 20 % no kopējiem ieguldījumiem;

- v) sabiedrības uzņēmējdarbība neietver pārapsūināšanas darījumus, kas pārsniedz 50 % no tās gada kopējiem bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām.

Kritērijus, kas noteikti ii) un v) apakšpunktā, nepiemēro kaptīvām apsūināšanas sabiedrībām vai kaptīvām pārapsūināšanas sabiedrībām.

- (b) Attiecībā uz nedzīvības apsūināšanas sabiedrībām un apsūināšanas sabiedrībām, kas veic gan dzīvības, gan nedzīvības apsūināšanas darbības saskaņā ar 73. pantu un kuru gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām saistībā ar nedzīvības apsūināšanas darbībām ir 40 % vai vairāk no to kopējiem gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām un kuru tehniskās rezerves saistībā ar dzīvības apsūināšanas darbībām veido mazāk nekā 20 % no to kopējām tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapsūināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, ievēro visus šādus kritērijus:

- i) vidējais apvienotais rādītājs, atskaitot pārapsūināšanu pēdējos trīs gados, ir mazāks par 100 %;
- ii) darījumi, kas noslēgti dalībvalstīs, kuras nav piederības dalībvalsts, kurā sabiedrība ir saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu, nepārsniedz 5 % no tās gada bruto parakstītās prēmijas kopsummas;
- iii) gada bruto parakstītā prēmija nepārsniedz 100 000 000 EUR;
- iv) gada bruto parakstīto prēmiju summa I pielikuma A iedaļas 3.–7., 14. un 15. klasē nepārsniedz 30 % no nedzīvības apsūināšanas darījumu gada parakstīto prēmiju kopsummas;
- v) ieguldījumi netradicionālos ieguldījumos neveido vairāk kā 20 % no kopējiem ieguldījumiem;
- vi) sabiedrības uzņēmējdarbība neietver pārapsūināšanas darījumus, kas pārsniedz 50 % no tās kopējiem bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām.

Kritērijus, kas noteikti ii) un vi) apakšpunktā, nepiemēro kaptīvām apsūināšanas sabiedrībām vai kaptīvām pārapsūināšanas sabiedrībām.

- (c) Attiecībā uz apsūināšanas sabiedrībām, kas veic gan dzīvības, gan nedzīvības apsūināšanas darbības saskaņā ar 73. pantu un kuru tehniskās rezerves, kas saistītas ar dzīvības apsūināšanas darbībām veido 20 % vai vairāk no to kopējām tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapsūināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, un kuru gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām saistībā ar nedzīvības apsūināšanas darbībām ir 40 % vai vairāk no to kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām, ievēro visus šādus kritērijus:

- i) procentu likmju riska apakšmodulis, kas minēts 105. panta 5. punkta a) apakšpunktā, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapsūināšanas

līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā;

- ii) vidējais apvienotais rādītājs, atskaitot pārapirošināšanu pēdējos trīs gados, ir mazāks par 100 %;
- iii) tehniskās rezerves, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapirošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā noteikts 76. pantā, nepārsniedz 1 000 000 000 EUR;
- iv) gada bruto parakstītā prēmija nepārsniedz 100 000 000 EUR;
- v) darījumi, kas noslēgti dalībvalstīs, kuras nav piederības dalībvalsts, kurā sabiedrība ir saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu, nepārsniedz 5 % no tās gada bruto parakstītās prēmijas kopsummas;
- vi) gada bruto parakstīto prēmiju summa I pielikuma A iedaļas 3.–7., 14. un 15. klasē nepārsniedz 30 % no nedzīvības apdrošināšanas darījumu gada parakstīto prēmiju kopsummas;
- vii) ieguldījumi netradicionālos ieguldījumos neveido vairāk kā 20 % no kopējiem ieguldījumiem;
- viii) sabiedrības uzņēmējdarbība neietver pārapirošināšanas darījumus, kas pārsniedz 50 % no tās gada kopējiem bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām.

Kritērijus, kas noteikti v) un viii) apakšpunktā, nepiemēro kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām vai kaptīvām pārapirošināšanas sabiedrībām.

Šajā pantā tradicionālie ieguldījumi sastāv no obligācijām, kapitāla vērtspapīriem, naudas un naudas ekvivalentiem un noguldījumiem, un kopējie ieguldījumi sastāv no visiem aktīviem, ieskaitot atvasinātos instrumentus, un izņemot ieguldījumus, kas aptver indeksam un daļām piesaistītus līgumus, izņemot īpašumu pašu lietošanai, izņemot pašu lietošanai paredzētos pamatlīdzekļus, izņemot īpašumu, kas tiek būvēts pašu lietošanai.

2. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām, kas saskaņā ar 14. pantu ir saņēmušas licenci uz mazāk nekā diviem gadiem, atbilstību šā panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem novērtē tikai attiecībā uz pēdējo finanšu gadu pirms klasifikācijas.

3. Šādas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības nekad neklasificē kā sabiedrības ar zema riska profilu:

- (a) sabiedrības, kas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto apstiprinātu daļēju vai pilnīgu iekšējo modeli saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļā noteiktajām prasībām attiecībā uz pilnīgiem un daļējiem iekšējiem modeļiem;
- (b) sabiedrības, kas ir tādas apdrošināšanas grupas mātesuzņēmumi 212. panta nozīmē, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu, ja vien grupa nav klasificēta kā grupa ar zema riska profilu.

Kritērijiem atbilstošu sabiedrību klasifikācijas process

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas atbilst 29.a panta 1. un 3. punkta nosacījumiem, var paziņot uzraudzības iestādei par šādu atbilstību, lai tās varētu klasificēt kā sabiedrības ar zema riska profilu.
2. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kas piešķirusi 14. pantā minēto iepriekšēju licenci. Minētais paziņojums ietver visu turpmāk minēto:
 - (a) pierādījumu par atbilstību visiem 29.a pantā izklāstītajiem kritērijiem, kas piemērojami minētajai sabiedrībai;
 - (b) paziņojumu, ka sabiedrība neplāno nekādas stratēģiskas izmaiņas, kuru rezultātā nākamo trīs gadu laikā tiktu konstatēta neatbilstība 29.a pantā noteiktajiem kritērijiem;
 - (c) savlaicīgu to proporcionalitātes pasākumu noteikšanu, kurus sabiedrība plāno īstenot, jo īpaši, ja ir paredzēts izmantot visprecīzākās aplēses vienkāršošanu un vai sabiedrība plāno izmantot 77. panta 7. punktā paredzēto vienkāršoto metodi tehnisko rezervju aprēķināšanai.
3. Uzraudzības iestāde viena mēneša laikā pēc šā panta 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas var iebilst pret klasificēšanu par sabiedrību ar zema riska profilu, pamatojoties vienīgi uz neatbilstību 29.a pantā paredzētajiem nosacījumiem. Uzraudzības iestāde lēmumu iebilst pret klasifikāciju pieņem rakstiski, norādot iemeslus, kāpēc uzraudzības iestāde nepiekrīt. Ja šāda lēmuma nav, apdrošināšanas sabiedrību klasificē kā sabiedrību ar zema riska profilu, sākot no viena mēneša iebildumu perioda beigām vai agrāka datuma, ja uzraudzības iestāde ir agrāk pieņēmusi lēmumu, ar ko apstiprina atbilstību kritērijiem.
4. Attiecībā uz pieprasījumiem, ko saņēmušas uzraudzības iestādes pirmajos sešos mēnešos no [PB lūgums ierakstīt datumu = šīs direktīvas piemērošanas sākums], 2. punktā minēto laikposmu pagarina līdz diviem mēnešiem.
5. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības klasificē kā sabiedrības ar zema riska profilu tik ilgi, kamēr šāda klasifikācija nebeidzas saskaņā ar šo punktu.

Ja sabiedrība ar zema riska profilu vairs neatbilst kādam no 29.a panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, tā nekavējoties informē uzraudzības iestādi. Ja šāda neatbilstība nepārtraukti pastāv divus gadus pēc kārtas, sabiedrība par šo situāciju paziņo uzraudzības iestādei un, sākot no trešā finanšu gada, to vairs neklasificē kā sabiedrību ar zema riska profilu.

Ja sabiedrība ar zema riska profilu vairs neatbilst kādam no 29.a panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, minētā sabiedrība nekavējoties informē uzraudzības iestādi, un to pārstāj klasificēt kā sabiedrību ar zema riska profilu no nākamā finanšu gada.

Proporcionalitātes pasākumu izmantošana, ko veic sabiedrības, kuras klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot katrā proporcionalitātes pasākumā izklāstītās īpašās prasības, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, var izmantot visus 35. panta 5.a punktā, 41. pantā, 45. panta 1.b punktā, 45. panta 5. punktā, 45.a panta 5. punktā, 51. panta 6. punktā, 51.a panta 1. punktā, 77. panta 7. punktā un 144.a panta 4. punktā paredzētos proporcionalitātes pasākumus un visus saskaņā ar šo direktīvu pieņemtajos deleģētajos aktos paredzētos proporcionalitātes pasākumus.
2. Ja uzraudzības iestādei ir nopietnas bažas par riska profilu, kas ir sabiedrībai ar zema riska profilu, uzraudzības iestāde ārkārtas apstākļos var pieprasīt attiecīgajai sabiedrībai atturēties no viena vai vairākiem 1. punktā uzskaitītajiem proporcionalitātes pasākumiem, ja tas ir rakstiski pamatots, ņemot vērā ietekmi uz sabiedrības organizāciju un tās riska profila specifiku vai izmaiņas.

Proporcionalitātes pasākumu izmantošana sabiedrībās, kas nav klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas nav klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, var izmantot jebkādu 35. panta 5.a punktā, 41. pantā, 45. panta 1.b punktā, 45. panta 5. punktā, 77. panta 7. punktā un 144.a panta 4. punktā paredzētos proporcionalitātes pasākumus un jebkurus proporcionalitātes pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu pieņemtajos deleģētajos aktos, iepriekš saņemot uzraudzības iestādes apstiprinājumu.

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz uzraudzības iestādei rakstisku apstiprinājuma pieprasījumu. Minētajā pieprasījumā iekļauj visu turpmāk minēto:

- (a) saraksts ar proporcionalitātes pasākumiem, ko paredzēts izmantot, un iemesli, kāpēc to izmantošana ir pamatota, ņemot vērā sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgo risku raksturu, mērogu un sarežģītību;
 - (b) jebkāda cita būtiska informācija par sabiedrības riska profilu;
 - (c) paziņojums, ka sabiedrība neplāno nekādas stratēģiskas izmaiņas, kas varētu ietekmēt sabiedrības riska profilu nākamo trīs gadu laikā.
2. Uzraudzības iestāde divu mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas izvērtē pieprasījumu un informē sabiedrību par tā apstiprināšanu vai noraidīšanu, kā arī par piešķirtajiem proporcionalitātes pasākumiem. Ja uzraudzības iestāde apstiprina proporcionalitātes pasākumu izmantošanu saskaņā ar konkrētiem noteikumiem vai nosacījumiem, apstiprinājuma lēmumā norāda minēto noteikumu un nosacījumu pamatojumu. Uzraudzības iestādes lēmumu iebilst pret viena vai vairāku proporcionalitātes pasākumu, kas uzskaitīti sabiedrības iesniegtajā pieprasījumā, izmantošanu pieņem rakstiski, norādot uzraudzības iestādes lēmuma iemeslus. Šādi iemesli ir saistīti ar sabiedrības riska profilu,

3. Uzraudzības iestāde var pieprasīt jebkādu papildu informāciju, kas vajadzīga novērtējuma pabeigšanai. Šā panta 2. punktā minēto novērtēšanas periodu aptur uz laiku no dienas, kad uzraudzības iestādes pieprasa informāciju, līdz brīdim, kad attiecīgā sabiedrība uz to ir sniegusi atbildi. Uzraudzības iestādes turpmākie pieprasījumi neaptur vērtēšanas periodu.

4. Attiecībā uz pieprasījumiem, ko saņēmušas uzraudzības iestādes pirmajos sešos mēnešos no [PB lūgums ievietot datumu = šīs direktīvas piemērošanas diena], 2. punktā minētais laikposms ir četri mēneši.

5. Apstiprinājumu izmantot proporcionalitātes pasākumus var grozīt vai atsaukt jebkurā laikā, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības riska profils ir mainījies. Attiecīgā iestāde rakstveidā izklāsta sava lēmuma iemeslus.

29.e pants

Proporcionalitātes pasākumu izmantošanas uzraudzība

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto proporcionalitātes pasākumus, katru gadu ziņot savām uzraudzības iestādēm informāciju par izmantotajiem proporcionalitātes pasākumiem kā daļu no informācijas, kas jāsniedz 35. pantā minētajā uzraudzības nolūkā.

2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas līdz [PB lūgums ievietot datumu = šīs direktīvas spēkā stāšanās diena] piemēro kādu no 29.c panta 1. punktā vai 29.d panta 1. punktā minētajiem proporcionalitātes pasākumiem, var turpināt piemērot šādus pasākumus, nepiemērojot 29.b, 29.c un 29.d pantā noteiktās prasības, laikposmā, kas nepārsniedz četrus finanšu gadus.”;

(14) direktīvas 30. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Finanšu uzraudzībā, kas paredzēta 1. punktā, ietilpst uzdevums pārbaudīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības visu uzņēmējdarbību, tās pārvaldības sistēmu, tās maksātspēju, tehnisko rezervju izveidošanu, tās aktīvus un izmantojamo pašu kapitālu saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi atbilstīgi Savienības mērogā pieņemtiem noteikumiem.”;

(15) direktīvā iekļauj šādu 33.a pantu:

“33 a. pants

Uzraudzības sadarbība starp piederības un uzņēmējas valsts uzraudzības iestādēm

1. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības veic nozīmīgas pārrobežu darbības saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde sadarbojas ar uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādi, lai novērtētu, vai apdrošināšanas sabiedrībai ir skaidra izpratne par riskiem, ar ko tā saskaras vai var saskarties uzņēmējā dalībvalstī.

Šī sadarbība attiecas vismaz uz šādiem aspektiem:

- a) pārvaldības sistēma, tostarp galvenā biroja vadības spēja izprast pārrobežu tirgus īpatnības, riska pārvaldības instrumenti, ieviestās iekšējās kontroles un atbilstības procedūras pārrobežu uzņēmējdarbībai;
- b) ārpakalpojumu līgumi un izplatīšanas partnerības;
- c) uzņēmējdarbības stratēģija un prasību apstrāde;

d) patērētāju aizsardzība.

2. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde laikus informē uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādi par tās uzraudzības pārskatīšanas procesa rezultātiem saistībā ar pārrobežu darbību, ja ir konstatētas iespējamās problēmas saistībā ar atbilstību noteikumiem, kas piemērojami uzņēmējā dalībvalstī.

3. Šajā pantā “nozīmīgas pārrobežu darbības” ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbības, ko apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un darbības, ko veic, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī, un kuras pārsniedz 5 % no sabiedrības gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām, ko mēra, ņemot vērā jaunāko pieejamo sabiedrības finanšu pārskatu.”;

(16) direktīvas 35. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām iesniegt uzraudzības iestādēm informāciju, kas vajadzīga uzraudzībai, ņemot vērā 27. un 28. pantā noteiktos uzraudzības mērķus un 29. pantā noteiktos vispārējos uzraudzības principus.”;

(b) iekļauj šādu 5.a. punktu:

“5.a. Ņemot vērā 1. un 2. punktā prasīto informāciju un 3. un 4. punktā izklāstītos principus, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības iesniedz uzraudzības iestādēm regulāru uzraudzības pārskatu, kas ietver informāciju par sabiedrības uzņēmējdarbību un darbības rezultātiem, pārvaldības sistēmu, riska profilu, vērtēšanu maksāspējas vajadzībām un kapitāla pārvaldību pārskata periodā.

Periodiskās uzraudzības pārskatu sniegšanas biežums ir:

(a) reizi trijos gados – sabiedrībām ar zema riska profilu;

(b) vismaz reizi trijos gados apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas nav sabiedrības ar zema riska profilu.”;

(c) panta 6., 7. un 8. punktu svītro;

(d) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, kuros precizē šā panta 1.–4. punktā minēto informāciju un kritērijus ierobežotai uzraudzības pārskatu sniegšanai kaptīvajām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvajām pārapdrošināšanas sabiedrībām, ņemot vērā šo sabiedrību veidu, apmēru un sarežģītību, lai pienācīgā mērā nodrošinātu uzraudzības pārskatu konvergenci.”;

(e) panta 10. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par periodisku uzraudzības pārskatu sniegšanu attiecībā uz veidnēm informācijas iesniegšanai uzraudzības iestādēm, kas minētas 1. un 2. punktā, tostarp uz risku balstītām robežvērtībām, ar kurām nosaka ziņošanas prasību ievērošanu, ja tādas ir piemērojamas, vai jebkādu atbrīvojumu konkrētai informācijai par konkrētiem sabiedrību veidiem, piemēram, kaptīvām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas

sabiedrībām, ņemot vērā konkrēta veida sabiedrību risku būtību, mērogu un sarežģītību.”;

(f) panta 11. punktu svītrot;

(g) pievieno šādu 12. punktu:

“12. Līdz [PB lūgums ievietot datumu = 2 gadi pēc publicēšanas dienas] EAAPI iesniedz Komisijai ziņojumu par iespējamiem pasākumiem, tostarp izmaiņām tiesību aktos, lai izstrādātu integrētu datu vākšanu, lai:

- (a) samazinātu dublēšanos un nekonsekvenci starp ziņošanas sistēmām apdrošināšanas nozarē un citās finanšu nozares nozarēs; kā arī
- (b) uzlabotu datu standartizāciju un efektīvu apmaiņu ar datiem un to datu izmantošanu, kurus jau ir ziņojusi jebkura attiecīgā kompetentā iestāde – gan Savienības, gan valsts – jebkurā Savienības ziņošanas sistēmā.

EAAPI piešķir prioritāti informācijai par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem un ziņošanai par atvasinātajiem instrumentiem, bet neaprobežojas ar to.

Sagatavojot pirmajā daļā minēto ziņojumu, EAAPI cieši sadarbojas ar citām Eiropas uzraudzības iestādēm un Eiropas Centrālo banku un attiecīgā gadījumā iesaista valstu kompetentās iestādes.”;

(17) direktīvā iekļauj šādu 35.a pantu:

“35 a. pants

Uzraudzības iestāžu piešķirtie atbrīvojumi un ierobežojumi attiecībā uz kvantitatīviem periodiskiem uzraudzības pārskatiem

“1. Neskarot 129. panta 4. punktu, ja 35. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie iepriekš noteiktie laikposmi ir mazāki par vienu gadu, attiecīgās uzraudzības iestādes ir tiesīgas ierobežot regulāro pienākumu ziņot uzraudzības iestādei gadījumā, kad:

- a) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināta, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību;
- b) šo informāciju sniedz vismaz reizi gadā.

Minēto regulārā pienākuma ziņot uzraudzības iestādei ierobežojumu nosaka tikai attiecībā uz sabiedrībām, kuru īpatsvars nav lielāks par 20 % no dalībvalsts attiecīgā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas tirgus, ja nedzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto parakstītās prēmijas un dzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto tehniskās rezerves.

Nosakot sabiedrību attiecināmību minētajiem ierobežojumiem vai atbrīvojumiem, uzraudzības iestādes dod priekšroku sabiedrībām ar zema riska profilu.

2. Attiecīgās uzraudzības iestādes ir tiesīgas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības atbrīvot no regulārā pienākumu ziņot pa posteņiem uzraudzības iestādei, ja:

- a) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināša, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību;
- b) šīs informācijas sniegšana nav vajadzīga, lai nodrošinātu sabiedrības efektīvu uzraudzību;
- c) atbrīvošana neapdraud Savienības attiecīgo finanšu sistēmu stabilitāti; un
- d) sabiedrība spēj sniegt informāciju pēc pieprasījuma.

Uzraudzības iestādes neatbrīvo no pienākuma ziņot pa posteņiem apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības, kas ir daļa no 212. panta 1. punkta c) apakšpunktā definētās grupas, izņemot, ja sabiedrība var pietiekami pārliecinoši uzraudzības iestādei pierādīt, ka pienākums ziņot pa posteņiem nav pamatots, ņemot vērā grupas uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību un ievērojot finanšu stabilitātes mērķi.

Atbrīvojumu no pienākuma ziņot pa posteņiem nosaka tikai attiecībā uz sabiedrībām, kuru īpatsvars nav lielāks par 20 % no dalībvalsts attiecīgā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas tirgus, ja nedzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto parakstītās prēmijas un dzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto tehniskās rezerves. Nosakot sabiedrību attiecināmību minētajiem ierobežojumiem vai atbrīvojumiem, uzraudzības iestādes dod priekšroku sabiedrībām ar zema riska profilu.

3. Kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības un kaptīvās pārāpdrošināšanas sabiedrības atbrīvo no periodiskās uzraudzības pārskatu sniegšanas pa posteņiem, ja 35. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie iepriekš noteiktie laikposmi ir īsāki par vienu gadu, ar noteikumu, ka tie atbilst abiem šādiem nosacījumiem:

- (a) visas apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir kāds no turpmākminētajiem:
 - tās grupas juridiskās personas, kurā ietilpst kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārāpdrošināšanas sabiedrība,
 - fiziskas personas, kas ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, ar noteikumu, ka uzņēmējdarbība, kas sedz minētās fiziskās personas, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm;
- (b) apdrošināšanas saistības un apdrošināšanas līgumus, kas ir kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības vai kaptīvās pārāpdrošināšanas sabiedrības pārāpdrošināšanas saistību pamatā, neveido neviena obligātā trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

4. Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām uzraudzības pārbaudes procesa ietvaros attiecībā uz sabiedrībām, kas nav klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, uzraudzības iestādes novērtē, vai informācijas iesniegšana būtu pārāk apgrūtināša attiecībā uz sabiedrības risku veidu, apjomu un sarežģītību, ņemot vērā vismaz:

- (a) sabiedrības ieguldījumu radīto tirgus risku;
- (b) riska koncentrācijas līmeni;

- (c) sabiedrības aktīvu pārvaldības iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti;
- (d) sabiedrības sistēmas un struktūras, kas sniedz informāciju uzraudzības nolūkā, un 5. punktā minēto rakstisko nostādni.

5. Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām uzraudzības pārbaudes procesa ietvaros attiecībā uz sabiedrībām, kas nav klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, uzraudzības iestādes novērtē, vai informācijas iesniegšana būtu pārāk apgrūtināša attiecībā uz sabiedrības risku veidu, apjomu un sarežģītību, ņemot vērā vismaz:

- (a) sabiedrības prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjomu;
- (b) sabiedrības segto prasību un labumu svārstīgumu;
- (c) to dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas veidu kopējo skaitu, kuriem ir piešķirta licence;
- (d) sabiedrības pārvaldības sistēmas piemērotību;
- (e) pašu kapitāla līmeni, ar ko sedz maksāspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību;
- (f) to, vai sabiedrība ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārāpdrošināšanas sabiedrība, kas sedz tikai ar tādām rūpnieciskām vai tirdzniecības grupām saistītu risku, kuru daļa tā ir.

6. Lai nodrošinātu šā panta 1. līdz 5. punkta saskaņotu un konsekventu piemērošanu, EAAPI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu:

- (a) metodes šā panta 1. punkta otrajā daļā un 2. punkta trešajā daļā minēto tirgus daļu noteikšanai;
- (b) procesu, kas uzraudzības iestādēm jāizmanto, lai informētu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības par visiem šajā pantā minētajiem ierobežojumiem vai atbrīvojumiem.”;

(18) direktīvā iekļauj šādu 35.b pantu:

“35.b pants

Pārskatu sniegšanas termiņi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības iesniedz 35. panta 1.–4. punktā minēto informāciju reizi gadā vai retāk 16 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības iesniedz 35. panta 1.–4. punktā minēto informāciju reizi ceturksnī ne vēlāk kā piecas nedēļas pēc katra ceturkšņa beigām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības iesniedz 35. panta 5.a punktā minēto periodisko uzraudzības pārskatu ne vēlāk kā 18 nedēļas pēc sabiedrības finanšu gada beigām.
4. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, lai mainītu šā panta 1., 2. un 3. punktā noteiktos termiņus, ar noteikumu, ka izmaiņas ir vajadzīgas sanitāro ārkārtas situāciju, dabas katastrofu vai citu ārkārtēju notikumu dēļ.”;

- (19) direktīvas 36. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
“a) pārvaldības sistēma, tostarp atbilstības un piemērotības prasības, kā noteikts 42. pantā, un pašu riska un maksātspējas novērtējums, kā izklāstīts IV nodaļas 2. iedaļā.”;
- (20) direktīvas 37. pantu groza šādi:
- (a) panta 1. punktā pievieno šādu e) apakšpunktu:
“e) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro vienu no 308.c un 308.d pantā minētajiem pārejas pasākumiem, un ir izpildīti visi šie nosacījumi:
i) sabiedrība nenodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai, nepiemērojot pārejas pasākumu;
ii) sabiedrība nav iesniegusi uzraudzības iestādei ne sākotnējo pakāpeniskas ieviešanas plānu vajadzīgajā periodā, kas noteikts 308.e panta otrajā daļā, ne arī pieprasīto gada pārskatu, kā noteikts minētā panta trešajā daļā.”;
- (b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:
“Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā norādītajos apstākļos kapitāla palielinājums ir samērīgs ar būtiskajiem riskiem, kas izriet no novirzes un attiecīgi neatbilstības, kas minēta minētajos apakšpunktos.”;
- (21) direktīvas 41. pantu groza šādi:
- (a) panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:
“Pārvaldības sistēmai veic regulāru iekšēju pārskatīšanu. Šādā iekšējā pārskatīšanā iekļauj novērtējumu par pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras sastāva, efektivitātes un iekšējās pārvaldības atbilstību, ņemot vērā sabiedrības uzņēmējdarbībai piemītošo risku būtību, mērogu un sarežģītību.”;
- (b) iekļauj šādu 2 a. punktu:
“2.a Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ieceļ dažādas personas riska pārvaldības, aktuāra, atbilstības nodrošināšanas un iekšējās revīzijas galveno funkciju veikšanai un lai katra šāda funkcija tiktu veikta neatkarīgi no otras personas, lai izvairītos no interešu konflikta.
Ja sabiedrība ir klasificēta kā sabiedrība ar zema riska profilu, personas, kas atbild par riska pārvaldības, aktuāra un atbilstības nodrošināšanas pamatfunkcijām, var veikt arī jebkuru citu pamatfunkciju, kas atšķiras no iekšējās revīzijas, jebkuru citu funkciju, kas nav galvenā funkcija, vai būt pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekle, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
a) iespējamie interešu konflikti tiek pienācīgi pārvaldīti;
b) funkciju apvienošana vai funkciju apvienošana ar nosacījumu par dalību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrā neapdraud personas spēju pildīt savus pienākumus.”;
- (c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:
“3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir rakstiskas nostādnes vismaz par riska vadību, iekšējo kontroli, iekšējo revīziju, atalgojumu un,

attiecīgā gadījumā, ārpakalpojumiem. Tās nodrošina, ka minētās nostādnes tiek īstenotas.

Minētās rakstiskās nostādnes pārskata vismaz reizi gadā. Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra tās iepriekš apstiprina, un tās pielāgo, ņemot vērā jebkādas būtiskas pārmaiņas attiecīgajā sistēmā vai jomā. Sabiedrības ar zema riska profilu var veikt retāku pārskatīšanu vismaz reizi trijos gados, ja vien uzraudzības iestāde, pamatojoties uz minētās sabiedrības konkrētajiem apstākļiem, nesecina, ka pārskatīšana ir jāveic biežāk.”;

(22) direktīvas 42. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības paziņo savai uzraudzības iestādei, ja kāda no 1. un 2. punktā minētajām personām vairs neatbilst 1. punktā minētajām prasībām vai ir aizstāta šā iemesla dēļ.”;

(b) pievieno šādu 4. punktu:

“4. Ja persona, kas faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas, neatbilst 1. punktā izklāstītajām prasībām, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai atbrīvot šādu personu no šī amata.”;

(23) direktīvas 44. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) operacionālā riska pārvaldība, tostarp kibernetiskā drošība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/881* 2. panta 1. punktā;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/881 (2019. gada 17. aprīlis) par *ENISA* (Eiropas Savienības Kibernetiskās drošības aģentūra) un par informācijas un komunikācijas tehnoloģiju kibernetiskās drošības sertifikāciju, un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 526/2013 (Kibernetiskās drošības akts) (OV L 151, 7.6.2019., 15. lpp.).”;

ii) punktam pievieno šādu daļu:

“Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, to likviditātes plānos ņem vērā svārstīguma pielāgojuma izmantošanu un novērtē, vai var rasties likviditātes ierobežojumi, kas neatbilst svārstīguma pielāgojuma izmantošanai.”;

(b) 2.a punktu groza šādi:

i) pirmo daļu groza šādi:

– b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) savu tehnisko rezervju un izmantojamā pašu kapitāla jutīgumu pret pieņēmumiem, kas ir atbilstības pielāgojuma aprēķina pamatā, tostarp 77.c panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās pamata starpības aprēķināšanai.”;

– b) apakšpunkta iii) punktu svītro;

- c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ja tiek piemērots 77.d pantā minētais svārstīguma pielāgojums – to tehnisko rezervju un izmantojamā pašu kapitāla jutīgumu pret ekonomisko apstākļu izmaiņām, kas ietekmētu 77.d panta 3. punktā minēto riska koriģēto starpību.”;

- ii) trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja tiek piemērots 77.d pantā minētais svārstīguma pielāgojums, 41. panta 3. punktā minētajā rakstiskajā riska pārvaldības politikā ņem vērā svārstīguma pielāgojumu.”;

(24) direktīvas 45. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punkta otrajai daļai pievieno šādu d), e) un f) apakšpunktu:

“d) makroekonomiskās situācijas un iespējamo makroekonomikas un finanšu tirgu norišu apsvērumi un analīze un pēc uzraudzības iestādes pamatota pieprasījuma makroprudenciālās bažas, kas var ietekmēt sabiedrības specifisko riska profilu, apstiprinātos riska pielaides ierobežojumus, uzņēmējdarbības stratēģiju, parakstīšanas darbības vai ieguldījumu lēmumus un a) apakšpunktā minētās vispārējās maksātspējas vajadzības;

e) apsvērumi un analīze par sabiedrības darbībām, kas var ietekmēt makroekonomikas un finanšu tirgu attīstību un var kļūt par sistēmiska riska avotiem;

f) sabiedrības vispārējā spēja nokārtot savas finansiālās saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un citiem darījumu partneriem, kad pienāk šo saistību termiņš, pat spriedzes apstākļos.”;

- (b) iekļauj šādu 1.a un 1.b punktu:

“1.a Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunkta nolūkā makroekonomikas un finanšu tirgu attīstība ietver vismaz izmaiņas šādās jomās:

a) procentu likmju un starpību līmenis;

b) finanšu tirgus indeksu līmenis;

c) inflācija;

d) savstarpējā saistība ar citiem finanšu tirgu dalībniekiem;

e) klimata pārmaiņas, pandēmijas, citi masveida notikumi un citas katastrofas, kas var ietekmēt apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības.

Šā panta 1. punkta d) apakšpunkta nolūkā makroprudenciālās bažas ietver vismaz ticamus nelabvēlīgus nākotnes scenārijus un riskus, kas saistīti ar kredītciklu un ekonomikas lejupslīdi, ieguldījumu rīcību vairākuma ietekmē vai pārmērīgu riska darījumu koncentrāciju nozares līmenī.

1.b Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta d) apakšpunktā prasītā analīze ir samērīga ar risku būtību, kā arī ar sabiedrību darbības mērogu un sarežģītību. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kas klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu saskaņā ar 29.c pantu, un sabiedrībām, kuras ir saņēmušas iepriekšēju uzraudzības iestādes

apstiprinājumu saskaņā ar 29.d pantu, nav pienākuma veikt 1. punkta e) apakšpunktā minēto analīzi.”;

- (c) iekļauj šādu 2.b punktu:

“2.b Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā papildus iekļauj nozīmīgumu, ar kādu attiecīgās sabiedrības riska profils atšķiras no pieņēmumiem, kas ir svārstīguma pielāgojuma pamatā.”;

- (d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības veic 1. punktā minēto novērtējumu katru gadu un nekavējoties pēc jebkurām būtiskām pārmaiņām to riska profilā.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, apdrošināšanas sabiedrības var veikt 1. punktā minēto novērtējumu vismaz reizi divos gados un bez kavēšanās pēc jebkādam būtiskām izmaiņām to riska profilā, ja vien uzraudzības iestāde, pamatojoties uz sabiedrības konkrētajiem apstākļiem, nsecina, ka novērtējums ir jāveic biežāk, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) apdrošināšanas sabiedrība ir klasificēta kā sabiedrība ar zema riska profilu;

b) apdrošināšanas sabiedrība ir apdrošināšanas kaptīvā sabiedrība vai pārapdrošināšanas kaptīvā sabiedrība, kas atbilst visiem šādiem kritērijiem:

i) visas apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir tās grupas juridiskās personas, kuras daļa ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība, vai fiziskas personas, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, un uzņēmējdarbība, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar grupas apdrošināšanas polisēm, joprojām ir mazāka par 5 % no tehniskajām rezervēm;

ii) apdrošināšanas saistības un apdrošināšanas līgumus, kas ir kaptīvās apdrošināšanas vai kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības pārapdrošināšanas saistību pamatā, neveido neviena obligātā trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

Atbrīvojums no ikgadējā novērtējuma neliedz sabiedrībai pastāvīgi apzināt, mērīt, uzraudzīt, pārvaldīt riskus un ziņot par tiem.”;

- (e) pievieno šādu 8. punktu:

“8. Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunkta nolūkos, ja iestādēm, kas nav uzraudzības iestādes, ir uzticētas makroprudenciālas pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ar attiecīgajām valsts iestādēm, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, apmainās ar konstatējumiem, kas gūti 45. pantā minētajos apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pašu riska un maksāspējas novērtējuma makroprudenciālajos novērtējumos.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes sadarbojas ar visām valsts iestādēm, kurām ir makroprudenciālas pilnvaras analizēt rezultātus un attiecīgā

gadījumā apzināt makroprudenciālas bažas par to, kā sabiedrības var ietekmēt makroekonomikas un finanšu tirgu attīstību.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes visas makroprudenciālas bažas un attiecīgos ievadparametrus, kas attiecas uz novērtējumu, dara zināmus attiecīgajai sabiedrībai.”;

(25) direktīvā iekļauj šādu 45.a pantu:

“45 a. pants

Klimata pārmaiņu scenāriju analīze

1. Lai apzinātu un novērtētu riskus, kas minēti 45. panta 2. punktā, attiecīgā sabiedrība novērtē arī to, vai tai ir būtiski riska darījumi, kurus var ietekmēt klimata pārmaiņas. Attiecīgā sabiedrība 45. panta 1. punktā minētajā novērtējumā uzskatāmi parāda, cik būtiska ir tās pakļautība klimata pārmaiņu riskiem.

2. Ja attiecīgā sabiedrība ir būtiski pakļauta klimata pārmaiņu riskiem, sabiedrība norāda vismaz divus ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijus, tostarp šādus:

a) ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijs, kurā globālās temperatūras pieaugums nepārsniedz 2°C;

b) ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijs, kurā globālās temperatūras pieaugums ir vienāds ar vai lielāks par 2°C.

3. Direktīvas 45. panta 1. punktā minētajā novērtējumā regulāros laikposmos iekļauj analīzi par ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenāriju, kas noteikti saskaņā ar šā panta 2. punktu, ietekmi uz sabiedrības uzņēmējdarbību. Minētie laikposmi ir samērīgi ar sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgo klimata pārmaiņu risku raksturu, mērogu un sarežģītību, bet nepārsniedz trīs gadus.

4. Šā panta 2. punktā minētos ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijus pārskata vismaz reizi trijos gados un vajadzības gadījumā atjaunina.

5. Atkāpjoties no 2., 3. un 4. punkta, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām, kas klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, nav ne jāprecizē klimata pārmaiņu scenāriji, ne jānovērtē to ietekme uz sabiedrības uzņēmējdarbību.”;

(26) direktīvas 51. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis, ņemot vērā šā panta 3. punktā prasīto informāciju un 35. panta 4. punktā izklāstītos principus, pieprasa apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām ik gadu publiskot ziņojumu par to maksātspēju un finanšu stāvokli.

Ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli ir divas atsevišķas daļas. Pirmo daļu veido informācija, kas adresēta apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, un otrajā daļā ir informācija, kas adresēta citiem tirgus dalībniekiem. Abas daļas atklāj atsevišķi vai kopā, skaidri norādot, ka ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli sastāv no abām daļām.”;

(b) panta 1.a punktu aizstāj ar šādu:

“1.a Ziņojuma par maksātspēju un finanšu stāvokli daļā, kurā ietilpst apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem adresētā informācija, ietver šādu informāciju:

- (a) sabiedrības uzņēmējdarbības apraksts un sniegums; kā arī
- (b) īss apraksts par sabiedrības kapitāla pārvaldību un riska profilu.”;

(c) iekļauj šādu 1.b un 1.c punktu:

“1.b Ziņojuma par maksātspēju un finanšu stāvokli daļā, kurā ietilpst citiem tirgus dalībniekiem adresētā informācija, pilnībā vai kā atsauci uz līdzvērtīgu informāciju pēc būtības un darbības jomas ietver šādu informāciju, kas publiskota saskaņā ar citām juridiskām vai regulatīvām prasībām:

- a) pārvaldības sistēmas apraksts;
- b) atsevišķi aktīviem, tehniskajām rezervēm un citiem pasīviem – apraksts par to novērtēšanai izmantotajām bāzēm un metodēm;
- c) kapitāla pārvaldības un riska profila apraksts, tostarp vismaz šāda informācija:
 - i) pašu kapitāla struktūra un apjoms un tā kvalitāte;
 - ii) maksātspējas kapitāla prasības un minimālā kapitāla prasības apjoms;
 - iii) attiecībā uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām, kas ir būtiskas Savienības finanšu sistēmu finanšu stabilitātei, – informācija par riska jutīgumu;
 - iv) 304. pantā noteiktā iespēja, kuru lieto maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;
 - v) informācija, kas ļauj pareizi saprast galvenās atšķirības starp standarta formulas pamatā esošajiem pieņēmumiem un tiem, kuri ir pamatā jebkuram iekšējam modelim, ko sabiedrība izmanto savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;
 - vi) jebkuras neatbilstības minimālā kapitāla prasībai vai jebkādas ievērojamas neatbilstības maksātspējas kapitāla prasībai apmērs pārskata sniegšanas laikposmā, pat ja tās pēc tam ir novērstas, izskaidrojot to izcelsmi un sekas, kā arī jebkurus veiktos novēršanas pasākumus.

1.c Ja tiek piemērots 77.b pantā minētais atbilstības pielāgojums, 1.b punkta b) apakšpunkta un c) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajā aprakstā iekļauj arī aprakstu par atbilstības pielāgojumu un saistību un piešķirto līdzekļu portfeli, kam piemēro atbilstības pielāgojumu, kā arī aplēsi, kādā mērā svārstīguma pielāgojuma samazinājums līdz nullei ietekmē sabiedrības finanšu stāvokli.

Šā panta 1.b punkta b) apakšpunktā, c) apakšpunkta i) punktā un ii) punktā minētajā aprakstā ietver arī paziņojumu par to, vai sabiedrība izmanto 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, un, ja izmanto svārstīguma pielāgojumu, tā atklāj šādu informāciju:

- a) apmērs, kādā svārstīguma pielāgojuma izmaiņas līdz nullei ietekmē sabiedrības finanšu stāvokli;

b) katrai attiecīgajai valūtai vai attiecīgā gadījumā valstij svārstīguma pielāgojums, kas aprēķināts saskaņā ar 77.d pantu, un atbilstošās vislabākās aplēses apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām.”;

(d) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Panta 1.b punkta c) apakšpunkta i) punktā norādītajā aprakstā ietver jebkuru būtisku pārmaiņu analīzi, salīdzinot ar iepriekšējo ziņojumu sniegšanas laikposmu, un jebkuru nozīmīgu atšķirību skaidrojumu saistībā ar šādu elementu vērtību finanšu pārskatos, kā arī kapitāla pārnēsātības īsu aprakstu.

Atklājot informāciju par šā panta 1.b punkta c) apakšpunkta ii) punktā norādīto maksātspējas kapitāla prasību, atsevišķi norāda saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu aprēķināto summu un jebkādu kapitāla palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar 37. pantu, vai to konkrēto parametru ietekmi, kuri apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāizmanto atbilstīgi 110. pantam, kā arī īsu informāciju par tā pamatojumu no attiecīgās uzraudzības iestādes.

Atklājot informāciju par maksātspējas kapitāla prasību, attiecīgajā gadījumā tai pievieno norādi, ka prasības galīgo apmēru vēl novērtē uzraudzības iestādes.”;

(e) pievieno šādu 3. līdz 8. punktu:

“3. Kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām nav pienākuma atklāt daļu, kas adresēta apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, un tām ir tikai pienākums tajā daļā, kas adresēta citiem tirgus dalībniekiem, iekļaut kvantitatīvus datus, kas prasīti 56. pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, ar noteikumu, ka šīs sabiedrības atbilst šādiem nosacījumiem:

- (a) visas apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir tās grupas juridiskās personas, kuras daļa ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība, vai fiziskas personas, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, un uzņēmējdarbība, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar grupas apdrošināšanas polisēm, joprojām nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm;
- (b) kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības apdrošināšanas saistības neietver nekādu obligātu civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

4. Kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām nav jāatklāj daļa, kas adresēta apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem. Šādām sabiedrībām ir jāiekļauj kvantitatīvie dati, kas prasīti 56. pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, un daļa, kas paredzēta citām ieinteresētajām personām, tikai ar noteikumu, ka šīs sabiedrības atbilst šādiem nosacījumiem:

a) visas apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir tās grupas juridiskās personas, kuras daļa ir kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība, vai fiziskas personas, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, un uzņēmējdarbība, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar grupas apdrošināšanas polisēm, joprojām nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm ;

b) apdrošināšanas līgumi, kas ir kaptīvās pārapsdrošināšanas sabiedrības pārapsdrošināšanas saistību pamatā, neattiecas ne uz vienu obligāto trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;

c) aizdevumi, kas izsniegti mātesuzņēmumam vai jebkurai grupas sabiedrībai, ieskaitot grupas bāzes portfeļus, nepārsniedz 20 % no kopējiem aktīviem, kas ir kaptīvās pārapsdrošināšanas sabiedrības turējumā;

d) maksimālos zaudējumus, kas rodas no bruto tehniskajām rezervēm, deterministiski var novērtēt, neizmantojot stohastiskās metodes.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, pārapsdrošināšanas sabiedrības nedrīkst atklāt to ziņojuma par maksāspēju un finanšu stāvokli daļu, kas adresēta apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem.

6. Atkāpjoties no šā panta 1.b punkta, apdrošināšanas sabiedrības, kas klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, var atklāt tikai kvantitatīvos datus, kas prasīti 56. pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, ziņojuma par maksāspēju un finanšu stāvokli daļā, kurā ir informācija, kas adresēta citiem tirgus dalībniekiem, ar noteikumu, ka tās ik pēc trim gadiem atklāj pilnīgu ziņojumu, kurā ietverta visa šajā pantā prasītā informācija.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības šajā pantā minēto informāciju iesniedz reizi gadā vai retāk 18 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.

8. Šā panta 1. punktā minētā ziņojuma ietvaros apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras vietā, nepiemērojot 77.e panta 1. punkta aa) apakšpunktā minēto pārejas pasākumu ekstrapolācijai, nolūkā noteikt tehniskās rezerves saskaņā ar 77. pantu ir jāatklāj ietekme, ko rada bezriskā procentu likmju termiņstruktūra.

Tomēr, atkāpjoties no pirmās daļas, informācijas atklāšanas prasību nepiemēro valūtai, uz kuru attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

i) nākotnes naudas plūsmu daļa, kas saistīta ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas saistībām attiecīgajā valūtā, attiecībā pret visām nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas saistībām, nepārsniedz 5 %;

ii) attiecībā uz nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas saistībām minētajā valūtā, nākotnes naudas plūsmu daļa, kas attiecas uz termiņiem, ja attiecīgā bezriskā procentu likmju termiņstruktūra ir ekstrapolēta attiecībā pret visām nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas saistībām, nepārsniedz 10 %.”;

(27) direktīvā iekļauj šādu 51.a pantu:

“51 a. pants
Revīzijas prasības

1. Attiecībā uz apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām, kas nav sabiedrības ar zema riska profilu, kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības un

kaptīvās pārapsdrošināšanas sabiedrības, veic revīziju attiecībā uz bilanci, ko atklāj kā daļu no ziņojuma par maksātspeju un finanšu stāvokli vai kā daļu no vienotā ziņojuma par maksātspeju un finanšu stāvokli.

2. Dalībvalstis var attiecināt 1. punktā noteikto pienākumu uz kaptīvām apsdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapsdrošināšanas sabiedrībām.

3. Revīziju veic obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saskaņā ar piemērojamajiem starptautiskajiem standartiem, ja vien šajā direktīvā vai deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar to, nav noteikti citi principi un prasības jebkura bilances posteņa novērtēšanai. Pildot šo uzdevumu, pilnvarotie revidenti un revīzijas uzņēmumi pilda 72. pantā noteiktos revidentu pienākumus.

4. Apsdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības kopā ar ziņojumu par maksātspeju un finanšu stāvokli uzraudzības iestādei iesniedz atsevišķu ziņojumu, tostarp aprakstu par revīzijas būtību un rezultātiem, ko sagatavojis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums.”;

(28) direktīvas 52. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā pievieno šādu e) un f) apakšpunktu:

“e) apsdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību skaits, dalīts ar sabiedrībām ar zema riska profilu un citām sabiedrībām, kas izmanto vienkāršojumus vai citus proporcionalitātes pasākumus, un katras sabiedrības izmantotie proporcionalitātes pasākumi;

f) grupu skaits, dalīts ar sabiedrībām ar zema riska profilu un citām sabiedrībām, kuras izmanto vienkāršojumus vai citus proporcionalitātes pasākumus, un proporcionalitātes pasākumi, ko izmanto katra sabiedrība.”;

(b) panta 2. punktam pievieno šādu f) apakšpunktu:

“f) par katru dalībvalsti – apsdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību skaits un grupu skaits, dalīts ar sabiedrībām ar zema riska profilu un citām sabiedrībām, kuras izmanto vienkāršojumus vai citus proporcionalitātes pasākumus, un vienkāršojumi un citi proporcionalitātes pasākumi, ko izmanto katra sabiedrība.”;

(c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. EAAPI sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai 2. punktā norādīto informāciju, kā arī ziņojumu, kurā aprakstīta uzraudzības konverģences pakāpe, ar kādu dažādu dalībvalstu uzraudzības iestādes izmanto kapitāla palielinājumu un proporcionalitātes pasākumus.”;

(29) direktīvas 53. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro 51. panta 1. punkta c) apakšpunktā norādītajai informācijai.”;

(30) direktīvas 56. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, kuros sīkāk precizē informāciju, kas apsdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām jāatklāj. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, lai mainītu 51. panta 7. punktā noteiktos termiņus, ja izmaiņas ir vajadzīgas sanitāro ārkārtas situāciju, dabas katastrofu un citu ekstremālu notikumu dēļ.”;

- (31) direktīvas 58. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:
- “a) atrodas vai tiek regulēts ārpus Savienības; vai
- b) ir fiziska vai juridiska persona, uz kuru neattiecas uzraudzība saskaņā ar šo direktīvu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK*, Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.
-
- * Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).”;
- (32) 60. panta 1. punkta a) apakšpunktā vārdus “Direktīvas 85/611/EEK 1.a panta 2. punkta” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta”;
- (33) 62. panta pirmās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu:
- “Ja 57. pantā minēto personu ietekme var kaitēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības stabilitā un piesardzīgai vadībai, dalībvalstis pieprasa, lai sabiedrības, kurā tur, mēģina iegūt vai palielina būtisko līdzdalību, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu šādu situāciju.”;
- (34) direktīvas 63. panta otrajā daļā vārdus “Direktīvas 2004/39/EK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2014/65/ES”;
- (35) direktīvas 72. panta 1. punktā vārdus “Direktīvas 78/660/EEK 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Direktīvas 85/611/EEK 31. pantā” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2013/34/ES 34. vai 35. pantā vai Direktīvas 2009/65/EK 73. pantā”;
- (36) direktīvas 77. pantā pievieno šādu 6. un 7. punktu:
- “6. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumos ir iekļauti finanšu iespēju līgumi un garantijas, vislabākās aplēses aprēķināšanai izmantotās metodes pienācīgi atspoguļo to, ka no šiem līgumiem izrietošo naudas plūsmu pašreizējā vērtība var būt atkarīga gan no nākotnes notikumu un attīstības sagaidāmā iznākuma, gan no iespējamām faktiskā rezultāta novirzēm no gaidāmajiem rezultātiem konkrētos scenārijos.
7. Neatkarīgi no 6. punkta apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, var izmantot dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgu deterministisku novērtējumu ar iespēju līgumiem un garantijām, kas netiek uzskatītas par būtiskām.”;
- (37) direktīvas 77.a pantu aizstāj ar šādu:

“77 a. pants

Attiecīgu bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācija

1. Nosakot attiecīgu bezriskā procenta likmju termiņstruktūru, kas minēta 77. panta 2. punktā, izmanto un konsekventi ņem vērā informāciju, ko iegūst no attiecīgajiem finanšu instrumentiem. Minētajā noteikšanā ņem vērā attiecīgo finanšu instrumentu termiņus, ja šo finanšu instrumentu tirgus ir uzskatāms par dziļu, likvīdu un pārredzamu. Attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru ekstrapolē termiņiem, kas ir ilgāki par pirmo izlīdzināšanas punktu. Pirmais valūtas

izlīdzināšanas punkts ir ilgākais termiņš, attiecībā uz kuru ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) šā termiņa finanšu instrumentu tirgi ir dziļi, likvīdi un pārredzami;
- b) šā vai ilgāka termiņa neatmaksāto obligāciju procentuālā attiecība starp visām šajā valūtā denominētajām neatmaksātajām obligācijām ir pietiekami augsta.

Attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolēto daļu pamato ar nākotnes kursu, kas pakāpeniski pāriet no vienas procentu likmes vai likmju kopuma attiecībā uz ilgāko termiņu, kāds attiecīgajām obligācijām pastāv dziļā, likvīdā un pārredzamā tirgū, uz galīgo nākotnes kursu.

Attiecīgo bezriskā procentu likmju ekstrapolētajā daļā ņem vērā informāciju no finanšu instrumentiem, kas nav termiņa obligācijas, ja attiecīgā bezriskā procentu likmju termiņstruktūra ir ekstrapolēta un ja šo finanšu instrumentu tirgi ir dziļi, likvīdi un pārredzami.

2. Piemērojot 1. punkta otro daļu, var izvēlēties jebkurus parametrus, kas nosaka nākotnes likmju konverģences ātrumu attiecībā pret ekstrapolācijas galīgo nākotnes likmi tā, lai [PB lūgums ievietot datumu = piemērošanas datums] bezriskā procentu likmju termiņstruktūra būtu pietiekami līdzīga bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai minētajā datumā, kas noteikta saskaņā ar ekstrapolācijas noteikumiem, kuri piemērojami [PB lūgums ievietot datumu = viens gads pirms piemērošanas datuma]. Minētos ekstrapolācijas parametrus pārejas periodā lineāri samazina katra kalendārā gada sākumā. Ekstrapolācijas galīgos parametrus piemēro no 2032. gada 1. janvāra.

Pirmajā daļā noteiktais pārejas mehānisms neietekmē finanšu tirgu dziļuma, likviditātes un pārredzamības noteikšanu un 1. punktā minētā izlīdzināšanas punkta noteikšanu.”;

(38) direktīvas 77.d pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrība var piemērot svārstīguma pielāgojumu attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi, kas minēta 77. panta 2. punktā, ja ir saņemts uzraudzības iestāžu iepriekšējs apstiprinājums un ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) svārstīguma pielāgojumu konkrētai valūtai piemēro, aprēķinot visu šajā valūtā denominēto sabiedrības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, ja attiecīgā bezriskā procentu likmju termiņstruktūra, ko izmanto, lai aprēķinātu minēto saistību vislabāko aplēsi, neietver atbilstības pielāgojumu, kā minēts 77.b pantā;

b) sabiedrība uzraudzības iestādei pārliecinoši pierāda, ka tā ir ieviesusi atbilstīgus procesus, lai aprēķinātu svārstīguma pielāgojumu saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktu.”;

(b) iekļauj šādu 1.a un 1.b punktu:

“1.a Neatkarīgi no šā panta 1. punkta apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai piemēroja svārstīguma pielāgojumu, lai aprēķinātu 77. panta 2. punktā minēto

vislabāko aplēsi pirms [PB lūgums ievietot datumu = viens gads pirms piemērošanas datuma], bez uzraudzības iestādes iepriekšēja apstiprinājuma var turpināt piemērot svārstīguma pielāgojumu, ja tās no [PB lūgums ievietot datumu = piemērošanas datums] atbilst šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam.

1.b Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai pārtraukt piemērot svārstīguma pielāgojumu attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu 77. panta 2. punktā minēto visprecīzāko aplēsi, ja sabiedrība vairs neatbilst šā panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja sabiedrība atjauno atbilstību šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam, tā var pieprasīt uzraudzības iestādēm iepriekšēju apstiprinājumu piemērot svārstīguma pielāgojumu attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi saskaņā ar šā panta 1. punktu.”;

(c) panta 2. līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Katrai attiecīgajai valūtai svārstīguma pielāgojums attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai pamatojas uz starpību starp procentu likmi, ko varētu gūt no atsauces portfeli iekļautiem ieguldījumiem parāda instrumentos šai valūtai, un attiecīgā pamata bezriskā procentu likmju termiņstruktūru šai valūtai.

Atsauces portfelis ieguldījumiem parāda instrumentos valūtai ir reprezentatīvs attiecībā uz aktīviem, kas ir izteikti šajā valūtā un kas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir ieguldīti, lai segtu visprecīzāko novērtējumu par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistībām, kas denominētas šajā valūtā.

3. Svārstīguma pielāgojuma summu bezriskā procentu likmēm attiecībā uz valūtu aprēķina šādi:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kur:

- a) VA_{cu} ir svārstīguma pielāgojums valūtai cu ;
- b) $CSSR_{cu}$ ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītriska starpības jutīguma rādītājs attiecīgajai valūtai cu ;
- c) RCS_{cu} ir riska koriģētā starpība attiecīgajai valūtai cu .

$CSSR_{cu}$ nav negatīvs un nepārsniedz vienu vērtību. Tā izmanto vērtības, kas ir zemākas par vienu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvu jutīgums pret kredītriska starpību izmaiņām ir zemāks nekā šīs sabiedrības tehnisko rezervju jutīgums šajā valūtā pret procentu likmju izmaiņām.

RSC_{cu} aprēķina kā atšķirību starp 2. punktā minēto starpību un daļu no šīs starpības, kas ir saistāma ar reālu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem vai negaidītu kredītrisku, vai jebkuru citu risku saistībā ar aktīviem.

VA_{cu} piemēro attiecīgajām bezriskā procentu likmēm termiņstruktūrā, kas nav iegūtas ekstrapolējot saskaņā ar 77.a pantu. Ja attiecīgo bezriskā procentu likmju ekstrapolētajā daļā ņem vērā informāciju no finanšu instrumentiem, kas

nav obligācijas saskaņā ar 77.a panta 1. punktu, VA_{cu} piemēro arī bezriskā procentu likmēm, kas iegūtas no šiem finanšu instrumentiem. Attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācija pamatojas uz minētajām pielāgotajām bezriskā procentu likmēm.

4. Kas attiecas uz euro, svārstīguma pielāgojumu palielina ar svārstīguma makropielāgojumu. Svārstīguma makropielāgojumu aprēķina šādi:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

kur:

- a) $VA_{Euro,macro}$ ir svārstīguma makropielāgojums valstij co ;
- b) $CSSR_{Euro}$ ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītriska starpības jutīguma rādītājs euro;
- c) RCS_{co} ir riska koriģētā starpība attiecīgajai valstij co ;
- d) RCS_{Euro} ir riska koriģētā starpība euro;
- e) ω_{co} ir valsts korekcijas koeficients valstij co .

b) $CSSR_{Euro}$ aprēķina kā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītriska starpības jutīguma rādītāju euro saskaņā ar 3. punktu.

RCS_{co} aprēķina tāpat kā riska koriģēto starpību euro saskaņā ar 3. punktu, bet pamatojoties uz atsauces portfeli, kas ir reprezentatīvs attiecībā uz aktīviem, kuros apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības iegulda, lai segtu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi par šīs valsts apdrošināšanas tirgū pārdotajiem produktiem, kas denominēti euro.

RCS_{Euro} aprēķina kā riska koriģēto starpību euro saskaņā ar 3. punktu.

Valsts korekcijas koeficientu, kas minēts e) apakšpunktā, aprēķina šādi:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

kur RCS_{co}^* ir riska koriģētā starpība valstij co , kā minēts pirmā punkta d) apakšpunktā, kas reizināta ar procentuālo daļu no ieguldījumiem parāda instrumentos attiecībā pret valstī co licencēto apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību turēto aktīvu kopapjomu.”;

(39) direktīvas 77.e pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

“aa) 51. panta 8. punktā minētās informācijas atklāšanas nolūkā – attiecīgu bezriskā procentu likmju termiņstruktūru bez atbilstības pielāgojuma vai svārstīguma pielāgojuma un ko nosaka, nepiemērojot minētā panta 2. punktā noteikto pārejas pasākumu ekstrapolācijai;”;

ii) c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) katrai attiecīgajai valūtai un valsts apdrošināšanas tirgum – riska koriģēta starpība, kas minēta attiecīgi 77.d panta 3. un 4. punktā;”;

iii) pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) katrai attiecīgajai dalībvalstij – procentuālo daļu no ieguldījumiem parāda instrumentos attiecībā pret to apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību kopējiem aktīviem, kas licencētas attiecīgajā valstī, kā minēts 77.d panta 4. punktā.”;

(b) iekļauj šādu 1 a. punktu:

“1.a EAAPI vismaz reizi gadā katrai attiecīgajai valūtai un katram termiņam, ja attiecīgo finanšu instrumentu vai obligāciju tirgi ir dziļi, likvīdi un pārredzami, nosaka un publicē to obligāciju procentuālo daļu, kurām ir šāds vai ilgāks termiņš, starp visām obligācijām, kas denominētas minētajā valūtā, kā minēts 77.a panta 1. punktā.”;

(c) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus tehnisko rezervju un pamata pašu kapitāla aprēķināšanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros attiecībā uz katru attiecīgo valūtu nosaka šā panta 1. punktā minēto tehnisko informāciju un pirmo izlīdzināšanas punktu saskaņā ar 77.a panta 1. punktu. Minētajos īstenošanas aktos var izmantot informāciju, ko EAAPI publicējusi saskaņā ar šā panta 1. punktu.”;

(d) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Attiecībā uz valūtām, kurās 1. punkta c) apakšpunktā minētā riska koriģētā starpība nav noteikta 2. punktā minētajos īstenošanas aktos, svārstīguma pielāgojumu nepiemēro attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru valūta ir euro un kurās 1. punkta c) apakšpunktā minētā riska koriģētā starpība un 1. punkta d) apakšpunktā minētā procentuālā daļa nav noteikta 2. punktā minētajos īstenošanas aktos, svārstīguma pielāgojumam nepieskaita nekādu svārstīguma makropielāgojumu.”;

(e) pievieno šādu 4. punktu:

“4. Šā panta 2. punkta vajadzībām pirmo izlīdzināšanas punktu attiecībā uz valūtu, kas noteikta īstenošanas aktā, nemaina, ja vien novērtējums par to obligāciju procentuālo daļu, kuru termiņš ir lielāks par vai vienāds ar attiecīgo termiņu starp visām attiecīgajā valūtā denominētajām obligācijām, norāda uz atšķirīgu pirmo izlīdzināšanas punktu saskaņā ar 77.a panta 1. punktu un 86. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minētajos deleģētajos aktos noteikto procentuālo attiecību vismaz divus gadus pēc kārtas.”;

(40) direktīvas 86. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

“aa) 77. panta 7. punktā minēto piesardzīgo deterministisko vērtēšanu, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem šo vērtējumu var izmantot, lai novērtētu tehnisko rezervju vislabāko aplēsi ar iespēju līgumiem un garantijām.”;

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) metodiku, principus un paņēmienus, lai noteiktu bezrisku procentu likmes termiņstruktūru, ko izmanto, lai aprēķinātu visprecīzāko novērtējumu, kas minēts 77. panta 2. punktā, jo īpaši;

i) ekstrapolācijas formulu, kas minēta 77.a panta 1. punktā, tostarp parametrus, kas nosaka ekstrapolācijas konverģences ātrumu;

ii) metodi 77.a panta 1. punktā minēto obligāciju tirgu dziļuma, likviditātes un pārredzamības noteikšanai;

iii) procentuālo daļu, zem kuras to obligāciju īpatsvaru, kuru termiņš ir ilgāks par attiecīgo termiņu vai vienāds ar to, 77.a panta 1. punkta nolūkā uzskata par zemu;”;

iii) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) metodes un pieņēmumus, kas ir jāizmanto, aprēķinot 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, tostarp šādus:

i) formula minētā panta 2. punktā minētās starpības aprēķināšanai;

ii) minētā panta 3. un 4. punktā minētās kredītriska starpības jutīguma koeficienta aprēķināšanas formula;

iii) katrai attiecīgajai aktīvu klasei – starpības procentuālā daļa, kas ir attiecināma uz aktīvu paredzamo zaudējumu vai neparedzēto kredītrisku vai citu risku reālistisku novērtējumu, kā minēts 77.d panta 3. punktā;

iv) pārejas mehānisms, kā minēts 77.a panta 2. punktā;”;

(b) iekļauj šādu 1 a. punktu:

“1.a Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, nosakot kritērijus aktīvu iekļaušanai 77.b panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā aktīvu portfeli.”;

(c) iekļauj šādu 2 a. punktu:

“2.a Lai nodrošinātu 77. panta 7. punkta vienādus piemērošanas nosacījumus, EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot scenāriju kopumu, kas jāizmanto minētajā punktā minēto dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgai deterministiskai novērtēšanai.

Minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu EAAPI iesniedz Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kurā aprite 12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

(41) direktīvas 92. pantu groza šādi:

(a) panta 1.a punktu aizstāj ar šādu:

“1.a Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, ar ko precizē pieeju līdzdalībai 212. panta 2. punkta trešās daļas nozīmē finanšu iestādēs un kredītiestādēs attiecībā uz pašu kapitāla noteikšanu, tostarp pieejas attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības pamata pašu kapitāla atskaitījumiem no būtiskas līdzdalības kredītiestādēs un finanšu iestādēs.

Neatkarīgi no atskaitījumiem no pašu kapitāla, kas izmantojams, lai segtu maksātspējas kapitāla prasību, kā noteikts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar pirmo daļu, lai noteiktu 88. pantā minēto pamata pašu kapitālu, uzraudzības iestādes var atļaut apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai neatskaitīt tās līdzdalības vērtību kredītiestādē vai finanšu iestādē, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir kādi no šā apakšpunkta i) vai ii) punktā aprakstītajiem apstākļiem:
 - i) kredītiestāde vai finanšu iestāde un apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība pieder tai pašai grupai, kā definēts 212. pantā, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, un uz saistīto kredītiestādi vai finanšu iestādi neattiecas 228. panta 6. punktā minētais atskaitījums;
 - ii) uzraudzības iestādes pieprasa vai atļauj apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām piemērot tehniskas aprēķina metodes saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK I pielikuma II daļu, un attiecīgā kredītiestādē vai finanšu iestādē ir iekļauta tajā pašā papildu uzraudzībā saskaņā ar minēto direktīvu, kas attiecas uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību;
 - b) uzraudzības iestādes ir pārliecinātas par integrētās pārvaldības, riska pārvaldības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz sabiedrībām, uz kurām attiecas grupas uzraudzība, kā minēts šīs daļas a) apakšpunkta i) punktā, vai papildu uzraudzība, kā minēts šīs daļas a) apakšpunkta ii) punktā;
 - c) saistītā līdzdalība kredītiestādē vai finanšu iestādē ir stratēģisks pašu kapitāla ieguldījums, kā norādīts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 111. panta 1. punkta m) apakšpunktu.”;
- (b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:
- “2. Līdzdalība finanšu iestādēs un kredītiestādēs, kas minēta 1.a punktā, ietver turpmāk minēto:
- a) līdzdalība, kas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām ir:
 - i) kredītiestādēs un finanšu iestādēs Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) un 26) apakšpunkta nozīmē;
 - ii) ieguldījumu sabiedrībās Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta nozīmē;
 - b) pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 52. pantā, un otrā līmeņa kapitāla instrumenti, kas minēti minētās regulas 63. pantā, kā arī pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti Regulas (ES) 2019/2033 9. panta nozīmē, kurus apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības tur attiecībā uz šā punkta a) apakšpunktā minētajām sabiedrībām, kurās tām ir līdzdalība.”;
- (42) direktīvas 95. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šajā nolūkā apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības vajadzības gadījumā atsaucas uz pašu kapitāla posteņiem, kā norādīts 97. panta 1. punktā.”;

(43) direktīvas 96. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 95. pantu un 97. panta 1. punktu, šajā direktīvā piemēro šādu klasifikāciju:

- 1) rezerves kapitālu, uz kuru attiecas 91. panta 2. punkts, klasificē 1. līmenī;
- 2) akreditīvus un garantijas, ko apdrošināšanas kreditoru interesēs neatkarīgi trasta uzņēmumi uzglabā trasta kontos un ko saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES ir izsniegušas licencētas kredītiestādes, klasificē 2. līmenī;
- 3) jebkādas turpmākās prasības, kas kuģu īpašnieku savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienībām ar mainīgu ieguldījumu, apdrošinot tikai I pielikuma A daļas 6., 12. un 17. klasē uzskaitīto risku, var būt pret saviem dalībniekiem, pieprasot papildu ieguldījumus nākamo 12 mēnešu laikā, klasificē 2. līmenī.”;

(44) direktīvas 106. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Standarta kapitāla prasības, kas sedz akciju cenu izmaiņu risku, simetriska pielāgojuma rezultātā nav pieļaujams noteikt kapitāla prasību, kas būtu vairāk nekā 17 procentu punktus zemāka vai augstāka nekā standarta kapitāla prasība.”;

(45) direktīvas 109. pantu aizstāj ar šādu:

“109. pants

Standarta formulas vienkāršošana

1. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības var izmantot vienkāršotu aprēķinu īpašam apakšmodulim vai riska modulim, ja risku, ar kurām tās saskaras, veids, apjoms un sarežģītība to attaisno un ja būtu nesamērīgi pieprasīt visām apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām piemērot standartizētu aprēķina metodi.

Šā punkta vajadzībām vienkāršotos aprēķinus kalibrē saskaņā ar 101. panta 3. punktu.

2. Neskarot šā panta 1. punktu un 102. panta 1. punktu, ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība aprēķina maksātspējas kapitāla prasību un riska modulis vai apakšmodulis neveido vairāk kā 5 % no 103. panta a) punktā minētās pamata maksātspējas kapitāla prasības, sabiedrība minētajam riska modulim vai apakšmodulim var izmantot vienkāršotu aprēķinu laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus pēc maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām katra riska moduļa vai apakšmoduļa daļu summa attiecībā pret pamata maksātspējas kapitāla prasību, ja piemēro vienkāršotos aprēķinus saskaņā ar 2. punktu, nepārsniedz 10 %.

Riska moduļa vai apakšmoduļa daļa attiecībā pret pirmajā daļā minēto pamata maksātspējas kapitāla prasību ir tā daļa, kas aprēķināta pēdējā reizē, kad riska modulis vai apakšmodulis tika aprēķināts bez vienkāršota aprēķina saskaņā ar 2. punktu.”;

(46) direktīvas 111. panta 1. punktu groza šādi:

(a) punkta l) un m) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“1) vienkāršotos aprēķinus, kas paredzēti 109. panta 1. punktā minētajiem specifiskā riska moduļiem un apakšmoduļiem un 109. panta 2. punktā minētajiem nebūtiska riska moduļiem un apakšmoduļiem, kā arī kritērijus, kas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, tostarp kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapsedrošināšanas sabiedrībām, ir jāizpilda, lai tās būtu tiesīgas izmantot vienkāršojumus, kā noteikts 109. panta 1. punktā;

m) pieeju, kas jāizmanto attiecībā uz būtiskām līdzdalībām 13. panta 21) punkta nozīmē maksāspējas kapitāla prasības aprēķinā, jo īpaši aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kas minēts 105. panta 5. punktā, ņemot vērā varbūtējo samazinājumu šo būtisko līdzdalību vērtības svārstīgumā, kas rodas no šo ieguldījumu stratēģiskā rakstura, kā arī ietekmi, kāda apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir uz šiem ieguldījumu saņēmējiem;”;

(b) punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmās daļas h) apakšpunkta nolūkā metodes un korekcijas, kas jāizmanto, lai atspoguļotu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību riska diversifikācijas ierobežoto tvērumu attiecībā uz norobežotiem fondiem, nepiemēro to aktīvu portfeļiem, kuri nav norobežotie fondi un kuri ir piešķirti, lai segtu atbilstīgu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, kā minēts 77.b panta 1. punkta a) apakšpunktā.”;

(47) direktīvas 112. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Pēc tam, kad ir saņemts uzraudzības iestāžu apstiprinājums izmantot iekšējo modeli, un ikreiz, kad tās ziņo maksāspējas kapitāla prasības aprēķina rezultātu saskaņā ar 102. panta 1. punktu, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības iesniedz uzraudzības iestādēm aplēsi par maksāspējas kapitāla prasību, kas noteikta saskaņā ar standarta formulu, kā noteikts 2. apakšiedaļā.”;

(48) direktīvas 122. pantam pievieno šādu 5. punktu:

“5. Dalībvalstis var atļaut apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām savā iekšējā modelī ņemt vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu, kas aprēķināts saskaņā ar 77.d pantu, tikai tad, ja:

a) metodē, ar kuru ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu euro, neņem vērā svārstīguma pielāgojuma iespējamo palielinājumu, ko rada svārstīguma makropielāgojums saskaņā ar 77.d panta 4. punktu;

b) maksāspējas kapitāla prasība nav zemāka par kādu no turpmāk minētajām:

i) nosacītā maksāspējas kapitāla prasība, ko aprēķina kā maksāspējas kapitāla prasību, izņemot to, ka kredītriska starpības izmaiņu ietekme uz svārstīguma pielāgojumu tiek ņemta vērā saskaņā ar EAAPI izmantoto metodiku, lai publicētu tehnisko informāciju saskaņā ar 77.e panta 1. punkta c) apakšpunktu;

ii) nosacītā maksāspējas kapitāla prasība, ko aprēķina saskaņā ar i) apakšpunktu, izņemot to, ka 77.d panta 2. punkta otrajā daļā minētās valūtas reprezentatīvais portfelis tiek noteikts, pamatojoties uz aktīviem, kuros apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrība iegulda, nevis uz visu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību aktīviem, kuru

apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības ir denominētas šajā valūtā.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā reprezentatīvais portfelis konkrētai valūtai tiek noteikts, pamatojoties uz sabiedrības aktīviem, kuri denominēti minētajā valūtā, un ko izmanto, lai segtu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, kas denominēta minētajā valūtā.”;

(49) direktīvas 132. pantu groza šādi:

(a) 3. punkta otrajā daļā vārdus “Direktīvā 85/611/EEK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2009/65/EK”;

(b) pievieno šādu 5., 6. un 7. punktu:

“5. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, lemjot par savu ieguldījumu stratēģiju, ņem vērā iespējamās norises makroekonomikas un finanšu tirgos un – pēc uzraudzības iestādes pieprasījuma – makrouzraudzības apsvērumus.

6. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības novērtē, cik lielā mērā to ieguldījumu stratēģija var ietekmēt makroekonomikas un finanšu tirgu attīstību un kā tās var pārvērsties sistēmiskā riska avotos, un iekļauj šādus apsvērumus kā daļu no saviem ieguldījumu lēmumiem.

7. Šā panta 5. un 6. punkta nolūkā makroekonomikas norisēm un makrouzraudzības apsvērumiem ir tāda pati nozīme kā 45. pantā.”;

(50) direktīvas 133. panta 3. punktā vārdus “Direktīvā 85/611/EEK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2009/65/EK”;

(51) direktīvas 138. panta 4. punktu groza šādi:

(a) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Tādu ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu gadījumā, par kuriem ir paziņojusi EAAPI un kuri skar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas pārstāv nozīmīgu tirgus daļu vai skartos uzņēmējdarbības veidus, uzraudzības iestāde var attiecīgajām sabiedrībām pagarināt 3. punkta otrajā daļā noteikto laikposmu, nosakot maksimāli septiņu gadu laikposmu, ņemot vērā visus būtiskos faktorus, tostarp tehnisko rezervju vidējo termiņu.”;

(b) punkta otrās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Neskarot EAAPI pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 18. pantu, piemērojot šo punktu, EAAPI pēc attiecīgās uzraudzības iestādes pieprasījuma un vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar ESRK paziņo, ka pastāv ārkārtas nelabvēlīgas situācijas.”;

(52) direktīvas 139. pantu aizstāj ar šādu:

“139. pants

Neatbilstība minimālā kapitāla prasībai

1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nekavējoties informē uzraudzības iestādi, ja tās konstatē, ka vairs nav ievērota atbilstība minimālā kapitāla prasībai, vai pastāv risks, ka turpmākajos trīs mēnešos sagaidāma neatbilstība.

Šā punkta pirmās daļas nolūkā prasību informēt uzraudzības iestādi piemēro neatkarīgi no tā, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība minimālā kapitāla prasības aprēķināšanā saskaņā ar 129. panta 4. punktu vai minimālā kapitāla prasības aprēķinā starp diviem datumiem, kad šādu aprēķinu iesniedz uzraudzības iestādei saskaņā ar 129. panta 4. punktu, konstatē neatbilstību minimālā kapitāla prasībai vai neatbilstības risku.

2. Viena mēneša laikā pēc tam, kad novērota neatbilstība minimālā kapitāla prasībai vai konstatēts neatbilstības risks, attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība uzraudzības iestādēm apstiprinājuma saņemšanai iesniedz reālistisku īstermiņa finanšu shēmu, ar ko trīs mēnešu laikā pēc minētās neatbilstības novērošanas atjaunot izmantojamo pamata pašu kapitālu vismaz minimālā kapitāla prasības līmenī vai samazināt riska profilu, nodrošinot atbilstību minimālā kapitāla prasībai.

3. Ja likvidācijas procedūru nesāk divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde apsver iespēju ierobežot vai aizliegt brīvi rīkoties ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīviem. Tā attiecīgi informē uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes. Pēc piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes lūguma šīs iestādes veic tādus pašus pasākumus. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecas.

4. EAAPI var izstrādāt pamatnostādnes par darbībām, kas uzraudzības iestādēm būtu jāveic, ja tās konstatē minimālā kapitāla prasības neizpildi vai 1. punktā minēto neatbilstības risku.”;

(53) direktīvas 144. pantam pievieno šādu 4. punktu:

“4. Licences anulēšanas gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām turpina piemērot apdrošināšanas uzraudzības vispārīgos noteikumus un mērķus, kas izklāstīti I sadaļas III nodaļā, līdz tiek sāktas likvidācijas procedūras.”;

(54) I sadaļā iekļauj šādu nodaļu:

“VIIA NODAĻA ***Makroprudenciālie instrumenti***

144.a pants

Likviditātes riska pārvaldība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 44. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību likviditātes riska pārvaldība nodrošina, ka tām ir pietiekama likviditāte, lai nokārtotu savas finansiālās saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un citiem darījumu partneriem, kad pienāk termiņš, pat saspringtos apstākļos.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības izstrādā un uztur likviditātes riska pārvaldības plānu, kurā paredz ienākošās un izejošās naudas plūsmas attiecībā uz to aktīviem un pasīviem. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības izstrādā likviditātes riska rādītāju kopumu, lai identificētu, uzraudzītu un novērstu iespējamo likviditātes spriedzi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības iesniedz uzraudzības iestādēm likviditātes riska pārvaldības plānu kā daļu no 35. panta 1. punktā minētās informācijas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas saskaņā ar 29.c pantu klasificētas kā sabiedrības ar zema riska profilu, un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas saskaņā ar 29.d pantu iepriekš saņēmušas uzraudzības iestādes apstiprinājumu, nav pienākuma izstrādāt likviditātes riska pārvaldības plānu, kā minēts šā panta 2. punktā.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības piemēro 77.b pantā minēto atbilstības pielāgojumu vai 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, tās var apvienot šā panta 3. punktā minēto likviditātes riska pārvaldības plānu ar plānu, kas prasīts saskaņā ar 44. panta 2. punkta trešo daļu.

6. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā sīkāk precīzē likviditātes riska pārvaldības plāna saturu un atjaunināšanas biežumu.

Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EAAPI iesniedz Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 12 mēnešus no spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

144.b pants

Uzraudzības pilnvaras, lai novērstu likviditātes nepilnības ārkārtas apstākļos

1. Veicot periodisko uzraudzības pārbaudi, uzraudzības iestādes uzrauga apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību likviditātes stāvokli. Ja tās konstatē būtiskus likviditātes riskus, tās informē attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību par šo novērtējumu. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība paskaidro, kā tā plāno novērst minētos likviditātes riskus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras pieprasīt sabiedrībām nostiprināt savu likviditātes pozīciju, ja tiek konstatēti likviditātes riski vai trūkumi. Šādas pilnvaras piemēro, ja ir pietiekami pierādījumi par likviditātes riska nepilnībām un to, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nav pieņēmusi efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Uzraudzības iestāde vismaz reizi gadā pārskata pasākumus, ko uzraudzības iestādes veikušas, pamatojoties uz šo punktu, un tos pārtrauc, kad sabiedrība ir izmantojusi efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas uz laiku apturēt apdrošinājuma ņēmēju izpirkšanas tiesības attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas polisēm sabiedrībās, kuras saskaras ar ievērojamiem likviditātes riskiem, kas var apdraudēt apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību vai finanšu sistēmas stabilitāti.

Šādas pilnvaras īsteno tikai ārkārtas apstākļos kā galējo līdzekli. Pirms šādu pilnvaru īstenošanas uzraudzības iestāde ņem vērā iespējamo neparedzēto ietekmi uz finanšu tirgiem un apdrošinājuma ņēmēju tiesībām, tostarp pārrobežu kontekstā.

Pirmajā daļā minētā pasākuma piemērošana ilgst trīs mēnešus. Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumu var atjaunot, ja iemesli, kas to pamato, joprojām pastāv, un to vairs nepiemēro, ja minētie iemesli vairs nepastāv.

Neskarot 144.c panta 6. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības neveic peļņas sadali akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem un nemaksā prēmijas vai citu mainīgo atalgojumu, kamēr uzraudzības iestādes nav atcēlušas izpirkšanas tiesību apturēšanu.

Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes ar makroprudenciālām pilnvarām, ja tās nav uzraudzības iestādes, tiek pienācīgi informētas par uzraudzības iestādes nodomu izmantot šajā punktā minētās pilnvaras un ir pienācīgi iesaistītas šā punkta otrajā daļā minētās iespējamās neparedzētās ietekmes novērtēšanā.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes informē EAAPI un ESRK ikreiz, kad tiek īstenotas 3. punktā minētās pilnvaras, lai novērstu finanšu sistēmas stabilitātes risku.

4. Šā panta 3. punktā minētās pilnvaras var īstenot attiecībā uz visām sabiedrībām, kas darbojas minētajā dalībvalstī, ja 3. punktā minētie ārkārtas apstākļi ietekmē visu apdrošināšanas tirgu vai tā būtisku daļu.

Dalībvalstis ieceļ iestādi, kas īsteno šajā punktā minētās pilnvaras.

Ja ieceltā iestāde nav uzraudzības iestāde, dalībvalsts nodrošina pienācīgu koordināciju un informācijas apmaiņu starp dažādām iestādēm. Konkrēti, iestādēm izvirza prasību cieši sadarboties un apmainīties ar visu informāciju, kas var būt nepieciešama, lai pienācīgi veiktu pienākumus, kas uzticēti iestādei, kura iecelta saskaņā ar šo punktu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka 4. punkta otrajā daļā minētā iestāde informē EAAPI un, ja pasākums tiek veikts, lai novērstu risku finanšu sistēmas stabilitātei, – ESRK par 4. punktā minēto pilnvaru izmantošanu.

Paziņojumā iekļauj piemērotā pasākuma aprakstu, tā ilgumu un aprakstu par iemesliem un riskiem, kas pamato pilnvaru izmantošanu, tostarp iemeslus, kāpēc pasākums tika uzskatīts par efektīvu un samērīgu attiecībā uz tā negatīvo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem.

6. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EAAPI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā pamatnostādnes, lai:

a) sniegtu turpmākus norādījumus par pasākumiem likviditātes riska pārvaldības nepilnību novēršanai un par to pilnvaru formu, aktivizēšanu un kalibrēšanu, ko uzraudzības iestādes var izmantot, lai stiprinātu sabiedrību likviditātes pozīciju, ja ir konstatēti likviditātes riski un šīs sabiedrības tos pienācīgi nenovērš;

b) precizētu ārkārtas apstākļus, kas var attaisnot izpirkšanas tiesību pagaidu apturēšanu;

c) precizētu nosacījumus, lai nodrošinātu izpirkšanas tiesību pagaidu apturēšanas konsekvētu piemērošanu visā Savienībā, un aspektus, kas jāapsver, lai vienlīdzīgi un pienācīgi aizsargātu apdrošinājuma ņēmējus visās piederības un uzņēmējās jurisdikcijās.

144.c pants

Uzraudzības pasākumi, lai saglabātu sabiedrību finansiālo stāvokli ārkārtēju tirgus mēroga satricinājumu gadījumā

1. Neskarot 141. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt pasākumus, lai saglabātu atsevišķu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas

sabiedrību finansiālo stāvokli tādos ārkārtēju nozares mērogasatricinājumu periodos, kas var apdraudēt attiecīgās sabiedrības finansiālo stāvokli vai finanšu sistēmas stabilitāti.

2. Nozares mēroga ārkārtas satricinājumu periodos uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt sabiedrībām ar īpaši neaizsargātu riska profilu veikt vismaz šādus pasākumus:

- a) ierobežot vai apturēt dividenžu izmaksāšanu akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem;
- b) ierobežot vai apturēt citus maksājumus akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem;
- c) ierobežot vai apturēt akciju atpirkšanu un pašu kapitāla posteņu atmaksu vai dzēšanu;
- d) ierobežot vai apturēt prēmijas vai citu mainīgo atalgojumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgās valsts iestādes un iestādes, kurām ir makroprudenciālas pilnvaras, tiek pienācīgi informētas par valsts uzraudzības iestādes nodomu izmantot šo pantu un ir pienācīgi iesaistītas nozares mēroga ārkārtas satricinājumu novērtēšanā saskaņā ar šo punktu.

3. Piemērojot šā panta 2. punktā minētos pasākumus, pienācīgi ņem vērā 29. panta 3. punktā minētos proporcionalitātes kritērijus un preventīvi saskaņotus riska pielaides ierobežojumus un robežvērtības iekšējā kapitāla plānošanai.

4. Piemērojot šā panta 2. punktā minētos pasākumus, ņem vērā uzraudzības procesā gūtos pierādījumus un uz nākotni vērstu novērtējumu par attiecīgo sabiedrību maksātspēju un finansiālo stāvokli saskaņā ar 45. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā minēto novērtējumu.

5. Šā panta 2. punktā minētos pasākumus piemēro tik ilgi, kamēr pastāv iemesli, kas pamato pasākumu. Šos pasākumus pārskata reizi trijos mēnešos, un tos atceļ, tiklīdz ir beigušies pasākumu pamatā esošie apstākļi.

6. Šā panta nolūkā nozīmīgus 245. panta 2. punktā minētos grupas iekšējos darījumus, tostarp dividenžu sadali grupas iekšienē, aptur vai ierobežo tikai tad, ja tie apdraud grupas vai kādas no grupā esošo sabiedrību maksātspējas vai likviditātes pozīciju. Pirms darījumu apturēšanas vai ierobežošanas ar pārējo grupu saistītās sabiedrības uzraudzības iestāde apspriežas ar grupas uzraudzības iestādi.

7. Lai nodrošinātu konsekventus šā panta piemērošanas nosacījumus, EAAPI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā īstenošanas tehniskos standartus, lai precizētu nozares mēroga ārkārtas satricinājumu esību.

Minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu EAAPI iesniedz Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kurā aprit 12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

(55) direktīvas 145. panta 2. punktu groza šādi:

(a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) tās personas vārds un uzvārds, kurai ir pietiekamas pilnvaras uzņemties saistības attiecībā pret trešām personām apdrošināšanas sabiedrībā;”;

- (b) punkta otro daļu svītrot;
- (56) direktīvas 149. pantu aizstāj ar šādu:

“149. pants

Riska vai saistību rakstura pārmaiņas

1. Procedūru, kas paredzēta 147. un 148. pantā, piemēro visām izmaiņām, ko apdrošināšanas sabiedrība plāno izdarīt 147. pantā minētajā informācijā.
2. Ja mainās apdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbība saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas būtiski ietekmē tās riska profilu vai būtiski ietekmē apdrošināšanas darbības vienā vai vairākās uzņēmējās dalībvalstīs, apdrošināšanas sabiedrība nekavējoties informē piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nekavējoties informē attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes.”;
- (57) direktīvas 152.a. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde EAAPI un attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei paziņo, ja tā konstatē finanšu stāvokļa pasliktināšanos vai citus jaunus riskus, tostarp tos, kuri attiecas uz patērētāju aizsardzību, ko rada apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kura veic darbības, kuru pamatā ir brīvība sniegt pakalpojumus vai brīvība veikt uzņēmējdarbību, un kurām var būt pārrobežu ietekme. Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var arī paziņot EAAPI un attiecīgās piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei gadījumā, ja tai ir nopietnas un pamatotas bažas par patērētāju aizsardzību. Uzraudzības iestādes var vērsties ar šo jautājumu EAAPI un lūgt tās palīdzību, ja nav izdevies rast divpusēju risinājumu.”;

- (58) regulas 152.b pantam pievieno šādu 5. un 6. punktu:

“5. Ja divas vai vairākas attiecīgās sadarbības platformas iestādes nevar vienoties par tādas darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu, kas veicama attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību, EAAPI pēc jebkuras attiecīgās iestādes pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. panta 1. punktu.

6. Ja platformā rodas domstarpības un pastāv nopietnas bažas par negatīvu ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem vai par tādas darbības vai bezdarbības saturu, kas jāveic attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību, EAAPI pēc savas iniciatīvas var nolemt sākt un koordinēt pārbaudes uz vietas. Tā aicina piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi, kā arī citas attiecīgās sadarbības platformas uzraudzības iestādes piedalīties minētajās pārbaudēs uz vietas.”;

- (59) direktīvas 153. pantu aizstāj ar šādu:

“153. pants

Informācijas pieprasījumu termiņš un valoda

Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var pieprasīt informāciju, ko tai ir tiesības pieprasīt attiecībā uz tādas apdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbību, kura darbojas šīs dalībvalsts teritorijā, vai nu no minētās sabiedrības piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes, vai no apdrošināšanas sabiedrības. Minēto informāciju saprātīgā termiņā sniedz uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, vai citā valodā, kas ir pieņemama uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei. Ja uzņēmējas

dalībvalsts uzraudzības iestāde tieši vēršas pie apdrošināšanas sabiedrības, tā informē piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi par informācijas pieprasījumu.”;

(60) direktīvā iekļauj šādu 159.a pantu:

“159 a. pants

Papildu prasības saistībā ar nozīmīgām pārrobežu darbībām

1. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde pēc uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes pieprasījuma iesniedz visu turpmāk minēto informāciju, kas saņemta saskaņā ar 35. pantu attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kuras veic nozīmīgas pārrobežu darbības minētās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā:

- a) maksātspejas kapitāla prasība;
- b) minimālā kapitāla prasība;
- c) izmantojamā pašu kapitāla summa maksātspejas kapitāla prasības segšanai;
- d) izmantojamā pamata pašu kapitāla summa minimālā kapitāla prasības segšanai.

Šajā pantā “nozīmīgas pārrobežu darbības” ir apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbības, ko veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un darbības, ko veic, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstī, par kurām gada bruto parakstītā prēmija pārsniedz 5 % no sabiedrības gada bruto prēmijas, ko mēra, ņemot vērā jaunākos pieejamos sabiedrības finanšu pārskatus.

2. Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība turpmākajos trīs mēnešos neievēro vai, iespējams, neievēros minimālā kapitāla prasību, vai ja ir būtiska neatbilstība maksātspejas kapitāla prasībai, un ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde neveic atbilstīgus pasākumus, lai pienācīgi labotu šādu situāciju, tās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā minētajai sabiedrībai ir nozīmīgas pārrobežu darbības, var pieprasīt piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei kopīgi veikt šādas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības pārbaudes uz vietas, paskaidrojot šāda pieprasījuma iemeslus.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde pieņem vai noraida pirmajā daļā minēto pieprasījumu viena mēneša laikā pēc tā saņemšanas.

3. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde piekrīt veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, tā aicina EAAPI piedalīties kopīgajā pārbaudē uz vietas.

Pēc kopīgās pārbaudes uz vietas pabeigšanas attiecīgās uzraudzības iestādes divu mēnešu laikā vienojas par kopīgiem secinājumiem. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde šādus kopīgus secinājumus ņem vērā, lemjot par atbilstošiem uzraudzības pasākumiem.

Ja uzraudzības iestādes nepiekrīt kopīgās pārbaudes uz vietas secinājumiem, kāda no tām divu mēnešu laikā pēc otrajā daļā minētā termiņa beigām un neskarot uzraudzības darbības un pilnvaras, kas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei jāveic, lai novērstu neatbilstību maksātspejas kapitāla prasībai vai neatbilstību vai varbūtēju neatbilstību minimālā kapitāla prasībai, var vērsties ar šo jautājumu EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Jautājumu nenodod EAAPI pēc šajā daļā minētā divu mēnešu laikposma beigām vai pēc tam,

kad uzraudzības iestādes saskaņā ar otro daļu ir panākušas vienošanos par kopīgiem secinājumiem.

Ja trešajā daļā minētajā divu mēnešu laikposmā kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir vērsusies ar šo jautājumu EAAPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde atliek kopīgās pārbaudes uz vietas galīgo secinājumu pieņemšanu un gaida lēmumu, ko EAAPI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem secinājumus saskaņā ar EAAPI lēmumu. Visas attiecīgās uzraudzības iestādes atzīst šos secinājumus par noteicošiem.

4. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde atsakās veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, tā rakstiski paskaidro pieprasījuma iesniedzējai uzraudzības iestādei šāda atteikuma iemeslus.

Ja uzraudzības iestādes nepiekrīt atteikuma iemesliem, tās var vērsties EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu viena mēneša laikā pēc tam, kad piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde ir paziņojusi lēmumu. Šādā gadījumā EAAPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.”;

(61) direktīvas 212. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) a) apakšpunktā vārdus “Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā”;

ii) b) apakšpunktā vārdus “Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā” aizstāj ar vārdiem “Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā”;

iii) punkta c) apakšpunktu groza šādi:

– i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) kas sastāv no dalības sabiedrības, tās meitasuzņēmumiem, struktūrvienībām, kurās dalības sabiedrībai vai tā meitasuzņēmumiem ir līdzdalība, un sabiedrībām, kurus pārvalda dalības sabiedrība vai tā meitasuzņēmumi kopīgi ar vienu vai vairākām sabiedrībām, kas nav daļa no grupas, kā arī sabiedrībām, kas ar citām sabiedrībām ir saistītas attiecībās, kā noteikts Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā, un to saistītajām sabiedrībām; vai”;

– pievieno šādu iii) punktu:

“iii) kuru veido i) un ii) punktā minētās kombinācijas;”;

iv) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) “apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība” ir mātesuzņēmums, kas nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un kura pamatdarbība ir iegūt un īstenot līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības vai trešo valstu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības, ja vismaz viens no šādiem meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība; meitasuzņēmumi ir galvenokārt apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts

apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kurās vairāk nekā 50 % no mātesuzņēmuma pašu kapitāla, konsolidētajiem aktīviem, ieņēmumiem, darbiniekiem vai citiem rādītājiem, ko uzraudzības iestāde uzskata par būtiskiem, ir saistīti ar meitasuzņēmumiem, kas ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības;”;

v) punktā iekļauj šādu fa) apakšpunktu:

“fa) “trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrība” ir mātesuzņēmums, kas nav apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15) punkta nozīmē un kuras galvenā darbības joma ir iegūt un turēt līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības.”;

(b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Šajā sadaļā uzraudzības iestādes par mātesuzņēmumu uzskata arī jebkuru sabiedrību, kurai, pēc uzraudzības iestāžu ieskatiem, faktiski ir dominējoša ietekme uz citu sabiedrību, tostarp, ja šo ietekmi īsteno, izmantojot centralizētu koordināciju, attiecībā uz otras sabiedrības lēmumiem.”;

(c) pievieno šādu 3., 4., 5. un 6. punktu:

“3. Šīs sadaļas nolūkos uzraudzības iestādes arī uzskata, ka divas vai vairākas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veido grupu 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, ja uzraudzības iestādes uzskata, ka minētās sabiedrības tiek pārvaldītas vienotā veidā.

Ja šādai grupai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, grupa izraugās vienu no šīm sabiedrībām par mātesuzņēmumu, kas ir atbildīgs par šīs sadaļas ievērošanu. Pārējās pirmajā daļā minētās sabiedrības uzskata par meitasuzņēmumiem.

4. Ja grupa ir identificēta saskaņā ar 2. un 3. punktu un ja mātesuzņēmums vai šīs grupas meitasuzņēmums ir arī citas grupas galējā dalības sabiedrība 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, šo citu grupu uzskata par iekļautu saskaņā ar 2. un 3. punktu identificētās grupas tvērumā.

Uzraudzības iestādes var piemērot 2. un 3. punktu, lai paplašinātu grupas darbības jomu 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

5. Nosakot attiecības starp vismaz divām sabiedrībām, kas minētas 2. un 3. punktā, uzraudzības iestādes ņem vērā visus šādus faktorus:

(a) fiziskas personas vai sabiedrības kontrole vai spēja ietekmēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības lēmumus, tostarp finanšu lēmumus, jo īpaši saistībā ar kapitāla vai balsstiesību turēšanu, pārstāvību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrā vai personas, kas faktiski vada apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai pilda citas būtiskas, kritiskas vai svarīgas funkcijas;

- (b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības liela paļaušanās uz citu sabiedrību vai juridisku personu, jo pastāv būtiski finanšu vai nefinanšu darījumi vai operācijas;
- (c) pierādījumi par divu vai vairāku sabiedrību koordināciju attiecībā uz finanšu lēmumiem, stratēģijām vai procesiem.

6. Ja grupa neizraugās mātesuzņēmumu saskaņā ar 3. punkta otro daļu, uzraudzības iestādes izraugās mātesuzņēmumu, kas ir atbildīgs par šīs sadaļas ievērošanu. Pārējās šādas grupas sabiedrības uzskata par meitasuzņēmumiem.

Izraugoties mātesuzņēmumu saskaņā ar pirmo daļu, uzraudzības iestādes ņem vērā šādus faktorus:

- (d) katras sabiedrības tehnisko rezervju summa;
- (e) katras sabiedrības gada bruto parakstītās prēmijas;
- (f) katras sabiedrības saistīto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību skaits.

Uzraudzības iestādes regulāri novērtē, vai izraudzīšana joprojām ir atbilstīga. Pretējā gadījumā uzraudzības iestādes izraugās citu mātesuzņēmumu. Šis cits mātesuzņēmums ir atbildīgs par šīs sadaļas ievērošanu.”;

(62) direktīvas 213. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka grupas uzraudzību piemēro, ja grupa ietver jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem.”;

(b) iekļauj šādu 2 a. punktu:

“2.a Tās grupas darbības jomu, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar šā panta 2. punktu, nosaka saskaņā ar 212. pantu.”;

(c) pievieno šādu 3.a, 3.b un 3.c punktu:

“3.a Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība nodrošina, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) iekšējie pasākumi un uzdevumu sadalījums grupā ir piemēroti, lai izpildītu šīs sadaļas prasības, un jo īpaši tie ir efektīvi, lai:
 - i) koordinētu visus apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumus, tostarp vajadzības gadījumā piemēroti sadalot uzdevumus starp minētajiem meitasuzņēmumiem;
 - ii) novērstu vai pārvaldītu konfliktus grupas iekšienē; kā arī
 - iii) īstenotu grupas mēroga politiku, ko visai grupai noteikusi mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
- b) tās grupas strukturālā organizācija, kurā ietilpst apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, netraucē vai citādi nekavē grupas un tās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu efektīvu uzraudzību, jo īpaši ņemot vērā:

- i) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības stāvokli daudzlīmeņu grupā;
- ii) līdzdalības struktūru; kā arī
- iii) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības lomu grupā.

3.b Ja 3.a punkta a) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, grupas uzraudzības iestāde ir pilnvarota pieprasīt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām mainīt iekšējo kārtību un uzdevumu sadali grupas iekšienē.

Ja nav izpildīti 3.a punkta b) apakšpunkta nosacījumi, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemēro atbilstīgus uzraudzības pasākumus, ko veic grupas uzraudzības iestāde, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu vai atjaunotu grupas uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un atbilstību šajā sadaļā noteiktajām prasībām. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai strukturēt grupu tā, lai attiecīgā uzraudzības iestāde varētu efektīvi īstenot grupas uzraudzību. Šādas pilnvaras īsteno tikai ārkārtas apstākļos pēc apspriešanās ar EAAPĪ un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tās pienācīgi pamato grupai.

3.c Gadījumos, kas minēti šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ja tādas grupas strukturālā organizācija, ko veido sabiedrības, kuras savstarpēji saista attiecības, kā noteikts Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā, un ar tiem saistītās sabiedrības, vai kura ir identificēta, pamatojoties uz šīs direktīvas 212. panta 3. punktu, ir tāda, ka tā traucē vai kavē minētās grupas efektīvu uzraudzību vai liedz minētajai grupai ievērot šo sadaļu, grupai piemēro pienācīgus uzraudzības pasākumus, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu vai atjaunotu grupas uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un atbilstību šai sadaļai. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt tādas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības izveidi, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai tādas sabiedrības izveidi Savienībā, kurai centralizētas koordinācijas ceļā faktiski ir dominējoša ietekme uz grupā ietilpstošo apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību lēmumiem, tostarp finanšu lēmumiem. Tādā gadījumā tā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai sabiedrība, kas faktiski īsteno centralizētu koordināciju, ir atbildīga par šīs sadaļas ievērošanu.”;

- (d) panta 5. punktā vārdus “Direktīvā 2006/48/EK” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2013/36/ES”;

(63) direktīvā iekļauj šādu 213.a pantu:

“213 a. pants

Proporcionalitātes pasākumu izmantošana grupas līmenī

1. Grupas 212. panta nozīmē, uz kurām attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde klasificē kā grupas ar zema riska profilu saskaņā ar šā panta 2. punktā noteikto procedūru, ja tās

grupas līmenī atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem pēdējos divos finanšu gados:

a) ja vismaz viena apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība grupas darbības jomā nav nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība, izpilda visus turpmāk minētos kritērijus:

i) procentu likmju riska apakšmodulis, kas minēts 105. panta 5. punkta a) apakšpunktā, nepārsniedz 5 % no grupas tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā;

ii) ienākums no ieguldījumiem, izņemot ieguldījumus, ko tur apdrošināšanas saistībām ar indeksam piesaistītiem un daļām piesaistītiem labumiem, pārsniedz vidējās garantētās procentu likmes;

iii) grupas tehnisko rezervju kopsumma, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, nepārsniedz 1 000 000 000 EUR;

b) ja vismaz viena grupas tvērumā esošā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nav dzīvības apdrošināšanas sabiedrība, izpilda visus turpmāk minētos kritērijus:

i) vidējais kombinētais rādītājs, atskaitot pārapdrošināšanu pēdējos trijos finanšu gados, ir mazāks par 100 %;

ii) grupas gada bruto parakstītā prēmija nepārsniedz 100 000 000 EUR;

iii) gada bruto parakstīto prēmiju summa I pielikuma A iedaļas 3. līdz 7. klasē un 14. un 15. klasē nepārsniedz 30 % no kopējām gada parakstītajām prēmijām par nedzīvības apdrošināšanas darījumiem grupā;

c) darījumi, ko noslēgušas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras ietilpst grupas darbības jomā un kuru galvenie biroji atrodas dalībvalstīs, kas nav grupas uzraudzības iestādes dalībvalsts, nepārsniedz 5 % no grupas gada bruto parakstīto prēmiju kopsummas;

d) darījumi, ko grupa noslēgusi dalībvalstīs, kuras nav grupas uzraudzības iestādes dalībvalsts, nepārsniedz 5 % no tās gada bruto parakstītās prēmijas kopsummas;

e) ieguldījumi netradicionālos ieguldījumos neveido vairāk kā 20 % no kopējiem ieguldījumiem;

f) grupas uzņēmējdarbība neietver pārapdrošināšanas darījumus, kas pārsniedz 50 % no grupas kopējiem bruto parakstīto prēmiju ienākumiem.

2. Direktīvas 29.b pantu *mutatis mutandis* piemēro galējā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas mātesuzņēmuma, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības līmenī.

3. Grupas, kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, mazāk nekā divus gadus, novērtējot, vai tās atbilst šā panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, ņem vērā tikai pēdējo finanšu gadu.

4. Neskarot 1. punktu, grupas, kas izmanto apstiprinātu daļēju vai pilnīgu iekšējo modeli, lai aprēķinātu savu grupas maksātspējas kapitāla prasību, nekad neklasificē kā grupas ar zema riska profilu.

5. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas galējie mātesuzņēmumi, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, novērtējot atbilstību 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, ņem vērā uzņēmējdarbības plānus nākamajiem trim finanšu gadiem.

6. *Mutatis mutandis* piemēro 29.c, 29.d un 29.e pantu.”;

(64) direktīvas 214. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Grupas uzraudzības veikšana saskaņā ar 213. pantu nenozīmē, ka uzraudzības iestādēm ir jāveic trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības, trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrības vai jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības uzraudzība, vērtējot tās katru atsevišķi.”;

(b) panta 2. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Novērtējot, vai sabiedrībai ir nenozīmīga nozīme attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde nodrošina, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- i) sabiedrības lielums kopējo aktīvu un tehnisko rezervju izteiksmē ir neliels salīdzinājumā ar citām grupas sabiedrībām un grupu kopumā;
- ii) sabiedrības izslēgšana no grupas uzraudzības piemērošanas jomas būtiski neietekmētu grupas maksātspēju;
- iii) kvalitatīvie un kvantitatīvie riski, tostarp riski, kas izriet no grupas iekšējiem darījumiem, kurus sabiedrība rada vai var radīt visai grupai, nav būtiski.”;

(c) pievieno šādu 3. punktu:

“3. Ja vienas vai vairāku sabiedrību izslēgšana no grupas uzraudzības piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta 2. punktu izraisītu gadījumu, kad nebūtu jāpiemēro grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde pirms lēmuma pieņemšanas par izslēgšanu apspriežas ar EAAPI un attiecīgā gadījumā ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Šādu lēmumu pieņem tikai ārkārtas apstākļos, un to pienācīgi pamato EAAPI un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Grupas uzraudzības iestāde regulāri atkārtoti izvērtē, vai tās lēmums joprojām ir atbilstīgs. Ja tas tā vairs nav, grupas uzraudzības iestāde paziņo EAAPI un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, ka tā sāks īstenot grupas uzraudzību.

Pirms galējā mātesuzņēmuma izslēgšanas no grupas uzraudzības saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar EAAPI un attiecīgā gadījumā ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un novērtē grupas uzraudzības īstenošanas ietekmi uz grupas maksātspējas stāvokli dalības starpnieksabiedrības līmenī. Jo īpaši šāda izslēgšana nav iespējama, ja tās rezultātā būtiski uzlabotos grupas maksātspēja.”;

(65) direktīvas 220. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā vārdus “norādītas 221. līdz 233. pantā” aizstāj ar vārdiem “norādītas 221.–233.a pantā”;

(b) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm, ja tās attiecībā uz konkrētu grupu uzņemas grupas uzraudzības iestādes pienākumus, pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un pašu grupu lemt par 233. un 234. pantā noteiktās 2. metodes piemērošanu minētajai grupai vai 1. un 2. metodes kombinācijas piemērošanu saskaņā ar 233.a un 234. pantu, ja vienīgi 1. metodes izmantošana nebūtu piemērota.”;

(c) pievieno šādu 3. punktu:

“3. Neskarot režīmu, kas piemērojams sabiedrībām, kas minētas 228. panta 1. punktā, uzraudzības iestādes var nolemt 2. metodi saskaņā ar šā panta 2. punkta otro daļu piemērot tikai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrībām.”;

(66) direktīvas 221. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, vienīgi 228. panta nolūkā neatkarīgi no tā, vai tiek izmantota 1. vai 2. metode, “proporcionālā daļa” ir parakstītā kapitāla daļa, ko tieši vai netieši tur dalības sabiedrība saistītajā sabiedrībā.”;

(67) direktīvas 222. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā panta 2. un 3. punktā minētā pašu kapitāla summa nepārsniedz saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ieguldījumu grupas maksāspējas kapitāla prasībā.”;

(68) direktīvas 226. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrības arī uzskata par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām.”;

(69) 227. panta 1. punkta pirmajā daļā pēc vārdiem “233. pantu” iekļauj vārdus “un 233.a pantu”;

(70) direktīvas 228. pantu aizstāj ar šādu:

“228. pants

Režīms īpašām saistītām sabiedrībām no citiem finanšu sektoriem

1. Neatkarīgi no metodes, kas izmantota saskaņā ar šīs direktīvas 220. pantu, lai aprēķinātu grupas maksāspēju, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība ņem vērā šādu sabiedrību ieguldījumu grupas izmantojamajā pašu kapitālā un grupas maksāspējas kapitāla prasībā:

(a) kredītiestādēs un ieguldījumu brokeru sabiedrībās Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunkta nozīmē;

(b) PVKIU pārvaldības sabiedrības Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē un ieguldījumu sabiedrības, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar minētās direktīvas 27. pantu, ja tās nav izraudzījušās pārvaldības sabiedrību saskaņā ar minēto direktīvu;

(c) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē;

- (d) sabiedrības, kas nav regulētas sabiedrības un kas veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā minētajām darbībām, ja minētās darbības veido būtisku daļu no to vispārējās darbības;
- (e) arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas Direktīvas (ES) 2016/2341 6. panta 1. punkta nozīmē.

2. Šā panta 1. punktā minēto ieguldījumu saistīto sabiedrību grupas izmantojamajā pašu kapitālā aprēķina kā katras sabiedrības pašu kapitāla proporcionālās daļas summu, ja minēto pašu kapitālu aprēķina šādi:

- (a) katrai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar attiecīgajiem nozaru noteikumiem, kā noteikts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 7) punktā;
- (b) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktu;
- (c) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta ad) apakšpunktu;
- (d) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā, saskaņā ar attiecīgajiem nozaru noteikumiem, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 7. punktā, ja tie ir regulētas vienības minētās direktīvas 2. panta 4. punkta nozīmē;
- (e) katrai šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajai saistītajai sabiedrībai – pieejamo maksātspējas normu, kas aprēķināta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 17.a pantu.

Piemērojot šā punkta pirmo daļu, neņem vērā katras saistītās sabiedrības pašu kapitāla summu, kas atbilst nedalāmajām rezervēm un citiem posteņiem, kurus grupas uzraudzības iestāde identificējusi kā tādu, kam ir samazināta zaudējumu absorbcijas spēja, kā arī priekšrocību akcijas, subordinēto savstarpējo apdrošināšanas dalībnieku kontu, subordinētos pasīvus un atliktā nodokļa aktīvus, kas iekļauti pašu kapitālā, kas pārsniedz pašu kapitāla prasības, kuras aprēķinātas saskaņā ar 3. punktu, izņemot, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība spēj pārliecināt grupas uzraudzības iestādi par to, ka grupas maksātspējas kapitāla prasības var apmierināt. Nosakot pārsniegtā pašu kapitāla sastāvu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība ņem vērā, ka dažu saistīto sabiedrību konkrētas prasības izpilda tikai ar pirmā līmeņa pamata kapitālu vai pirmā līmeņa papildu kapitālu Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē.

3. Šā panta 1. punktā minēto ieguldījumu saistīto sabiedrību grupas maksātspējas kapitāla prasībā aprēķina kā katras saistītās sabiedrības kapitāla prasības vai nosacītā kapitāla prasības proporcionālās daļas summu, ja minēto kapitāla prasību vai nosacīto kapitāla prasību aprēķina šādi:

- (a) saistītajām sabiedrībām, kas minētas šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar turpmāk minēto:
- (b) katrai ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kurai piemēro pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2033, summa, ko veido minētās regulas 11. pantā noteiktās prasības, konkrētās pašu kapitāla prasības, kas minētas Direktīvas (ES) 2019/2034 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai vietējās pašu kapitāla prasības trešās valstīs;

- (c) katrai kredītiestādei – augstāko no turpmāk minētajiem:
 - summa, ko veido Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktās prasība, tostarp minētās regulas 458. un 459. pantā minētie pasākumi, īpašās pašu kapitāla prasības, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, kā minēts Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā, apvienoto rezervju prasība, kas definēta minētās direktīvas 128. panta 6. punktā, vai jebkuras vietējās pašu kapitāla prasības trešās valstīs;
 - summa, ko veido Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktās prasības, tostarp minētās regulas 458. un 459. pantā minētie pasākumi, īpašās pašu kapitāla prasības, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, kas minēts Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā, sviras rādītāja rezervju prasība, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktā, vai vietējās pašu kapitāla prasības trešās valstīs, ciktāl pirmā līmeņa kapitālam ir jāatbilst minētajām prasībām;
- (d) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- (e) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 9. pantu;
- (f) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā, – kapitāla prasība, kas saistītajai sabiedrībai būtu jāievēro saskaņā ar attiecīgajiem nozaru noteikumiem, kā noteikts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 7. punktā, ja tā būtu regulēta vienība minētās direktīvas 2. panta 4) punkta nozīmē;
- (g) katrai šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajai saistītajai sabiedrībai – pieprasītā maksātspējas norma, kas aprēķināta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 17.b pantu.

4. Ja vairākas 1. punktā minētās saistītās sabiedrības veido apakšgrupu, kurai konsolidēti piemēro kapitāla prasību saskaņā ar vienu no 3. punktā minētajām direktīvām vai regulām, grupas uzraudzības iestāde var atļaut aprēķināt šo saistīto sabiedrību ieguldījumu grupas izmantojamajā pašu kapitālā kā proporcionālo daļu no šīs apakšgrupas pašu kapitāla, nevis piemērot 2. punkta a) līdz e) apakšpunktu katrai atsevišķai sabiedrībai, kas pieder pie šīs apakšgrupas. Šādā gadījumā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas dalības sabiedrība aprēķina arī šo saistīto sabiedrību ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībā kā proporcionālo daļu no minētās apakšgrupas kapitāla prasības, nevis piemēro 3. punkta a) līdz e) apakšpunktu katrai atsevišķai sabiedrībai, kas pieder pie šīs apakšgrupas.

Šā punkta pirmās daļas vajadzībām 2. un 3. punktu *mutatis mutandis* piemēro apakšgrupai.

5. Neskarot 1. līdz 4. punktu, dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm, ja tās attiecībā uz konkrētu grupu uzņemas grupas uzraudzības iestādes pienākumus, pēc dalības sabiedrības lūguma vai pēc savas iniciatīvas lemt par to, vai atskaitīt katru 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto līdzdalību no pašu kapitāla, kuru var izmantot dalības sabiedrības grupas maksātspējai.

- (71) III sadaļas II nodaļas 1. iedaļas 3. apakšiedaļā pievieno šādu 229.a pantu:

“229 a. pants

Vienkāršoti aprēķini

1. Piemērojot 230. pantu, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var atļaut apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai piemērot vienkāršotu pieeju līdzdalībai saistītās sabiedrībās, kas nav būtiskas.

Dalības sabiedrība grupas uzraudzības iestādei pienācīgi pamato pirmajā daļā minētās vienkāršotās pieejas piemērošanu vienai vai vairākām saistītām sabiedrībām, ņemot vērā saistītās sabiedrības vai sabiedrību risku būtību, mērogu un sarežģītību.

Dalībvalstis pieprasa, lai dalības sabiedrība katru gadu novērtētu, vai vienkāršotās pieejas izmantošana joprojām ir pamatota, un savā ziņojumā par grupas maksātpēju un finansiālo stāvokli publisko to saistīto sabiedrību sarakstu un lielumu, kurām piemēro šo vienkāršoto pieeju.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrība pierāda grupas uzraudzības iestādei, ka vienkāršotās pieejas piemērošana dalībai vienā vai vairākās saistītās sabiedrībās ir pietiekami piesardzīga, lai, aprēķinot grupas maksātpēju, novērstu to risku pārāk zemu novērtēšanu, kas izriet no minētās sabiedrības vai no šīm sabiedrībām.

Ja to piemēro trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas valstī, kas nav līdzvērtīga vai pagaidu kārtā līdzvērtīga 227. panta nozīmē, vienkāršotā pieeja nerada saistītās sabiedrības ieguldījumu grupas maksātpējas kapitāla prasībā, kas ir zemāka par minētās sabiedrības kapitāla prasību, kā noteikusi attiecīgā trešā valsts.

Vienkāršoto pieeju nepiemēro saistītai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai nav ticamas informācijas par kapitāla prasību, kā noteikts minētajā trešā valstī.

3. Šā panta 1. punkta vajadzībām saistītās sabiedrības uzskata par nebūtiskām, ja katras no tām bilances vērtība veido mazāk nekā 0,2 % no grupas konsolidētajiem pārskatiem un visu šādu sabiedrību uzskaites vērtību summa ir mazāka par 0,5 % no grupas konsolidētajiem pārskatiem.”;

- (72) direktīvas 230. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātpējas aprēķinu veic, izmantojot konsolidētos finanšu pārskatus.

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātpēja ir starpība starp:

- (a) maksātpējas kapitāla prasības segšanai izmantojamā pašu kapitāla summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un ieguldījumu saistīto sabiedrību grupas izmantojamajā pašu kapitālā, kas minēts 228. panta 1. punktā, ja minēto ieguldījumu aprēķina saskaņā ar 228. panta 2. vai 4. punktu;

- (b) maksābspējas kapitāla prasības summa grupas līmenī, kas aprēķināta, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un ieguldījums 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību grupas maksābspējas kapitāla prasībā, ja minēto ieguldījumu aprēķina saskaņā ar 228. panta 3. vai 4. punktu.

Otrās daļas nolūkos līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā, konsolidētajos datos neiekļauj.

I sadaļas VI nodaļas 3. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļu un I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļu piemēro, lai aprēķinātu maksābspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu un maksābspējas kapitāla prasību grupas līmenī, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem. Jo īpaši līdzdalības sabiedrības emitētu pašu kapitāla posteni neuzskata par apgrūtinājumu 93. panta 2. punkta otrās daļas c) apakšpunkta nozīmē, ja šā posteņa atmaksu tā turētājam nevar atteikt, kad tiek likvidēta saistītā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība.”;

- (b) panta 2. punktu groza šādi:

- i) otrajā daļā pievieno šādus c) un d) apakšpunktus:

“c) to vietējo kapitāla prasību proporcionālā daļa, ar kurām licence tiktu atsaukta, attiecībā uz saistītām trešās valsts apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām;

d) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību nosacītās minimālā kapitāla prasības proporcionālā daļa.”;

- ii) trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 2. punkta otrās daļas d) apakšpunkta vajadzībām apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības nosacītā minimālā kapitāla prasība ir vienāda ar 35 % no tās nosacītās maksābspējas kapitāla prasības, ja nosacīto maksābspējas kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar 226. panta 1. punkta otro daļu.”;

- iii) ceturto daļu svītro;

- (c) pievieno šādu 3. punktu:

“3. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas dalības sabiedrības ievēro minimālo konsolidēto grupas maksābspējas kapitāla prasību, kas ir zemākā no šādām vērtībām:

- (a) 45 % no 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētā aprēķina iznākuma;

- (b) 2. punkta otrajā daļā minētā aprēķina iznākums.

Šo minimumu sedz izmantojamais pamata pašu kapitāls, kas noteikts saskaņā ar 98. panta 4. punktu un aprēķināts, pamatojoties uz konsolidētiem datiem. Šajā nolūkā līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā, konsolidētajos datos neiekļauj.

Lai noteiktu, vai šāds izmantojamais pašu kapitāls atbilst tam, lai segtu minimālo konsolidēto grupas maksābspējas prasību, 221. līdz 229. pantā

noteiktos principus piemēro *mutatis mutandis*. Direktīvas 139. panta 1. un 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*.”;

(73) Direktīvas 232. panta pirmās daļas ievadfrāzē vārdus “kas minēti 37. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā” aizstāj ar vārdiem “kas minēti 37. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā”;

(74) direktīvas 233. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) šīs direktīvas 220. panta 3. punktā un 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību vērtību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībā un apkopoto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kā paredzēts 3. punktā.”;

(b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības proporcionālā daļa katras atsevišķas saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantotajā pašu kapitālā.”;

ii) punktam pievieno šādu c) apakšpunktu:

“c) šīs direktīvas 228. panta 1. punktā minētais ieguldījums saistīto sabiedrību grupas izmantojamajā pašu kapitālā, ja minētais ieguldījums ir aprēķināts saskaņā ar 228. panta 2. punktu vai 228. panta 4. punktu;

(c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“katras atsevišķas saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības proporcionālā daļa.”

ii) punktam pievieno šādu c) apakšpunktu:

“c) šīs direktīvas 228. panta 1. punktā minētais ieguldījums saistīto sabiedrību grupas maksātspējas kapitāla prasībā, ja minēto ieguldījumu aprēķina saskaņā ar 228. panta 3. punktu vai 228. panta 4. punktu.”;

(75) direktīvā iekļauj šādu 233.a pantu:

“233.a pants

1. un 2. metodes kombinācija

1. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspēja ir starpība starp:

a) summu, ko veido šādi elementi:

i) sabiedrībām, kurām piemēro 1. metodi, – izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt saskaņā ar konsolidētā pārskata datiem aprēķināto maksātspējas kapitāla prasību;

ii) katrai saistītajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kurai piemēro 2. metodi, – tās maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamā pašu kapitāla proporcionālā daļa;

- iii) šīs regulas 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību ieguldījums, kas aprēķināts saskaņā ar 228. panta 2. punktu vai 228. panta 4. punktu; un
 - b) summu, ko veido šādi elementi:
 - i) sabiedrībām, kurām piemēro 1. metodi, – konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina saskaņā ar 230. panta 2. punktu, pamatojoties uz konsolidētā pārskata datiem;
 - ii) katrai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kurai piemēro 2. metodi, – tās maksātspējas kapitāla prasības proporcionālā daļa;
 - iii) 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību ieguldījums, kas aprēķināts saskaņā ar 228. panta 3. punktu vai 228. panta 4. punktu.
2. Piemērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu un 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā, konsolidētajos datos neiekļauj.
 3. Piemērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu un 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 220. panta 3. punktā un kam piemēro 2. metodi, neiekļauj konsolidētajos datos.
 Piemērojot šā panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, 220. panta 3. punktā minētajās sabiedrībās, kurām piemēro 2. metodi, līdzdalības vērtību, kas pārsniedz pašu maksātspējas kapitāla prasību, iekļauj konsolidētajos datos, aprēķinot aktīvu un pasīvu jutīgumu pret valūtas maiņas kursa līmeņa vai svārstīguma izmaiņām (“valūtas risks”). Tomēr nevar pieņemt, ka minētās līdzdalības vērtība ir jutīga pret kapitāla vērtspapīru tirgus cenu līmeņa vai svārstīguma izmaiņām (“kapitāla vērtspapīru risks”).
 4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunkta ii) punkta nolūkos 233. panta 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.
 5. Direktīvas 231. pantu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība un tās saistītās sabiedrības vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības saistītās sabiedrības kopīgi iesniedz pieteikumu atļaujai aprēķināt konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kā arī grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli.
 6. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrības ievēro minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kas ir vismaz:
 - a) 45 % no 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētās konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības summas un no 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minētā ieguldījuma;
 - b) 230. panta 2. punkta otrajā daļā minētā aprēķina iznākums.
- Minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību sedz izmantojamais pamata pašu kapitāls, kas noteikts saskaņā ar 98. panta 4. punktu un ko aprēķina, pamatojoties uz konsolidētiem datiem. Minētā aprēķina nolūkos līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā, konsolidētajos datos neiekļauj.

Lai noteiktu, vai šāds izmantojamais pašu kapitāls atbilst tam, lai segtu minimālo konsolidēto grupas maksāspējas prasību, 221. līdz 229. pantā noteiktos principus piemēro *mutatis mutandis*. Direktīvas 139. panta 1. un 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

7. Nosakot, vai šā panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā aprēķinātā summa pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu attiecībā uz 220. panta 3. punktā minētajām sabiedrībām, kurām piemēro 2. metodi, attiecīgās uzraudzības iestādes īpašu uzmanību pievērš jebkādiem konkrētiem riskiem grupas līmenī, kas nebūtu pietiekami segti, jo tos ir grūti kvantificēt.

Ja grupas riska profils attiecībā uz 220. panta 3. punktā minētajām sabiedrībām, kurām piemēro 2. metodi, ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas ir 233. panta 3. punktā minētās summētās grupas maksāspējas kapitāla prasības pamatā, var noteikt kapitāla palielinājumu šā panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā aprēķinātajai summai.

Direktīvas 37. panta 1. līdz 5. punktu, kā arī deleģētos aktus un īstenošanas tehniskos standartus, kas pieņemti saskaņā ar 37. panta 6., 7. un 8. punktu, piemēro *mutatis mutandis*.”;

- (76) direktīvas 234. pantu aizstāj ar šādu:

“234. pants

Deleģētie akti attiecībā uz 220. līdz 229. pantā minētajiem tehniskajiem principiem un metodēm, 229.a pantā minēto vienkāršoto pieeju un 230. līdz 233.a panta piemērošanu

Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, precizējot:

- a) tehniskos principus un metodes, kas izklāstītas 220. līdz 229. pantā;
- b) tehniskos datus attiecībā uz 229.a panta 1. punktā izklāstīto vienkāršoto pieeju, kā arī kritērijus, uz kuru pamata uzraudzības iestādes var apstiprināt vienkāršotās pieejas izmantošanu;
- c) 230. līdz 233.a panta piemērošanu, atspoguļojot konkrētu juridisko struktūru ekonomisko būtību.

Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot kritērijus, uz kuru pamata grupas uzraudzības iestāde var apstiprināt 229.a panta 2. punktā izklāstītās vienkāršotās pieejas piemērošanu.”;

- (77) direktīvas 244. panta 3. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Lai noteiktu nozīmīgu riska koncentrāciju, par kuru jāziņo, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu nosaka atbilstošas robežvērtības, pamatojoties uz maksāspējas kapitāla prasībām, tehniskajām rezervēm, izmantojamo pašu kapitālu, citiem kvantitatīviem vai kvalitatīviem uz risku balstītiem kritērijiem, ko uzskata par piemērotiem, vai to kombināciju.”;

- (78) direktīvas 245. pantu groza šādi:

- (a) 1. punktā vārdus “2 un 3. punktu” aizstāj ar vārdiem “2., 3. un 3.a punktu”;
- (b) iekļauj šādu 3 a. punktu:

“3.a Papildus grupas iekšējiem darījumiem 13. panta 19. punkta nozīmē šā panta 2. un 3. punkta vajadzībām, ja tas ir pamatoti, uzraudzības iestādes var

pieprasīt grupām ziņot arī par grupas iekšējiem darījumiem, kuros iesaistītas sabiedrības, kas nav apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības.”;

(79) direktīvas 246. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Direktīvas I sadaļas IV nodaļas 2. iedaļas prasības *mutatis mutandis* piemēro grupas līmenī. Grupas pārvaldības sistēma aptver apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības, mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kā arī visas saistītās sabiedrības grupas darbības jomā 212. panta nozīmē, uz kurām attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu. Grupas pārvaldības sistēma attiecas arī uz visām sabiedrībām, kuras pārvalda dalības sabiedrība vai tās meitasuzņēmumi kopā ar vienu vai vairākām sabiedrībām, kas neietilpst vienā grupā.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, riska vadības un iekšējās kontroles sistēmas un ziņošanas procedūras īsteno konsekventi visās sabiedrībās, kas iekļautas grupas uzraudzības piemērošanas jomā saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, lai šīs sistēmas un ziņošanas procedūras varētu kontrolēt grupas līmenī.

Dalībvalstis nodrošina, ka galējā mātesuzņēmuma apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai saskaņā ar 212. panta 3. punktu izraudzītās dalības sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai ir galīgā atbildība par to, lai grupa, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, ievērotu normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Katras grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra joprojām ir atbildīga par savu atbilstību visām prasībām, kā noteikts 40. pantā un 213. panta 1. punkta otrajā daļā.

Riska pārvaldības sistēma aptver vismaz visas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbības, ko veic grupā, kā arī būtiskas ar apdrošināšanu nesaistītas darbības. Tā aptver arī riskus, kas izriet no darbībām, kurām grupa ir vai varētu tikt pakļauta, un to savstarpējo atkarību.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, riska vadības un iekšējās kontroles sistēmas un ziņošanas procedūras īsteno konsekventi visās sabiedrībās, kas iekļautas grupas uzraudzības piemērošanas jomā saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, lai šīs sistēmas un ziņošanas procedūras varētu kontrolēt grupas līmenī.”;

(b) panta 2. punktā pievieno šādas daļas :

“Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība regulāri uzrauga savu saistīto sabiedrību, tostarp 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību un neregulēto sabiedrību, darbības. Minētā uzraudzība ir samērīga ar to risku veidu, mērogu un sarežģītību, ko saistītās sabiedrības rada vai varētu radīt grupas līmenī.

Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir rakstiskas nostādnes grupas līmenī, un tā nodrošina visu grupas tvērumā esošo regulēto sabiedrību rakstisko nostādņu atbilstību grupas politikām. Tā arī nodrošina, ka visas regulētās sabiedrības grupas ietvaros konsekventi īsteno grupas politiku.”;

- (c) panta 4. punkta pirmajā daļā otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Pašu riska un maksātspējas novērtējums, ko veic grupas līmenī, aptver vismaz visas grupas ietvaros veiktās apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas darbības, kā arī būtiskas ar apdrošināšanu nesaistītas darbības. Tas aptver arī riskus, kas izriet no darbībām, kurām grupa ir vai varētu tikt pakļauta, un to savstarpējo atkarību. Uz to attiecas uzraudzības pārbaude, ko veic grupas uzraudzības iestāde saskaņā ar III nodaļu.”;

- (d) pievieno šādu 5. punktu:

“5. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai nodrošināt, ka grupai ir stabila pārvaldības kārtība, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru ar skaidri definētiem, pārredzamiem un konsekventiem atbildības virzieniem un pienākumu nošķiršanu grupas ietvaros. Grupas pārvaldības sistēma cenšas novērst interešu konfliktus vai, ja tas nav iespējams, tos pārvalda.

Personas, kas faktiski vada apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas grupu, ir personas, kuras faktiski vada mātesuzņēmumu vai dalības sabiedrību, kas minēta 1. punkta otrajā daļā.

Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai identificēt personas, kas ir atbildīgas par citām galvenajām funkcijām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas grupā, uz kuru attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu. Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kas minēta šā panta 1. punkta otrajā daļā, ir atbildīga par šo personu veiktajām darbībām.

Ja personas, kas faktiski vada apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas grupu vai ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, ir arī personas, kuras faktiski vada vienu vai vairākas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai citas saistītas sabiedrības vai ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām kādā no šīm sabiedrībām, dalības sabiedrība nodrošina, ka uzdevumi un pienākumi grupas līmenī ir skaidri nošķirti no tiem pienākumiem un pienākumiem, kas piemērojami katras atsevišķās sabiedrības līmenī.”;

- (80) III sadaļā pievieno šādu IIA nodaļu:

“IIA NODAĻA **Makroprudenciālie noteikumi grupas līmenī**

246.a pants

Likviditātes riska pārvaldība grupas līmenī

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām izstrādāt un uzturēt likviditātes riska pārvaldības plānu grupas līmenī. *Mutatis mutandis* piemēro 144.a. panta noteikumus.
2. Atkāpjoties no 144.a panta, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, ir atbrīvoti no likviditātes riska pārvaldības plāna izstrādes un uzturēšanas individuālā līmenī, ja likviditātes riska pārvaldības plāns saskaņā ar šā panta 1. punktu aptver attiecīgo meitasuzņēmumu likviditātes pārvaldības un likviditātes vajadzības.

Dalībvalstis pieprasa katrai atsevišķai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, uz kuru attiecas atbrīvojums saskaņā ar pirmo daļu, iesniegt tās uzraudzības iestādei likviditātes riska pārvaldības plāna daļas, kas attiecas uz visas grupas situāciju un savu situāciju.

3. Neatkarīgi no 2. punkta uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumam izstrādāt un uzturēt likviditātes riska pārvaldības plānu individuālā līmenī, ja tās konstatē konkrētu likviditātes neaizsargātību vai likviditātes pārvaldības plānā grupas līmenī nav iekļauta atbilstoša informācija, kuru uzraudzības iestāde, kas licencējusi meitasuzņēmumu, pieprasa salīdzināmām sabiedrībām sniegt to likviditātes pozīcijas uzraudzības nolūkā.
4. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EAAPI izstrādā regulatīvos tehniskos standartus, lai sīkāk precizētu likviditātes riska pārvaldības satvara plāna atjaunināšanas saturu un biežumu grupas līmenī.

Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EAAPI iesniedz Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 12 mēnešus no spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

246.b pants

Citi makroprudenciālie noteikumi

Direktīvas 144.b un 144.c pantu *mutatis mutandis* piemēro apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības līmenī.”;

- (81) Direktīvas 252. panta pirmajā daļā vārdus “kredītiestāde, kā definēts Direktīvā 2006/48/EK, vai ieguldījumu sabiedrība, kā definēts Direktīvā 2004/39/EK” aizstāj ar vārdiem “kredītiestāde, kā definēts Regulā (ES) Nr. 575/2013, vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Direktīvā 2014/65/ES”;
- (82) direktīvas 254. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība katru gadu iesniedz grupas uzraudzības iestādei šajā pantā minēto informāciju 20 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām un, ja šajā pantā minētā informācija tiek prasīta reizi ceturksnī, 11 nedēļu laikā pēc katra ceturkšņa beigām.”;

(83) direktīvas 256. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ik gadu publiskot ziņojumu par maksāspēju un finanšu stāvokli grupas līmenī. Šajā ziņojumā iekļauj informāciju par grupu, kas adresēta citiem tirgus dalībniekiem, kā minēts 51. panta 1.b punktā. Direktīvas 51., 53., 54. un 55. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ik gadu vai retāk atklāj šajā pantā minēto informāciju 24 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.”;

(b) panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) informāciju par jebkuru grupas meitasuzņēmumu, šādai informācijai jābūt individuāli identificējamai, tostarp ziņojuma par maksāspēju un finanšu stāvokli abām daļām, un tā jāatklāj saskaņā ar 51., 53., 54. un 55. pantu.”;

(c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot informāciju, kas jāatklāj šā panta 2. punktā minētajā vienotajā ziņojumā par maksāspēju un finanšu stāvokli un ziņojumā par maksāspēju un finanšu stāvokli šā panta 1. punktā minētās grupas līmenī.”;

(d) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“5. Lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz vienoto un grupas līmeņa ziņojumu par maksāspēju un finanšu stāvokli, EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām un veidnēm un līdzekļiem informācijas izpaušanai attiecībā uz vienoto un grupas līmeņa ziņojumu par maksāspēju un finanšu stāvokli, kā noteikts šajā pantā.”;

(84) direktīvā iekļauj šādu 256.b un 256.c pantu:

“256.b pants

Grupas periodisks uzraudzības pārskats

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ik gadu uzraudzības iestādēm iesniegt periodisku uzraudzības pārskatu grupas līmenī. 35. panta 5.a punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības šajā pantā minēto informāciju iesniedz reizi gadā vai retāk 24 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.

2. Ja ir panākta vienošanās ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība sniedz vienotu periodisko uzraudzības pārskatu, kurā ietver:

- a) informāciju grupas līmenī, ko atklāj saskaņā ar 1. punktu;
- b) informāciju par jebkuru grupas meitasuzņēmumu, kas ir individuāli identificējams, uzrāda saskaņā ar 35. panta 5.a punktu, un tā rezultātā netiek iegūts mazāk informācijas par to, kādu informāciju sniegtu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrības, kas iesniedz periodisku uzraudzības pārskatu saskaņā ar 35. panta 5.a punktu.

Pirms vienošanās saskaņā ar šā punkta pirmo daļu grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar uzraudzītāju kolēģijas locekļiem un pienācīgi ņem vērā viņu uzskatus un iebildumus. Tas, ka attiecīgās valsts uzraudzības iestādes nav devušas piekrišanu, ir pienācīgi jāpamato. Ja uzraudzības iestāžu kolēģija apstiprina vienoto periodisko uzraudzības pārskatu saskaņā ar 2. punktu, katra atsevišķā apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrība iesniedz uzraudzības iestādei vienoto periodisko uzraudzības pārskatu. Katrai uzraudzības iestādei ir pilnvaras uzraudzīt attiecīgā meitasuzņēmuma vienotā periodiskā uzraudzības pārskata konkrēto daļu. Ja valstu uzraudzības iestādes iesniegto vienoto periodisko uzraudzības pārskatu neuzskata par apmierinošu, šādu apstiprinājumu var atsaukt.

4. Ja 2. punktā minētajā ziņojumā nav ietverta informācija, ko uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi grupas meitasuzņēmumu, pieprasa sniegt līdzīgām sabiedrībām, un ja neietvertā informācija ir būtiska, attiecīgā uzraudzības iestāde ir pilnvarota pieprasīt attiecīgajam meitasuzņēmumam sniegt vajadzīgo papildinformāciju.

5. Ja uzraudzības iestāde, kas licencējusi grupas meitasuzņēmumu, konstatē neatbilstību 35. panta 5.a punktam vai pieprasa jebkādas grozījumus vai precizējumus attiecībā uz vienoto periodisko uzraudzības pārskatu, tā informē arī uzraudzības iestāžu kolēģiju, un grupas uzraudzības iestāde iesniedz apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai tādu pašu pieprasījumu.

6. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot ziņojamo informāciju.

256.c pants

Revīzijas prasības

1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai grupas finanšu pārvaldītājsabiedrībai tiktu veikta revīzija attiecībā uz konsolidēto bilanci, kas atklāta kā daļa no ziņojuma par grupas maksājspēju un finanšu stāvokli vai kā daļa no vienotā ziņojuma par maksājspēju un finanšu stāvokli.

2. Grupas uzraudzības iestādei kopā ar maksājspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu vai vienoto ziņojumu par maksājspēju un finanšu stāvokli, ko iesniedz apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība,

iesniedz atsevišķu revīzijas uzņēmuma sagatavotu ziņojumu, tostarp apliecinājuma veidu, kā arī revīzijas rezultātus.

3. Ja ir vienots ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli, apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ievēro revīzijas prasības, kas noteiktas saistītajai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībai, un 51.a panta 4. punktā minēto ziņojumu iesniedz minētās sabiedrības uzraudzības iestādei.

4. *Mutatis mutandis* piemēro 51.a panta noteikumus.

(85) direktīvas 257. pantu aizstāj ar šādu:

“257. pants

Atbilstības un piemērotības prasības personām, kuras faktiski vada apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai veic citas pamatfunkcijas

Dalībvalstis pieprasa, lai personas, kas faktiski vada apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, un attiecīgā gadījumā personas, kas ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, būtu atbilstīgas un piemērotas savu pienākumu veikšanai.

Šīs direktīvas 42. pantu piemēro *mutatis mutandis*.”;

(86) direktīvas 258. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Uzraudzības iestādēm piešķir visas uzraudzības pilnvaras attiecībā uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka grupas, kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, atbilst visām šajā sadaļā noteiktajām prasībām. Šīs pilnvaras ietver 34. pantā minētās vispārīgās uzraudzības pilnvaras.

Neskarot savu krimināltiesību normas, dalībvalstis nosaka sankcijas vai pieņem pasākumus attiecībā uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kuras pārkāpj normatīvos vai administratīvos aktus, kas ir stājušies spēkā šīs sadaļas transponēšanai, vai personām, kuras faktiski vada minētās sabiedrības. Uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka šādas sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, jo īpaši, ja apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības centrālā administrācija vai galvenais uzņēmums neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā ir tās galvenais birojs.”;

(b) iekļauj šādu 2.a un 2.b punktu:

“2.a Ja grupas uzraudzības iestāde ir konstatējusi, ka 213. panta 3.a punktā minētie nosacījumi netiek pildīti vai vairs netiek pildīti, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemēro piemērotus uzraudzības pasākumus nolūkā nodrošināt vai atjaunot – atkarībā no gadījuma – grupas uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un nodrošināt atbilstību prasībām, kas ir izklāstītas šajā sadaļā. Jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības gadījumā uzraudzības pasākumos jo īpaši ņem vērā

ietekmi uz finanšu konglomerātu kopumā, kā arī uz tā saistītajām regulētām sabiedrībām.

2.b Piemērojot šā panta 1. un 2.a punktu, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības pasākumi, ko var piemērot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ietver vismaz šādus elementus:

- a) to balsstiesību īstenošanas apturēšana, kuras ir saistītas ar meitasuzņēmuma apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcijām, ko tur apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
- b) rīkojumu, sankciju vai sodu izdošana pret apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai šo sabiedrību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem;
- c) instrukciju vai norādījumu sniegšana apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai par to, kā saviem akcionāriem pārvest dalības savās meitasuzņēmumu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībās;
- d) citu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību grupā norīkošana pagaidu kārtā par atbildīgo par šajā sadaļā izklāstīto prasību ievērošanu;
- e) ierobežojumi vai aizliegums sadalīt peļņu vai maksāt procentus akcionāriem;
- f) prasība apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām atsavināt vai samazināt līdzdalību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās vai citās saistītās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā;
- g) prasība apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām iesniegt plānu, kas paredz bez kavēšanās panākt atbilstību.

Grupas uzraudzības iestāde, pirms veic kādu no pirmajā daļā minētajiem pasākumiem, apspriežas ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un EAAPI, ja minētie pasākumi skar sabiedrības, kuru galvenais birojs atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī.”;

(87) direktīvas 262. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm piemērot citas metodes, kas nodrošina tādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pienācīgu uzraudzību, kuras pieder pie grupas 212. panta nozīmē un kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta c) apakšpunktu. Par šīm metodēm vienojas grupas uzraudzības iestāde, kas noteikta saskaņā ar 247. pantu, pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

Pirmajā daļā minētās metodes ļauj sasniegt šajā sadaļā noteiktos grupas uzraudzības mērķus. Minētie mērķi ir šādi:

a) saglabāt apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību kapitāla sadali un pašu kapitāla sastāvu un novērst būtisku kapitāla radīšanu grupas iekšienē, ja šādu kapitāla radīšanu grupas iekšienē finansē no ieņēmumiem no parādiem vai citiem finanšu instrumentiem, ko mātesuzņēmums nekvalificē kā pašu kapitāla posteņus;

b) novērtēt un uzraudzīt riskus, ko rada sabiedrības gan Savienībā, gan ārpus tās, un ierobežot kaitīgās ietekmes izplatīšanās risku, ko minētās sabiedrības un citas neregulētas sabiedrības rada apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām grupas ietvaros, un apakšgrupai, kuras galējais mātesuzņēmums ir apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu sabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, kā minēts 215. pantā, ja šāda apakšgrupa pastāv.

Pirmajā daļā minētās metodes ir pienācīgi pamatotas, dokumentētas un paziņotas pārējām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, EAAPI un Komisijai.”;

(b) pievieno šādu 3. punktu:

“3. Piemērojot šā panta 2. punktu, attiecīgās uzraudzības iestādes var jo īpaši piemērot vienu vai vairākas turpmāk minētās metodes apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas ietilpst grupā, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta c) apakšpunktu:

- (a) norīkot vienu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību, kas ir atbildīga par atbilstību šajā sadaļā izklāstītajām prasībām, ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas pieder grupai, nav kopīga mātesuzņēmuma Savienībā;
- (b) pieprasīt izveidot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas pieder grupai, nav kopīga mātesuzņēmuma Savienībā, un piemērot šo sadaļu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām grupā, kuru vada minētā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
- (c) ja vairākas grupai piederošas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības veido apakšgrupu, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas Savienībā, papildus šīs sadaļas piemērošanai šai apakšgrupai, veikt papildu pasākumus vai noteikt papildu prasības, tostarp prasības, kas minētas šīs daļas d), e) un f) apakšpunktā, un pastiprināti uzraudzīt riska koncentrāciju 244. panta nozīmē un grupas iekšējos darījumus 245. panta nozīmē, lai sasniegtu šā panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minēto mērķi;
- (d) pieprasīt, lai galvenā mātesuzņēmuma Savienībā pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļi būtu neatkarīgi no galējā mātesuzņēmuma ārpus Savienības;
- (e) aizliegt, limitēt, ierobežot, uzraudzīt vai pieprasīt iepriekšēju paziņošanu par darījumiem, tostarp dividenžu sadali un kupona maksājumiem par subordinēto parādu, ja šādi darījumi apdraud vai

varētu apdraudēt grupas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību finanšu vai maksātspējas stāvokli un ja tajos ir iesaistīta, no vienas puses, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, un, no otras puses, sabiedrība, kas pieder pie grupas, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Savienības; ja grupas uzraudzības iestāde Savienībā nav viena no tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā ir apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības galvenais birojs, grupas uzraudzības iestāde Savienībā paziņo minētajām uzraudzības iestādēm savus konstatējumus, lai tās varētu veikt vajadzīgos pasākumus;

- (f) pieprasīt informāciju par to mātesuzņēmumu maksātspēju un finanšu stāvokli, riska profilu un riska pielādes ierobežojumiem, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, tostarp attiecīgā gadījumā ziņojumus par minētajiem tematiem, ko iesniedz minēto trešo valstu pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai vai uzraudzības iestādēm.”;

(88) direktīvas 265. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Dalībvalstis arī nodrošina, ka tad, ja vienas vai vairāku apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību mātesuzņēmums ir kredītiestāde, ieguldījumu brokeru sabiedrība, finanšu iestāde, PVKIU pārvaldības sabiedrība, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks, papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija vai neregulēta sabiedrība, kas veic vienu vai vairākas no darbībām, kuras minētas Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā, ja minētās darbības veido būtisku daļu no tās vispārējās darbības, uzraudzības iestādes, kas atbild par minēto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību, veic vispārējo uzraudzību pār darījumiem starp šīm apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām un mātesuzņēmumu un saistītajām sabiedrībām.”;

(89) direktīvas 301.a pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu groza šādi:

i) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pilnvaru deleģējumu, kas minēts 29., 35.b un 256.b pantā, Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no ... [PB: lūgums ievietot datumu = šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena].”;

ii) punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmajā un otrajā daļā minētā pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.”;

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 17., 29., 31., 35., 35.b, 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260. un 308.b pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.”;

(c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 17., 29., 31., 35., 35.b, 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260. vai 308.b pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.”;

(90) regulas 304. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. No [PB: lūgums ievietot datumu = šīs grozošās direktīvas piemērošanas datums] dzīvības apdrošināšanas sabiedrības var turpināt piemērot šā panta 1. punktā minēto pieeju tikai attiecībā uz aktīviem un pasīviem, kuriem uzraudzības iestādes apstiprināja uz ilgumu balstīta kapitāla vērtspapīru apakšmoduļa piemērošanu pirms [PB: lūgums ievietot datumu = šīs grozošās direktīvas piemērošanas datums].”;

(91) direktīvā iekļauj šādu 304.a pantu:

“304 a. pants

Pārskati attiecībā uz ilgtspējas risku

1. EAAPI pēc apspriešanās ar ESRK, pamatojoties uz pieejamajiem datiem un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852* 20. pantā minētās Ilgtspējīga finansējuma platformas konstatējumiem, un EBI saistībā ar tās darbu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 501.c panta c) punktā noteiktajām pilnvarām novērtē, vai būtu pamatoti piemērot īpašu prudenciālo režīmu riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem vai darbībām, kuras būtiski saistītas ar vides vai sociālajiem mērķiem. EAAPI jo īpaši novērtē, kāda ietekme uz apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību un finanšu stabilitāti Savienībā ir īpaša prudenciāla režīma piemērošanai attiecībā uz riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem un darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides un/vai sociālajiem mērķiem vai ir būtiski saistītas ar kaitējumu šādiem mērķiem.

EAAPI līdz 2023. gada 28. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumu par saviem konstatējumiem. Attiecīgā gadījumā ziņojumā apsver iespējamo prudenciālo režīmu riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem un darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides vai sociālajiem mērķiem vai ir būtiski saistītas ar kaitējumu šādiem mērķiem, un ziņojumam pievieno novērtējumu par ierosināto grozījumu ietekmi uz apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrībām.

2. Attiecībā uz dabas katastrofu risku EAAPI vismaz reizi trijos gados pārskata 105. panta 2. punkta trešās daļas b) apakšpunktā minētās maksāspējas kapitāla prasības nedzīvības apdrošināšanas katastrofu apakšmoduļa standarta parametru tvērumu un kalibrēšanu. Minēto pārskatīšanu vajadzībām EAAPI ņem vērā jaunākos pieejamos attiecīgos pierādījumus par klimata zinātni un risku nozīmīgumu attiecībā uz riskiem, ko rada apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrības, kuras izmanto standarta formulu maksāspējas kapitāla prasības nedzīvības apdrošināšanas katastrofas apakšmoduļa aprēķināšanai.

Pirmo pārskatīšanu saskaņā ar pirmo daļu pabeidz līdz [PB lūgums ievietot datumu = divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

Ja EAAPI, veicot pārskatīšanu saskaņā ar pirmo daļu, konstatē, ka nedzīvības apdrošināšanas katastrofu riska apakšmoduļa standarta parametru apjoma vai kalibrēšanas dēļ pastāv būtiska neatbilstība starp maksātspējas kapitāla prasības daļu, kas attiecas uz dabas katastrofām, un faktisko dabas katastrofu risku, ar ko saskaras apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības, EAAPI iesniedz Komisijai atzinumu par dabas katastrofu risku.

Atzinumā par dabas katastrofu risku, ko iesniedz Komisijai saskaņā ar trešo daļu, ņem vērā maksātspējas kapitāla prasības nedzīvības apdrošināšanas katastrofas apakšmoduļa standarta parametru tvērumu vai kalibrēšanu, lai novērstu konstatēto neatbilstību, un tam pievieno novērtējumu par ierosināto grozījumu ietekmi uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).”;

(92) direktīvas 305. panta 2. un 3. punktu svīturo;

(93) direktīvas 308.a pantu svīturo;

(94) direktīvas 308.b pantu groza šādi:

(a) panta 5. līdz 8. punktu svīturo;

(b) panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

“12. Neatkarīgi no 100. panta, 101. panta 3. punkta un 104. panta dalībvalstis nodrošina, ka standarta parametri, kas jāizmanto, aprēķinot tirgus riska koncentrāciju un likmju starpības riska apakšmoduļus saskaņā ar standarta formulu, attiecībā uz riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri radušies pirms 2020. gada 1. janvāra un denominēti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā, ir tādi paši kā tie, ko piemērotu šādiem riska darījumiem, kuri denominēti un finansēti to vietējā valūtā.”;

(c) panta 17. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādas daļas:

“Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupa vai kāda no tās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas meitasuzņēmumiem piemēro 308.c pantā minēto bezrisku procentu likmju pārejas pasākumu vai 308.d pantā minēto pārejas pasākumu attiecībā uz tehniskajām rezervēm, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība kā daļu no sava ziņojuma par grupas maksātspēju un finanšu stāvokli, kas minēts 256. pantā, un papildus 308. c panta 4. punkta c) apakšpunktā un 308.d panta 5. punkta c) apakšpunktā minētās informācijas atklāšanai sniedz aplēsi par ietekmi uz tās finanšu stāvokli, pieņemot, ka pašu kapitālu, kas izriet no šo pārejas pasākumu piemērošanas, nevar darīt pieejamu, lai segtu tās dalības sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību, kurai ir aprēķināta grupas maksātspēja.

Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas grupa būtiski paļaujas uz 308.c un 308.d pantā minēto pārejas pasākumu izmantošanu tādā veidā, ka tā nepareizi atspoguļo grupas faktisko maksātspējas stāvokli, pat ja grupas maksātspējas kapitāla prasība tiktu izpildīta, neizmantojot minētos pārejas pasākumus, grupas uzraudzības iestādei ir pilnvaras veikt attiecīgus pasākumus, tostarp iespēju samazināt pašu kapitāla apjomu, kas izriet no tādu pārejas pasākumu

izmantošanas, kurus var uzskatīt par izmantojamiem grupas maksāspējas prasības segšanai.”;

(95) direktīvas 308.c pantu groza šādi:

(a) iekļauj šādu 1 a. punktu:

“1.a Pēc [PB: lūgums ievietot datumu = šīs grozošās direktīvas piemērošanas diena] uzraudzības iestādes apstiprina attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras pārejas pielāgojumu tikai šādos gadījumos:

a) 18 mēnešu laikā pirms apstiprināšanas šīs direktīvas noteikumus pirmo reizi piemēroja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas pieprasa apstiprinājumu pēc tam, kad tā saskaņā ar 4. pantu ir atbrīvota no šīs direktīvas darbības jomas;

b) sešu mēnešu laikā pirms apstiprināšanas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pieprasīja apstiprinājumu, saņēma atļauju pieņemt līgumu portfeli saskaņā ar 39. pantu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nodod saistības, piemēroja pārejas pielāgojumu attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai attiecībā uz minēto līgumu portfeli pirms nodošanas.”;

(b) ar šādu apakšpunktu aizstāj 4. punkta c) apakšpunktu:

“c) ziņojuma daļā par savu maksāspēju un finanšu stāvokli, kas sastāv no informācijas, kura adresēta citiem tirgus dalībniekiem, kas minēti 51. panta 1.b punktā, publisko visu turpmāk minēto:

i) to, ka tās piemēro pārejas bezriskā procentu likmju termiņstruktūru;

ii) aplēsi par ietekmi uz to finanšu stāvokli, ko rada šā pārejas pasākuma nepiemērošana;

iii) ja sabiedrība izpildītu maksāspējas kapitāla prasību, nepiemērojot šo pārejas pasākumu, – šā pārejas pasākuma piemērošanas iemeslus;

iv) novērtējumu par sabiedrības atkarību no šā pārejas pasākuma un attiecīgā gadījumā aprakstu par pasākumiem, ko sabiedrība veikusi vai plānojusi, lai samazinātu vai likvidētu atkarību.”;

(96) direktīvas 308.d pantu groza šādi:

(a) iekļauj šādu 1 a. punktu:

“1.a Pēc [PB: lūgums ievietot datumu = šīs grozošās direktīvas piemērošanas diena] uzraudzības iestādes apstiprina tehnisko rezervju pagaidu atskaitījumu tikai šādos gadījumos:

a) 18 mēnešu laikā pirms apstiprināšanas šīs direktīvas noteikumus pirmo reizi piemēroja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas pieprasa apstiprinājumu pēc tam, kad tā saskaņā ar 4. pantu ir atbrīvota no šīs direktīvas darbības jomas;

b) sešu mēnešu laikā pirms apstiprināšanas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pieprasīja apstiprinājumu, pieņēma līgumu portfeli saskaņā ar 39. pantu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nodod saistības, piemēroja pārejas pielāgojumu attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai attiecībā uz minēto līgumu portfeli pirms nodošanas.”;

(b) ar šādu apakšpunktu aizstāj 5. punkta c) apakšpunktu:

“c) ziņojuma daļā par savu maksātspēju un finanšu stāvokli, kas sastāv no informācijas, kura adresēta citiem tirgus dalībniekiem, kas minēti 51. panta 1.b punktā, publisko visu turpmāk minēto:

- i) to, ka tehniskajām rezervēm piemēro pārejas perioda atskaitījumu;
- ii) aplēsi par ietekmi uz to finanšu stāvokli, ko rada minētā pārejas perioda atskaitījuma nepiemērošana;
- iii) ja sabiedrība izpildītu maksātspējas kapitāla prasību, nepiemērojot šo pārejas pasākumu, – šā pārejas pasākuma piemērošanas iemeslus;
- iv) novērtējumu par sabiedrības atkarību no šā pārejas pasākuma un attiecīgā gadījumā aprakstu par pasākumiem, ko sabiedrība veikusi vai plānojis, lai samazinātu vai likvidētu atkarību.”;

(97) direktīvas 309. panta 1. punkta ceturto daļu svītrot;

(98) direktīvas 311. panta otro daļu svītrot;

(99) direktīvas III pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu;

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [PB lūgums ievietot datumu, t. i., 18 mēneši pēc stāšanās spēkā] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši un viena diena pēc stāšanās spēkā].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*